עיריית רמת-גן

ישיבת מועצת העיר שלא מן המניין מס' 52 א'

מיום חמישי, י"ד בטבת תשע"ז (12.01.2017) בשעה 18:00

באולם המועצה - בבניין מועצת העיר

משתתפים: מר ישראל זינגר – ראש העיר, גב' אדוה פולק – המשנה לראש העיר, מר משה רווח - מ"מ ראש העיר, מר צחי זליכה – סגן ראש העיר, עו"ד אביבית מאור נמרודי – סגנית ראש העיר, מר אביהוא בן-משה – סגן ראש העיר, מר רמי פדלון – חבר הנהלת העיר, עו"ד מנחם דוד – חבר הנהלת העיר, מר יצחק שחם – חבר הנהלת העיר, עו"ד רועי ברזילי – חבר הנהלת העיר, מר חיים גלרמן – חבר מועצת העיר, מר גבי נחמיאס – חבר מועצת העיר, עו"ד שי בכור – חבר מועצת העיר, מר אדם קניגסברגר – חבר מועצת העיר, ד"ר שולמית ביסמנובסקי – חברת מועצת העיר, מר אלי מוסרי – חבר מועצת העיר, מר ליעד אילני – חבר מועצת העיר, מר דני גולדשטיין – חבר מועצת העיר, עו"ד גלעד שריר – חבר מועצת העיר, מר אריה מזרחי – חבר מועצת העיר.

לא השתתפו: מר שמואל לרמן – יו"ר מועצת העיר, מר משה אברמוביץ' – חבר הנהלת העיר, גב' רחל מרום – חברת מועצת העיר, עו"ד שלום לוי – חבר מועצת העיר, מר יצחק בן-עזרא – חבר מועצת העיר,.

נוכחים: מר משה בודאגה – מנכ"ל העירייה, מר עזרא נחום – סמנכ"ל העירייה לתפעול, מר גרשון טוסק – גזבר העיר, עו"ד דוד שואקה – מנהל השירות המשפטי, מר דני רייף – מבקר העירייה, מר ג'קי אביטל – עוזר ראש העיר, גב' אורלי נעים – דוברת העירייה, גב' דליה לין – מנהלת אגף החינוך, מר שלמה בנימין – סגן גזבר העירייה ומנהל התב"ר, עו"ד גיל סימנהויז- מנהל לשכת התאגידים, מר אחיקם שושן, סמנכ"ל מפעלי בית עמנואל, גב' מיכל עובד, מנהלת מדור בקרה ותיאום פעילות במזכירות העירייה.

.

הקראת פרק תהילים.

סדר היום:

1. **בקשת מר אדם קניגסברגר חבר מועצת העיר לדון בנושא: "נסיעות לחו"ל".**

הצעת החלטה:

על ראש העיר להעלות לדיון ואישור מועצת העיר את הצעת הנהלת העיר, בקשר לכל נסיעה לחו"ל, לרבות את שמות המועמדים לנסיעה.

2. **בקשת עו"ד גלעד שריר חבר מועצת העיר לדון בנושא: "השלמה תזונתית".**

הצעת החלטה:

מועצת העיר מחליטה על הענקת השלמה תזונתית לכלל ילדי החינוך היסודי בעיר.

3. **בקשת ד"ר שולמית ביסמנובסקי חברת מועצת העיר לדון בנושא: "הקלטת ישיבות ועדות העירייה ותמלולן לפרוטוקול".**

הצעת החלטה:

החל מה-1 בינואר 2017 יוקלטו כל ישיבות ועדות העירייה ויתומללו לצורך רישומן בפרוטוקולי הוועדות השונות.

4. **בקשת מר ליעד אילני חבר מועצת העיר לדון בנושא: "תמלול ישיבות ועדת הנהלה".**

הצעת החלטה:

מועצת העיר רמת-גן מחליטה על תמלול ישיבות ועדת הנהלה, החל מהישיבה הבאה.

5. **בקשת עו"ד גלעד שריר חבר מועצת העיר לדון בנושא: "שירותי חינוך משלימים".**

הצעת החלטה:

מועצת העיר מחליטה כי בגין שירותי חינוך משלימים – מועדוניות בבתי הספר, צהרונים בגני הילדים וקייטנות בכל הגילאים יגבה מחיר מקסימלי בגובה מחיר עלות הפעלתם הישירה בתוספת עד

10% תקורות אשר יכללו את דמי הניהול וכל מרווח להוצאות בלתי מתוכננות אם וככל שיהיו.

6. בקשת מר אריה מזרחי חבר מועצת העיר לדון בנושא: "קבוצת הכדורגל מכבי רמת חן השקמה".

הצעת החלטה:

קבוצת הכדורגל מכבי רמת חן השקמה שייכת לעיר רמת גן ויש להתייחס אליה באופן שוויוני כמו כל קבוצה בעיר.

7. בקשת עו"ד גלעד שריר חבר מועצת העיר לדון בנושא: "רישיון נהיגה עירוני".

הצעת החלטה:

מועצת העיר מחליטה על הוספת הוראת נהיגה בטוחה לרוכבי אופניים חשמליים לכלל התלמידים מכיתות ט'-י"ב שתכלול – הוראה עיונית, הוראה מעשית ומבחן עיוני + טסט לרוכבים הצעירים ובכפוף לפיילוט עירוני שיופעל החל מכיתות י' כבר בשנה"ל הבאה.

8. בקשת ד"ר שולמית ביסמנובסקי חברת מועצת העיר לדון בנושא: "התאמת גני הילדים והצהרונים לצרכי ילדי גיל 3".

הצעת החלטה:

א. העירייה תרכז את קבוצת הסייעות השניות ותעביר להן הדרכה ייעודית הכוללת: הגדרת תפקיד הסייעת השנייה בדגש על הסיוע לילדים ולא סיוע לגננת, הכרת הצרכים הפיזיים והרגשיים של הילדים בגיל זה, אופן הטיפול הפיזי הנדרש מהסייעת, אופן הדרכת הילדים בתחום ההיגיינה האישית ובתחומים נוספים על פי הצורך.

ב. העירייה ובית עמנואל ידאגו להקדים את ארוחת הצהריים של ילדי הצהרון לשעה המוקדמת ביותר שניתן על פי נוהלי משרד החינוך, גם אם זה כרוך בהקדמת כניסת צוות הצהרון לגן.

ג. העירייה ו/או מפעלי בית עמנואל ידאגו לצייד כל כיתת צהרון בה מתחנכים ילדי גיל 3 בפינת מנוחה נעימה אסתטית ומכובדת הכוללת מזרונים, כריות רכות, פופים וכדומה ותעביר הנחיה לצוותי החינוך לאפשר לילדים לנוח בשעות הצהריים על פי צורכיהם האישיים. פינה זו תעמוד לרשות הילדים גם בשעות הבוקר.

ד. **צוות הצהרון ידאג להעביר דיווח שוטף להורים על פעילות הילדים בצהרון הן ברמת התכנים השוטפים והפעולות הדידקטיות שהוא מקיים והן לגבי החוגים המופעלים על ידי גורמי חוץ.**

9. **בקשת עו"ד גלעד שריר חבר מועצת העיר לדון בנושא: "תמיכה בענף הכדורסל לשנת 2017".**

<u>הצעת החלטה:</u>

מועצת העיר מחליטה על הוספת התואר "עירוני" לקבוצת הכדורסל הפועל רמת גן גבעתיים כך שהקבוצה תהפוך ל-הפועל עירוני רמת גן גבעתיים.

10. **בקשת עו"ד גלעד שריר חבר מועצת העיר לדון בנושא: "הפסקת אפליה".**

<u>הצעת החלטה:</u>

מועצת העיר מחליטה על הפסקה לאלתר של אפליה במועדוניות השונות הפועלות ברחבי העיר הן מבחינת התכנים והן מבחינת העלות כך שכלל המועדוניות, על הייחודיות השונות והמבורכות שלהן, תוצענה כבר השנה לכלל הילדים במחיר שווה".

<u>מר ישראל זינגר:</u> ישיבת מועצה שלא מן המניין מס' 52 א'. לפני שאני אגיד כמה דברים, בבקשה, פרק תהילים – שולמית, בבקשה.

- ד"ר שולמית ביסמנובסקי, קוראת מתוך ספר תהילים פרק א' –

<u>מר ישראל זינגר:</u> לפני שנתחיל, קודם כל, אני חושב שכולנו, ראוי שנצטרך בתנחומים למשפחות החיילים שנרצחו לפני מספר ימים בפיגוע בירושלים ולאחל החלמה לפצועים מאותו אירוע רצחני. דבר נוסף, קשור גם לדבר עצוב – אשתו של רפי פיליפסון נפטרה ונקברה, היתה הלוויה היום אחה"צ. מי שרוצה, יש את הפרטים, מי שהכיר.

יש נושאים לדיון על סדר היום. כל אחד, מי שאחראי על הנושא, יש 5 דקות. גם כל אחד, נרשום מי רוצה לדבר, ניתן את כל הזמן,

<u>מר אדם קניגסברגר:</u> זה הולך לפי הסדר.

<u>מר ישראל זינגר:</u> כן. כן. ניתן לכל אחד 5 דקות. אני מבקש לשמור על הכבוד ההדדי ועל הסדר. מי שנרשמים, אין אחרי זה ויכוחים, דיונים נוספים. לאחר מכן, אם יהיה צורך, אלא אם כן יוחלט אחרת, הצבעה. אני רוצה רק לענות, לא הבאתי פה את הסעיף, אבל זה בישיבה הבאה – קודם כל, בדיני העיריות, כי נשאלה כמה פעמים השאלה, אז יו"ר המועצה אחראי על כל מה שקורה. בנוסף, ראש העיר רשאי, אני אביא בפעם הבאה את הסעיף, לקבל זכות דיבור בכל רגע, בכל נושא. אז כך שיהיה ברור. אבל הסעיפים הללו יובאו, כדי שכולנו נדע לאט לאט את החוקים.

1. בקשת מר אדם קניגסברגר חבר מועצת העיר לדון בנושא: "נסיעות לחו"ל".

<u>מר ישראל זינגר:</u> בקשת מר אדם קניגסברגר חבר מועצת העיר לדון בנושא: "נסיעות לחו"ל". בבקשה.

אדם קניגסברגר
חבר מועצת העיר רמת גן
יו"ר ועדת הביקורת

Adam Kenigsberger
Member Of The City Council

26.10.16

לכב' מר ישראל זינגר

ראש העיר

הנדון : הצעת החלטה בנושא נסיעות לחו"ל

א.נ

אבקש להעלות את הצעת ההחלטה הבאה בישיבת מועצת העיר שלא מן המניין :

על ראש העיר להעלות לדיון ואישור מועצת העיר את הצעת הנהלת העיר, בקשר לכל נסיעה לחו"ל, לרבות את שמות המשתתפים לנסיעה.

בכבוד רב
אדם קניגסברגר
ראש האופוזיציה

העתקים :מר משה גפראגה – מנכ"ל העירייה
עו"ד רעות בנק אלון – מ"מ ההנהלה והמועצה.

בית העירייה, רח' ביאליק 35, רמת-גן 52100, טל. 03-6132927 Tel: פקס. 03-6727958 Fax: 35 Bialik St., Ramat-Gan 52100,
E-mail: adamk9944@gmail.com

<u>מר אדם קניגסברגר:</u> היות שלא ניתן לי לשנות את הצעת ההחלטה והיא כבר התיישנה, אני חוזר על חלק מהדברים.

רבותי, כבר נכתב רבות ונאמר על הבזבוז והסתרת פרטי הנסיעה לתערוכה בברצלונה, בנושא ערים חכמות. לנסיעה זו צורפה נסיעה לעיר התאומה שטרסבורג, וכפי שנטען בהנהלה, לנסיעה זו אין עלויות נוספות. כלומר, הציגו זאת כחיסכון. באותה ישיבה אמר מר אביהוא בן משה: לדעתי, כמות הנסיעות הולכת וגדלה וגם של עובדי העירייה. ובאותה ישיבה נאמר על ידי המנכ"ל: לאחר בדיקת התקציבים, ראש העיר ביקש לדחות את נסיעת צעירי רמת גן מנובמבר לאפריל 2017, במידה ויהיה תקציב לכך. האם לאור הבעיות התקציביות שהתגלו, בנוגע להעברת כ-10 מיליון שקל מהרזרבה לתקציב הפיתוח, וההכרח בקיצוץ של 2% בפעילויות, אי אפשר היה לצמצם או לדחות גם את נסיעות ראש העיר ופמלייתו לחו"ל?

לפני מספר חודשים התפרסם דו"ח מבקר המדינה ובו ביקורת חמורה על התנהלות ראש העיר בהקשר לנסיעות לחו"ל. והיות ולא ניתן לי אפילו להקריא את המלצות ועדת הביקורת בנדון, אנצל את הדקות הספורות שנותרו לי כדי לקרוא אותן. מתוך ההמלצות אפשר להבין מה שלא נעשה ומה צריך להיעשות.

1. על ההנהלה לדווח למועצת העיר על כל הוצאות הנסיעה לחו"ל ולקבל את אישורה.

2. יש להכין תוכנית רב שנתית, בתקציב מתאים, שיתווה את הפעילות המשותפת של כל עיר תאומה ולהביאה לאישור ההנהלה.

3. יש להכין תוכנית שנתית הקובעת את יעדי ומטרות הנסיעה, מי מבין הנבחרים והעובדים אמורים לנסוע, ואת אומדן התקציב המיועד לכל נסיעה. על אומדן הנסיעות להופיע בתקציב לשנה הבאה והוא יעודכן לאור נסיבות בלתי צפויות.

4. יש להכין נוהל לאישור נסיעות שלא מופיעות בתוכנית העבודה השנתית בשל נסיעות מיוחדות.

5. סעיף שהקראתי אותו כבר – הצעה לנוהל אישור נסיעה – הוועדה לאישור נסיעות תמנה 5 חברים. תפקידה יהיה לדון בכל בקשה לנסיעה לחו"ל, לגבש המלצה ואומדן תקציבי ולהגישם לאישור ההנהלה. הדיון יתועד. אם אני אומר הדיון יתועד, כלומר, עד היום לא היה שום תיעוד. ההנהלה תדון במידת נחיצות הנסיעה, הרכב המשלחת, העלות הכספית הכוללת. המלצת ההנהלה תובא לאישור מועצת העיר.

ברשותכם, אני מבקש על ראש העיר להעלות לדיון ואישור מועצת העיר את הצעת הנהלת העיר, בקשר לכל נסיעה לחו"ל, לרבות את שמות המועמדים לנסיעה.

מר ישראל זינגר: תודה רבה. מי רוצה להירשם לדיון? בבקשה, ליעד, חכה, נראה מי עוד. איצ'ה. 5 דקות לכל אחד. מי עוד?

מר יצחק שחם: לי מספיק דקה.

מר ישראל זינגר: אלי. זהו. אלה שרוצים לדבר וזהו, ולאחר מכן, אם יהיה צורך, נערוך הצבעה. בבקשה, ליעד, 5 דקות. בבקשה.

מר ליעד אילני: תודה. אני רוצה בפתח דברי להצר על כך שגם היום יו"ר המועצה, הזכרת את אופן ניהול הישיבה, שגם היום יו"ר המועצה לא נמצא.

מר ישראל זינגר: הוא בחתונה וביקש ממני רשות.

מר ליעד אילני: קודם כל, זה יפה שהוא מבקש ממך רשות, הוא לא עובד עירייה, זה כבר יפה. אבל יש, היות ובפעם הקודמת הוא היה חולה ויש חתונה, אני רק רוצה, אני יודע שיו"ר המועצה קורא פרוטוקולים, אז יש גם אפשרות לבר מצוות, חתונות, בריתות והוא יכול גם להיעדר לרגל כל מיני אירועים של מגזרים אחרים. וברצינות, ראש העירייה, אני אומר, דיברנו על זה בישיבה הקודמת, מסתכל ימינה ושמאלה, מסתכל את הבן אדם שאיתו עדיין לא נכנסת לאיזו שהיא מחלוקת, וזה משפיע. הנושאים האישיים האלה משפיעים על אופן הניהול היום יומי של העירייה ושל העיר בנושאים רבים. ואתה יודע, כשאתה במחלוקת עם כל כך הרבה אנשים, נשאלת השאלה כבר אצל מי הבעיה. אני רק אתן לך איזה שהוא רעיון – אינשטיין אמר שלעשות אותו דבר מספר פעמים ולקוות להגיע לתוצאות שונות, יש בזה מעין הטירוף. אז אני אומר לך משהו אחר – היות ואתה נוהג לחקות את מה שעשה ראש העירייה הקודם, אם זה בנושא של שקיפות שהבטחת ולא קיימת, אם זה בנושא של

ניהול הקואליציה, אם זה בזה שאתה נועץ באותם אנשים שייעצו לו, אני רק אומר לך, אני מקווה בשבילך שלא תגיע לאותו מקום.

לענייננו – לפני כחודש פורסם בעיתונות שעיריית רמת גן הוציאה קרוב למיליון שקלים, 888,000 שקלים, אם אני זוכר נכון, על נסיעות לחו"ל. אני באמת חושב, לי אין בעיה שיהיה 3 מיליון שקלים, אם צריך. עד היום, בכל הנסיעות שהיו, אני לא מצליח, לא הצלחתי להשתכנע מה היתה הנחיצות של הרבה מאד מהנסיעות. אדם דיבר בישיבה הקודמת על הנסיעה לברצלונה, שם קנינו דוכן ב-60,000 יורו, סדר גודל כזה. הגזבר, תקן אותי אם אני טועה, עבר כבר זמן. מי צריך לקנות דוכן? איזה שהוא גוף עסקי. כשאתה קונה ב-60,000 יורו, אתה אומר – אני משקיע, אבל תהיה לי איזו שהיא הכנסה כתוצאה מזה. איזו הכנסה תהיה לנו, חוץ מלעשות עוד קצת יח"צ? כשאני מסתכל על כל הנסיעות הראוותניות לחו"ל, דיברתי על זה גם אני, היתה את הנסיעה לטייוואן, שנסעתם במשלחת של 6 אנשים, והסתכלתי על הרכב החברים במשלחת, אני שואל – מה היה הערך המוסף של החברים, של כל אחד מהחברים, להצלחת הנסיעה? ואני גם לא מוצא. ולכן, ההצעה שאדם מעלה היא הצעה חשובה מאין כמותה, מה גם שמי שכמוך, שטוען שהוא דוגל בשקיפות, לא צריך להירתע ממנה. ולכן, אני מצטרף להצעה של אדם, שכל נסיעה תובא לאישור בפורום הזה, נקיים דיון באמת מה הנחיצות של כל אחד מהמשתתפים. אני לא רוצה לתת כאן דוגמאות כדי לא לפגוע חלילה באיש, אבל אתה יודע טוב מאד שמדובר בנסיעות של צ'ופרים הרבה פעמים. אין ערך מוסף בחלק גדול מהמקרים לאנשים שהצטרפו לנסיעות האלה. זה אותו דבר כמו שקורה פה, אני מסתכל, האולמות תמיד מלאים, אי אפשר להכניס אנשים, תושבים שרוצים להיכנס. האולמות מלאים בעובדי עירייה. אז אני שואל, אני 3 שנים חבר מועצה, מעולם, מעולם לא ראיתי שראש העירייה או מנכ"ל העירייה אמרו, בלאלי, חזי, מה הוא שואל פה משהו? אם אני זוכר נכון, כל ה-3 שנים האלה שמעתי את גרשון מדבר, את דליה לין, את שמוליק פרקש, דני רייף, מנהלי מחלקות לא שמעתי אף פעם.

<u>מר ישראל זינגר:</u> 2 דקות.

<u>מר ליעד אילני:</u> אז אני אומר, הגיע הזמן להפסיק, זו גם שיטה של השלטון הקודם, למלא את האולם בעובדי עירייה. אז הגיע הזמן גם להפסיק עם זה, במילא זה לא שקיפות, אצלך זה עכירות עירונית. אתה סגרת את המצלמות, מיקרופונים התחלת כבר לקחת, אתה והאנשים שלך נותנים הוראות לקחת מיקרופונים. לפחות שהתושבים יוכלו להיכנס

ולראות ולהיווכח ולשפוט בעצמם איך מתנהל. אז אני מקשר ככה בין כל האירועים, כי באמת עבר עלינו הרבה בזמן האחרון. אבל אני אומר, אני באמת אופתע מאד אם יהיו פה אנשים שיצביעו נגד ההצעה הזו של אדם קניגסברגר, אנשים שביום ביום, כשיוצא לי לעבור בפיד על הפייסבוק שלהם, אני רואה כמה הם מבקרים את ממשלת נתניהו הראוותנית ואת נתניהו והנסיעות והכול. יש פה אנשים שהם נציגים של מפלגות שדוגלות בשקיפות. ואני אומר מראש, ראו, הוזהרתם, אני לא רואה שום סיבה הגיונית להתנגד להצעה הכל כך טריוויאלית הזו. יישר כוח לאדם שהעלה אותה. תודה.

<u>מר ישראל זינגר:</u> תודה רבה. בבקשה, איצ'ה.

<u>מר יצחק שחם:</u> בשדה התעופה לוד, נתב"ג היום, היתה מרפסת כזו שכל אלה שבאים להיפרד, פעם היו נוסעים לשדה התעופה להיפרד מאלה שנוסעים, היו עומדים במרפסת ומסתכלים על אלה שנוסעים ועושים להם שלום. אז מסתבר שהמרפסת קיימת ואני הלכתי, עשיתי שלום לאלה שנסעו לטייוואן, כי לא יכולתי לנסוע מרחקים כאלה גדולים. אז המרפסת קיימת. מי שרוצה יכול לבוא ולהגיד שלום לאלה שנוסעים. תודה.

<u>מר ישראל זינגר:</u> תודה רבה. אלי, בבקשה.

<u>מר אלי מוסרי:</u> ערב טוב לכולם. אני מצטרף להצעה של איצ'ה, הצעה טובה. אבל איצ'ה, אין כבר מרפסת. חבל. קודם כל, אני רוצה לשבח. בדרך כלל חושבים שאופוזיציה זה רק לבקר. אז אני רוצה להגיד מילה טובה לגרשון הגזבר, שבאחת מישיבות המועצה האחרונות,

<u>מר ליעד אילני:</u> חבל שאין מצלמות, אני אומר לגרשון.

<u>מר אלי מוסרי:</u> גרשון, ראית? תבקש מראש העיר מצלמה.

<u>מר ישראל זינגר:</u> אני מבקש לא להפריע. אלי, תמשיך.

מר אלי מוסרי: אני מדבר.

מר ישראל זינגר: רק אתה אני התכוונתי.

מר אלי מוסרי: ואנחנו דאגנו ש-2016 תהיה, מה שנקרא, גירעונית, ואני שמח שהכסף שהבטחת שייכנס נכנס, ואני מקווה שלא תהיה גירעונית. מה שאתנו מעניין זה טובת העיר ותושביה, וטוב שכך.

לעצם העניין, להצעה של אדם, למרות שזה לא כתוב בפקודת העיריות, להצעה של אדם יש היגיון. כיוון שאם אני משווה, אני הייתי פה, ליעד יקירי, גם בקדנציה הזאת עם ראש עיר אחד וגם בקדנציות האחרות עם ראש עיר אחר. אז אף פעם לא הביאו למועצת העיר אישורים של הנהלה לגבי נסיעות לחו"ל. אבל מדובר פה בכספי ציבור ואנחנו, איך אומרים, בעד שקיפות, שהדברים ייראו ויישמעו וגם ייכתבו. ומה שחשוב זה הנימוקים. אני רוצה להגיד בקטע הזה, אדוני ראש העיר, אולי זה מקרי, אולי זה לא, ותקן אותי אם אני טועה, שב-3 השנים שאתה ראש עיר לא נסע אף לא חבר מועצה אחד מסיעות האופוזיציה לחו"ל, במשלחות. לא חשוב כרגע מה הסיבה – לא רצו, הצעת – אבל אני מציין כרגע עובדה. אני יודע שהצעת לכמה אנשים, אבל נכון, המציאות היא שאף לא אחד. אני אזכיר לחברי המועצה החדשים, שבקדנציות הקודמות צבי בר היה מכניס גם חברי מועצה מהאופוזיציה שייסעו, כדי שאיך אומרים, שאולי לא יעשו לו רעשים בתוך ישיבות המועצה, שיעשו רעשים בחוץ. אולי זו היתה הכוונה שלו. אבל נסעו ולא נסעו מעט. זאת אומרת, אני זוכר לפחות, אני הייתי לפחות ב-2 משלחות שהיו שם גם נציגים מהאופוזיציה.

לעצם העניין – אני חושב שהבסיס של ההצעה של אדם, שגם מדברת שזה כספי ציבור וגם מדברת על זה שלמען השקיפות היא חשובה. ואם אין מה להסתיר ואם הכול כל כך בסדר וכל כך טוב, יואילו נא אתם, ראש העיר וחברי ההנהלה שאתה עומד בראשה, תציגו בפנינו בישיבות המועצה, כמו שאתם הולכים על מינויים אפילו קטנים מאד, נסיעה, לאן, מטרת הנסיעה, למה נוסע, סתם שמות, משה, יעקב, יצחק, מה החשיבות שהם ייסעו. אחרי הנסיעה שיחזרו לפה ואולי ישלחו גם איזה שהוא דו"ח על הנסיעה ויציגו לנו חברי המועצה מה היתה חשיבות הנסיעה. פעם אני זוכר שהייתי בראש משלחת לפניקס אריזונה והגשתי דו"ח, ובאמת, היה דיון במועצה. אני חושב שאתה היית אז באופוזיציה, ישראל, אתה זוכר שהצגתי מה היה שם ואיך היה שם, וזה היה ביקור מאד מאד מעניין. אז אני מאד מקווה שחברי

המועצה מסיעות הקואליציה, שרוממות השקיפות לנגד עיניהם, ובעד שהדברים יהיו on the house, מה שנקרא על השולחן, on the table, in the house – on the table, שזה ייראה וזה יהיה ברור לכולם. תודה רבה.

מר ישראל זינגר: תודה רבה. טוב, אני לוקח את רשות הדיבור. לאחר מכן אנחנו נצביע. אז קודם כל, לגבי דו"ח מבקר המדינה, חלק גדול מהנתונים והמספרים שהוזכרו התייחסו לנסיעות, אני לא אומר מוצדקות או לא, לפני שההנהלה הנוכחית או המועצה הנוכחית היתה. ולכן המספרים הם הרבה יותר קטנים. שתיים – לגבי חברי אופוזיציה, הוצע בעבר, אני למשל גם אז לא יצאתי, יש כאלה שיצאו, אני לא שופט אף אחד, גם הפעם הוצע ויוצע. דבר שלישי – אכן היה, ואני חושב שזה נוהג נכון, להביא פה לאחר מכן רשמים וזה נעשה בעבר. אני לא רוצה לפרט לגבי כל הדברים, אבל נמצא את ההזדמנויות לפרט, כי הוזכר במיוחד, למשל נושא ברצלונה. אני חושב שכולם צריכים להתגאות שהעיר רמת גן היא היחידה, וזה הנושא בעצם, שם שהחליטה לקחת את הנושא של עיר חכמה בחינוך מכל הערים בעולם. בכל אופן, אני רוצה לומר כך, מה שנעשה עד עכשיו, הוקמה ועדה לאישור נסיעות לחו"ל, לאחר מכן הנסיעות מועלות לאישור הנהלת העיר, וכפי שאלי אמר – זה בעצם מה שצריך לעשות לפי החוק ובשלב זה אנחנו נמשיך בכך. לכן, אני מבקש, עזרא בבקשה, הצבעה על הצעת ההחלטה של אדם. בבקשה.

מר עזרא נחום: מי בעד הצעת החלטתו של מר אדם? ירים את ידו בבקשה. 6 בעד. מי נגד הצעת ההחלטה? 9 נגד. ההצעה יורדת מסדר היום.

החלטה:

הוחלט ברוב קולות – 9 נגד, 6 בעד, לא לקבל את הצעת ההחלטה.

2. בקשת עו"ד גלעד שריר חבר מועצת העיר לדון בנושא: "השלמה תזונתית".

גלעד שריר, עו"ד
חבר מועצת העיר

Gilad Sharir, Adv.
Member of City Council

עיריית רמת-גן
Municipality of Ramat-Gan

25 באוקטובר 2016

לכבוד:
מר ישראל זיגמר
ראש העיר

שלום רב,

הנדון: הצעה לסדר לאישור מועצת העיר בישיבה שלא מן המניין – תשלומי הזנונית

(בהמשך להצעתי מיום 29 בכמאי 2016 ולהצעתי מיום 1 באוגוסט 2016)

רצונית מהחלטה: מועצת העיר מחליטה על העקת השלמת הזנונית למל ילדי החינוך היסודי בעיר.

בברכה,

גלעד שריר
חבר המועצה העיר

העתקים:
מר משה בוזאגלו- מנכ"ל העירייה
עו"ד רעות בנק אלון – מזכירות העירייה

רח' ביאליק 35, רמת גן | טל. 03-6753511 פקס: 03-6753444 | Tel. 972-3-6753511 | Fax: 972-3-6753444
35 Bialik St., Ramat Gan | E-mail: Gilad-S@Ramat-Gan.muni.il

מר ישראל זינגר: תודה רבה. נושא שני לדיון – בקשת עו"ד גלעד שריר חבר מועצת העיר לדון בנושא: "השלמה תזונתית". בבקשה.

עו"ד גלעד שריר: ערב טוב. תודה רבה. אני רק רוצה לציין שתי נקודות. הבקשה הזאת היא המשך לבקשה מאזור מאי או אפריל, שנמשכה אחר כך לדעתי באוגוסט, ספטמבר, אוקטובר, וזו בערך הישיבה החמישית שבה היא מנסה להיות נדונה. אני כן אציג את הרעיון, ברשותך ראש העיר, וגם אני חושב,

מר ישראל זינגר: רק שניה, שכחתי, אני מתנצל. מי רוצה לדבר מלבד מגיש הנושא?

מר אדם קניגסברגר: קודם כל שיציע, אחרי זה.

מר ישראל זינגר: צודק. צודקים.

עו"ד גלעד שריר: אני כן אציג את הנושא. אני חושב שתהיה לך גם הפריבילגיה כאחרון הדוברים גם להתייחס אליו, גם בהמשך לשיחות שקיימנו שלא במסגרת מועצת העיר ואני חושב שהנושא הוא מספיק חשוב שיעלה גם במועצת העיר, בעיקר לאור העובדה שהוא כבר נדון פלוס מינוס כמעט שנה אני חושב לא פורמאלית וחצי שנה לפחות מנסה לעלות פה למועצת העיר.

אני אגיד שבשנתיים האחרונות דנתי עם ראש העירייה אודות שני פרויקטים מהפכניים בתחום הבריאות והחינוך, מתוך מטרה שנקדם אותם ונהיה לעיר מובילה, דוגמא ומופת בתחום הזה. לצערי, הפרויקטים האלה העלו אוב בעליית הגג העירונית, במקום לפרוח במסדרונות בתי הספר, ולכן נאלצתי לפנות למועצת העיר עם הפרויקט שאני הולך לדבר עליו כעת. אציין רק שזה הפרויקט המינורי והקטן יותר מבין השניים, הוא דורש פחות מאמץ ואומץ לב ציבורי כדי ליישם אותו ומכם כדי להצביע עליו. צריך לדעת שיש פרויקט רחב יותר איכותי, בריא, חינוכי, אשר הוצג לראש העירייה, למנהלת אגף החינוך, פרויקט שכבר הובעה בו התעניינות גם מרשתות התקשורת השונות, שכן הוא מהפכני. פרויקט שאנחנו מיישמים בזעיר אנפין באגף לשירותים חברתיים, אבל אותו אני לא אציג היום, אני חושב שהוא גדול על מועצת העיר הזאת במתכונת הנוכחית וחבל. אגב,

העלות של הפרויקט שאני הולך לדבר עליו היום הינה פחות מעשירית ממה שהוצג בהנהלת העיר בזמנו, כשחששו מקיום הדיון, ולא מה שהוצג בשוגג או במכוון באותה ישיבה. ולכן אבקש את תמיכתכם בפרויקט הזה, שיציג בנושא חינוך או בנושא תזונה לילדי בתי הספר כדלקמן:

בכלל גני הילדים בעיר, למי שיודע או לא יודע, מסופקת ארוחת 9 או 10 בגני הילדים, כאשר את הכריכים, הפירות, הירקות מכינה סייעת הגן. ההורים משלמים איזו שהיא תוספת כספית מינורית שנתית. לפני כשנה, בעת שניהלתי עם ראש העירייה דיונים בנושא של ארוחות צהריים בבתי הספר ובגנים, לגבי איכותם, איכות המזון, צורת ההסעה וכמובן פרויקט גדול שלא אדבר עליו הערב, אני חושב שבין היתר כדי לא להביך גם חלק מחברי הקואליציה שתומכים בו וירצו להתנגד אוטומאטית, במסגרת אותם דיונים ראש העיר ביקש ממני ביוזמתו, ואני מציין מיוזמתו, לקדם במקביל את האפשרות להעניק ארוחות 10 בבתי הספר היסודיים בעיר. הרעיון היה בעיני חברתי, חינוכי, בריאותי. כמובן שבעקבות כך הושקעו שעות רבות של מחקר ובחינה של הדברים, השוואה לרשויות אחרות, בחינת עלויות והבנת משמעויות. ובסופו של דבר, הפרויקט לצערנו הוקפא. בזמן ההקפאה הזאת מצא עוד חיבור עם עמותה שפועלת בעיר, אשר רצתה לעזור לביטחון התזונתי של ילדי העיר שמגיעים ממעמד סוציו אקונומי נמוך, וביחד בנינו תוכנית שעשויה לאפשר הענקת לחמניה בריאה, פרי וירק לכל השכבות הנמוכות. עד כיתות ה'-ו' היה הרעיון המקורי, בשיטה של 'בופה' פתוח. התוכנית מבוססת על מיקום המזון הבריא בכיתות ו/או במסדרונות השכבתיים וחלוקת הילדים בדירוג לקבלתו. כלומר, לא בבת אחת כולם. כל ילד, לא משנה מה מצבו המשפחתי, האישי, יוכל לגשת, לקבל את הכריך או הפרי בלי להתבייש, בלי להרגיש מסכן או מיוחד במשמעות השלילית של המילה. נרוויח כמובן גם בשירות לתושב. אולי חלקנו, ההורים הממהרים לעבודה בבוקר, לא נדרש להתעכב על הכנת הכריכים ומו"מ מכובד על תוכן התוספת, כי כמו בגנים העירוניים יש בבית הספר. הורים שזוהי להם ההשקעה שלהם בילדים, כפי שחלק הצהירו בפני מנהלת אגף החינוך בפיילוט שכבר נעשה בעיר, יוכלו תמיד להמשיך להכין את הכריך הזה. מבחינת עלויות – מדובר בעלות של כמיליון וחצי שקל לשנה, זה לפני התרומה של העמותה ששיתפה איתנו פעולה בהכנת ובניית הפרויקט ולפני דיון אודות השתתפות הורים, כן או לא. במיליון וחצי שקל לשנה אני חושב שעוד פעם, אנחנו שמים את רמת גן על המפה של המובילות ולא בצד השלילי, בכותרות, על עשיית טוב וקידום הבריאות והחינוך. על זה דיברתי בזמנו איתך, ראש העיר, על זה אני מדבר גם הערב. אני חושב שיש לנו ולכלל מועצת העיר הזאת, הזדמנות לעשות מעשה חינוכי בריאותי, אולי גם אפילו היסטורי, ולכן אני מציע לשים בצד את

הרצון להוכיח שאני טועה, אופוזיציה קואליציה, ובעצם לשים בצד את זה שאתם שומעים אותי פה מדבר על זה רק בזכות זה שאני באופוזיציה, אחרת כנראה זה לא היה עולה לדיון במועצת העיר כי לא היתה לי את הפריבילגיה להעלות את זה לכאן. ותחשבו שאם נצביע בעד ההצעה הזאת לסדר, הרי לא אני איישם את הפרויקט ולא אני אוביל אותו וכנראה שבכלל לא תזמינו אותי לגזור את הסרט ב-1 בספטמבר שנה הבאה או בסוף השנה הזאת, אבל מאידך, נעשה מהלך ציבורי גדול וטוב. כאמור, מדובר ב-1.4 מיליון. אני לא אכנס למספרים. אני אגיד בגדול, מדובר על קרוב ל-7,000 מנות יומיות, שאמורות לתת לחמניה מפוקחת ופרי וירק במשך 5 ימי לימודים שבועיים בכל חודש. אני אגיד לסיכום של הדברים, שראש העיר כבר בששת החודשים שחלפו מאז שהנושא עלה פעם ראשונה, או היה אמור לעלות פעם ראשונה לדיון במועצת העיר, ראש העיר הרים את הכפפה וביחד עם אגף החינוך החליט לנסות להריץ, לקיים פיילוט בנושא, ואני חושב שקל וחומר אני אשמח שהצעתי פה תתקבל כניסיון להתחיל את הפרויקט הזה ולבחון את הישימות שלו בכל העיר וכמובן לתקצב אותו להמשך השנה. בתקווה שהוא יצליח, יצליח להניב פרי או ירק או להצליח בכלל לטובת ילדי העיר.

<u>מר ישראל זינגר:</u> גלעד, אז קודם כל, לידיעת החברים, נכון, לפני שנה דיברנו על ארוחה בשקל, ארוחת עשר, והרעיון שלך. נעשה איזה שהוא פיילוט שבעצם אז לא דובר על אוכל בריא ואולי בגלל זה, זה לא הצליח. מה שאני רוצה להציע לך, במקום שנצביע, קודם כל, מה שאמרתי לך בשיחתנו האחרונה, ודיברתי עם מנהלת אגף החינוך, שאנחנו נעשה, אנחנו מאמינים שאוכל בריא זה נכון. זה שילדים פחות אוהבים זה סיפור אחד, זה עניין של שכנוע. הרעיון שדיברנו עליו לפני כ-3 שבועות והוצע למנהלת אגף החינוך, זה למצוא, ואני אגדיר בזמן, כמו שאמרתי בעבר, אני לא רוצה למשוך כי הרעיון הוא לא רק משותף, הוא נכון בהחלט. אני רוצה להציע כך – מדובר על 3 בתי ספר יסודיים, הרעיון הוא לגבי בתי ספר יסודיים, שעד פסח, זה חודשיים וחצי, ייבדק, כי הנושא של הפיילוט, כמו שאז לא הניב את שביעות הרצון, ואני חושב שבצורה טובה יותר יכול להניב. אז אני מציע שביחד עם מנהלת אגף החינוך שיודעת שבעצם את המורה אי אפשר לחייב, צריך את שיתוף הפעולה של מנהלי בתי הספר, שלא נצביע עכשיו על זה. אני מברך על ההצעה, אבל כדי לראות, וגם המספרים, רק דוגמא אחת. כדי לדייק צריך לעשות, לא בשביל למרוח את זה, צריך לעשות דיון. נגיד, 7,000 מנות ליום, לדוגמא, זה סכום קטן יותר, למרות שהמספרים הם באמת לא הרבה יותר גדולים. כי נגיד, למעשה מדובר על 12,000 ילדים ביסודיים, ואם רוצים להביא עוד תוספת, כלומר,

התרכזנו בזה. אז אני כן מציע לא להצביע על כך, לקיים את הפיילוט ושתהיה שותף לשיחות של דליה והצוות שלה, גם אני שותף לזה, עם מנהלי בתי הספר שהסכימו, ונבוא פה ביחד. עשינו גם דברים, אני לא רוצה להשוות, לאחר זמן קצוב נראה האם בצורה כזאת או איך. בסך הכול לאפשר, לא רק למי שאין לו אפשרות לאכול בבית, אלא למי שההורים אולי מתקשים, במחיר סביר, אני חושב שהרעיון הזה בהחלט, ושיתפנו פה פעולה, אבל לא ביצענו אותו נכון. הוא מבורך. אז אם תסכים שלא נדון בכך ולהשתתף, דליה, בפיילוט, אבל שלא נמשוך את זה. נתחיל, איך אומרים, מאתמול, כי אנחנו יודעים על איזה בתי ספר אנחנו רוצים.

<u>עו"ד גלעד שריר:</u> מה מסגרת הזמנים רק, ראש העיר? עד פסח להתחיל את הפיילוט או עד פסח לסיים אותו?

<u>מר ישראל זינגר:</u> להתחיל. הכוונה היא להגיע, אנחנו הרי יודעים במה מדובר וגם נבדקו על ידך וגם על ידי וגם מהחלק של הפיילוט של איזה חברות יכולות, כי פה זה שינוע. אני רוצה להקציב, נראה לי ריאלי להקציב בין שבועיים לחודש, אני חושב שאפילו שבועיים, להכין את זה, ולאחר מכן לתת בין חודשיים לשלושה, עם כוונה לחודשיים. כי אין פה הרבה מה לשחק. ברגע שרואים שזה עובד, שהשינוע עובד, ושהילדים, בוא נגיד כך, לא בוכים שאין להם משהו טעים, שזה גם חלק מזה. אם זה בסדר, אז אני מציע ביום ראשון, דליה, לקבוע פגישה.

<u>עו"ד גלעד שריר:</u> מקבל את הצעתך בשמחה.

<u>מר ישראל זינגר:</u> תודה. ההחלטה היא שלא מתקיים דיון. משך את ההצעה, אבל אמרתי גם מה, לא סתם משך.

<u>החלטה:</u>

עו"ד גלעד שריר חבר מועצת העיר משך את הצעתו.

ד"ר שולמית ביסמנובסקי
חברת מועצת העיר

1.12.16

לכבוד
מר ישראל זינגר
ראש העיר
רמת גן

הנדון: הצעת החלטה: הקלטת ישיבות ועדות העירייה והמלולן לפרוטוקול

אבקש להעלות הצעת החלטה כדלקמן לישיבה שלא מן המניין:

הצעת החלטה:

החל מה 1 בינואר 2017 יוקלטו כל ישיבות ועדות העירייה ויתומללו לצורך רישומן בפרוטוקולי הועדות השונות.

הרציונאל להצעה זו יפורט בישיבה.

בתודה
ובכבוד רב,
ד"ר שולמית ביסמנובסקי

העתק: מנכ"ל העירייה – מר משה בוזאגה
מנהלת פעולות המזכירות במועצה - ע"ד ריעות בנק אלון

נייד: 050-7228553 Email: biscenter10@gmail.com

3. בקשת ד"ר שולמית ביסמנובסקי חברת מועצת העיר לדון בנושא: "הקלטת ישיבות ועדות העירייה ותמלולן לפרוטוקול".

<u>מר ישראל זינגר:</u> סעיף 3 – בקשת ד"ר שולמית ביסמנובסקי חברת מועצת העיר לדון בנושא: "הקלטת ישיבות ועדות העירייה ותמלולן לפרוטוקול". בבקשה.

<u>ד"ר שולמית ביסמנובסקי:</u> בדיוני הוועדות השונות בהם אני משתתפת, מסתבר כי מזכירי הוועדות לא מספיקים או לא יכולים לרשום את הפרוטוקולים באופן מפורט אשר ישקף את דברי המשתתפים כלשונם. זאת ועוד, ברבים מהמקרים הפרוטוקולים לא משקפים את הלך הרוח של הדיון ואת ההסתייגויות או האישורים של חברי הוועדה. יוצא מכך, העדר שקיפות כלפי הציבור לגבי הדברים הנאמרים בוועדות, כולל אי ידיעה לגבי ישיבות ההנהלה, השמטת משפטים קריטיים מדבריהם של חברי הוועדה, כתיבת הדברים כתקציר שעובר את מסננת הפרשנות האישית של כותב הפרוטוקול במקום כתיבת הדברים הנאמרים כהווייתם. לעיתים מתקיימים דיונים ארוכים שנאמרים בהם דברים רבים, נשאלות שאלות ועולות תהיות על ידי חברי הוועדה, אשר אין להם דבר ואין להם זכר או רמז, ולו הקטן שביותר, על עצם קיומם בכלל. זאת למרות שהתקבלו תשובות, מקובלות יותר או מקובלות פחות, שגם להם אין זכר בפרוטוקולים. מה שקורה היום זה שיושב הראש או הממונה מטעם העירייה מציגים את הדברים, דבריהם בלבד נכנסים לפרוטוקולים וכל הדיון שמתקיים בעקבות הדברים לא משתקף בפרוטוקול. מצב זה לא יכול להימשך, שכן הוא מייתר את השתתפותם של חברי מועצת העיר בדיונים, כאשר דבריהם ממילא לא באים לידי ביטוי בפרוטוקולים והציבור לא מודע,

<u>מר ישראל זינגר:</u> התכוונת שזה גם מייתר את השתתפותם.

<u>ד"ר שולמית ביסמנובסקי:</u> מייתר את ההשתתפות.

<u>מר ישראל זינגר:</u> כן. כן.

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: של חברי מועצת העיר בדיונים, כאשר דבריהם ממילא לא באים לידי ביטוי בפרוטוקולים והציבור לא מודע לפעילותם בוועדות. על מנת לתקן מצב זה וליצור שקיפות מלאה לגבי הנעשה בדיוני הוועדות, אני מציעה את הצעת ההחלטה שלהלן: החל מה-1 בינואר 2017 יוקלטו כל ישיבות ועדות העירייה ויתומללו לצורך רישומן בפרוטוקולי הוועדות השונות. ובנוסף לכך, על מנת ליצור שקיפות בניהול העיר ועל פי המלצת מבקר המדינה, יש לתעד את ישיבות ההנהלה ולמסור את הפרוטוקולים על פי הנוהל תוך שבועיים לכל חברי המועצה. תודה.

מר ישראל זינגר: תודה רבה. מי רוצה? ליעד, אדם, צחי. בבקשה.

מר ליעד אילני: אני, מר זינגר, אהיה מאד מאד קצר. היות ושולמית ואני לא הסתנכרנו וההצעה הבאה שלי היא הצעה די דומה, אני מבקש להחיל את זה רק על ועדת הנהלה, מהנימוקים שאני אפרט עוד מעט. שולמית מדבר על כלל הוועדות, אני רציתי להקל על חברי ההנהלה, מה שנקרא, ישיבות הנהלת העיר תחילה. גם מבחינת כלכלית, דרך אגב. אני רק אומר, את הטיעונים שלי אני אטען בהצעה הבאה. נשאלתי, אז אני אומר את זה לפרוטוקול. היה ויקבלו את ההצעה שלך, מטבע הדברים אני אוריד את ההצעה שלי הבאה. היה ולא, אני אטען כבר את הטיעונים שלי בהצעה שלי. תודה.

מר ישראל זינגר: תודה רבה. אדם, בבקשה.

מר אדם קניגסברגר: אני חושב שיש חשיבות רבה להקליט את כל ישיבות הוועדות, למעט כאלה שבהן לא מתקבלות החלטות. בכל ישיבה של ועדה שבה מתקבלת החלטה, כמו ועדת נכסים, ועדת מכרזים, ועדת תכנון ובנייה, ששם הדבר מוקלט וחשוב ביותר, והרבה פעמים אנחנו חוזרים לתמלילים לבדוק מי אמר, מה אמר, כי מדובר בכספים רבים. בכל הישיבות שבהן מתקבלות החלטות ומדובר בכסף גדול, חשוב מאד שיהיה תמלול, כלומר, תיעוד ותמלול. דרך אגב, ציינתי את זה גם בהצעה שלי הקודמת, זו דרישה של מבקר המדינה. מבקר המדינה, הייתי אומר, הטיל ביקורת כבדה על עיריית רמת גן שלא תועדו השיחות וההחלטות

והמלצותיה בנושא מסוים, נגיד בנושא של טיולים וגם בנושא של מכירת התמונה. אז בוודאי בחיי היום יום אנחנו צריכים לתעד את הוועדות. יותר מזה, אני מסכים עם ליעד, הדוגמא הראשונה של שקיפות היא תיעוד ישיבות ההנהלה, ששם מתקבלות ההחלטות הגדולות ביותר. חלקן רק מובאות לידיעת חברי המועצה. אנחנו ניזונים הרבה פעמים מהתיעוד החלקי שנמצא בפרוטוקול. הפרוטוקולים שאנחנו מקבלים, מקבלים אותם, הייתי אומר, חודש וחצי עד חודשיים לאחר ישיבת ההנהלה, שזה אבסורד. אנחנו צריכים לקבלם אותם תוך שבועיים, כמו בכל מקום אחר. ברגע שהישיבה הסתיימה, מיד לתמלל ולדאוג שמי שרוצה, יש כאלה אולי לא אוהבים לקרוא את הדברים, מי שרוצה יקבל אותם, כדי שאנחנו נדע מה נאמר. עובדה שגם בהצעותינו לסדר וגם בשאילתות, אנחנו שואלים על דברים שהיו בהנהלה, משום שהם לא מובאים לפה. הערה נוספת אני רוצה – אנחנו לא העיר היחידה בארץ שלא מתעדת. יש עיריות נוספות שלא מתעדות. אבל עיריית רמת גן היא מבין המתקדמות, וסליחה על הביטוי, והחכמות שרוצות להיות. ועירייה חכמה צריכה לדעת לתעד ולרשום בפרוטוקול את כל הדברים שנאמרים, ויש לזה חשיבות רבה.

אני לא אחזור על הצעתי הקודמת, אני מבקש רק דבר אחד – שכל ההמלצות של מבקר המדינה יתוקנו על ידי ועדת תיקון ליקויים, כמו דו"ח מבקר העיר.

<u>מר ישראל זינגר:</u> תודה רבה. צחי, בבקשה. רק לפני זה, אנחנו פועלים על פי חוק בישיבת ועדת בניין עיר.

<u>מר אדם קניגסברגר:</u> נכון.

<u>מר ישראל זינגר:</u> אחת הישיבות הכי עמוסות. עמוסות כי, נשמע באחת הפעמים הקרובות, החלטנו, לא עניין של לחשוף, להסביר נהלים שהשתנו בהרבה מבחינת נוהל לא תקין שעכשיו הוא תקין, למשל, נושא המכרזים עצמו. דיבר גם שלום בזמנו, אולי תרחיב קצת על זה, בבקשה.

<u>מר צחי זליכה:</u> או קיי. ראש העיר, ביקשתי קודם לבדוק את עלות התמלול בכלל של ישיבות המועצה. הנתון שקיבלתי זה 62,000 שקל רק לישיבות מועצה בשנה. זאת אומרת, שאם אנחנו נתמלל את כל הוועדות ואת כל הישיבות וההנהלה, נגיע כאן למיליון שקל. זה לא הכרחי.

<u>מר ישראל זינגר:</u> לא להפריע. לא לענות ולא להפריע. כל אחד בזמנו.

<u>מר צחי זליכה:</u> שזו הוצאה, אין ספק שהיא מיותרת, כאשר אני יכול להגיד לך שוועדת מכרזים נעשית על ידי יועצת משפטית שעוברת על זה, עוד יועצת משפטית שמתוך המחלקה, איריס, אני. זאת אומרת, יש 4-5 שעוברים על פרוטוקול. עכשיו, אם יש הערות מסוימות,

<u>מר אדם קניגסברגר:</u> אחרי ...

<u>מר צחי זליכה:</u> לא, אני אמרתי איך זה עובד. אין לי שום בעיה להעביר את הפרוטוקול גם לחברי הוועדה, ואם יש מישהו, אנחנו עושים אותו תוך שבוע ימים, זה לא תוך חודשיים ולא תוך, פרק זמן מספיק קצר כדי לזכור גם מה אמרו בתוך הישיבה. ואם מישהו רוצה לומר משהו שייכנס לפרוטוקול, הוא יכול לציין את זה. זו שמתמללת רושמת, היא תכניס את הדברים, אנחנו לא משמיטים שום דבר, למי שרוצה שהדברים ייכנסו פנימה.

<u>מר ישראל זינגר:</u> יש גם הערות, אני רואה את ה -

<u>מר צחי זליכה:</u> יש המון הערות גם של חברי ועדה, אנחנו מכניסים, לא משמיטים. כמובן זה משקף בדיוק את מה שנעשה ואת ההחלטה שמקבלים אותה. לכן אני חושב שאנחנו עושים בדיוק את העבודה הזאת. ולהוציא את ההוצאה הזאת, היא באמת באמת מיותרת, כאשר פרוטוקול משקף את מה שקורה בתוך הישיבה עצמה. ואני מציע, באמת, אם יש, כמו שאמרת, שזה מגיע אחרי חודשיים, אז זה לא בסדר.

<u>מר אדם קניגסברגר:</u> לא שלך.

<u>מר צחי זליכה:</u> כל ועדה. כל ועדה. אני אומר, כל ועדה, אם היא מגיעה אחרי חודשיים, על זה באמת הצעת ייעול – להביא פרק זמן של

שבוע, שבוע וחצי, שזה יגיע לחברי הוועדה, שבועיים, ואז זה יחסוך גם את התמלול ומי שתהיה לו הערה יוכל להעיר אותה לפרוטוקול. אז אני באמת חושב שזו הצעה מקובלת, שלומית, את יכולה לקבל אותה, שבאמת, להוריד את פרק הזמן ושכולם, כל יושב ראש של ועדה יתכנס בזמן הזה וידאג שהפרוטוקול יגיע לחברים ואז זה יפתור את הבעיה הזו. תודה.

מר ישראל זינגר: בבקשה, המנכ"ל.

מר משה בודאגה: אני רוצה להזכיר שאנחנו גם מתעדים ומקליטים שתי ועדות – ועדת מכרזים לכוח אדם וועדת שימוע/פיטורין – שתי הוועדות האלה מוקלטות ומתומללות מילה במילה, כי אלה ועדות רגישות מאד ולכן אנחנו מקליטים אותן.

מר ישראל זינגר: שעלולות להגיע לבית משפט.

מר אדם קניגסברגר: ככה צריך.

מר משה בודאגה: זה חוק.

מר ישראל זינגר: שמענו את כולם. עזרא, אני מבקש הצבעה. אני רק רוצה לומר כך, שולמית, אני חושב ש-אלא אם כן יש משהו אישי או איזו פניה אישית, אני חושב שאין צורך, לאור מה שנאמר ולאור, הרי כולם פה שותפים בוועדה או ועדות אלה או אחרות, ואני חושב שאין סיבה להטיל עומס נוסף כספי אלא אם כן מישהו חושב ויכול להביא לידיעתי, איזה שהוא חשד או חשש לגבי חוסר תום לב או חוסר יושר של מישהו, וזה לא נאמר או לא הובא לידיעתי הפעם.

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: זו ממש לא הכוונה.

מר ישראל זינגר: לא, לא, אמרתי, אמרתי. ולכן אני חושב שזה, אנחנו פועלים על פי חוק ואני מבקש להצביע עבור ההצעה.

מר אדם קניגסברגר: רק שניה, לגבי ישיבת ההנהלה, יש חובה לתעד אותה ולתמלל אותה. יש חוק.

מר ישראל זינגר: רגע, אבל יש ההצעה הבאה של ליעד.

מר עזרא נחום: מי בעד הצעתה של ד"ר שולמית? ירים את ידו בבקשה. 6. מי נגד הצעת ההחלטה? ירים את ידו. 12 נגד ההחלטה. צריך להגיד את זה מראש – הצעת ההחלטה לא התקבלה.

החלטה:

הוחלט ברוב קולות – 12 נגד, 6 בעד, לא לקבל את הצעת ההחלטה.

עו"ד גלעד שריר: ראש העיר, ברשותך, סתם בשביל לא לבזות את מ"מ ראש העיר ואת רמי פדלון, מציע לא לספור אותם שהם נכנסו והוא ספר אותם כאילו התנגדו. זה מבזה אותם שהם בכלל לא יודעים על מה הם מדברים.

מר אדם קניגסברגר: בדיוק.

מר עזרא נחום: ...

עו"ד גלעד שריר: הכול בסדר. הצעתי לראש העיר לא לספור אותם כי אני לא ראיתי אותם מצביעים.

מר ישראל זינגר: חברים, אנחנו עוברים להצעה מספר 4.

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: הם לא הצביעו. הם לא הצביעו. הם לא שמעו אפילו את ההצעה. הם לא שמעו את ההצעה.

מר ישראל זינגר: חברים, נהגנו, קיבלתי את ההערה ואני אשקול אותה להבא מה שגלעד אומר. נהגנו בעבר באותה מידה בחברי קואליציה ואופוזיציה, באותה מידה, באותה מידה לגבי נוכחותם או נוכחותם בחדר הזה.

עו"ד גלעד שריר: לא, הצעתי רק לשאול אותם. הם נכנסו ונספרו אוטומאטית, זה הכול.

מר ישראל זינגר: לא, לא, אמרתי, ויכול להיות שלהבא אולי נעשה והפעמון הזה זה כדי שלא יגידו, שלא תהיה שום סיבה לחשיבה על האפליה, כדי להזכיר לכולם מי שיוצא.

מר אדם קניגסברגר: אפשר להעיר?

מר ישראל זינגר: טוב, בבקשה אדם.

מר אדם קניגסברגר: הערה קצרה. יש הבדל בין חבר מועצה שנמצא בישיבה, יוצא לשירותים לרגע וחוזר ומצביע, לבין מישהו שמגיע באיחור ובאופן הפגנתי אומר – אני גם בעד. זאת אומרת, זה לא נעשה בגלל חשיבות הנושא, זה נעשה באופן הפגנתי.

מר ישראל זינגר: או קיי.

מר אדם קניגסברגר: רמי רק הגיע, הוא אפילו לא ידע על מה מדובר.

מר עזרא נחום: אין לנו זכות ...

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: זה לא נכון. זה לא נכון. הוא לא יודע אפילו על מה הוא הצביע.

מר ישראל זינגר: נגמרו ההערות. קודם כל, בוא ניתן קרדיט שכל מי שפה שמע קודם ודנו קודם לא רק בהנהלה לגבי ההצעות הללו וגיבש את דעתו.

4. בקשת מר ליעד אילני חבר מועצת העיר לדון בנושא: "תמלול ישיבות ועדת הנהלה".

מר ישראל זינגר: הצעה, נושא לדיון מספר 4 – בקשת מר ליעד אילני חבר מועצת העיר לדון בנושא: "תמלול ישיבות ועדת הנהלה". בבקשה.

מר ליעד אילני: תודה. אני מבין שדנתם בזה בהנהלה וההחלטה התקבלה פה אחד, ראש העיר, על ידך. הודעתם להם מה להצביע.

מר ישראל זינגר: 5 דקות.

מר ליעד אילני: מותר, עזרא, כמובן שזכותם, לא זכותם, חובתם להצביע, אבל תשאלו אותם – אתם רוצים להצביע? עכשיו נכנסתם. זה מה שגלעד אמר.

מר עזרא נחום: הם העירו את תשומת ליבי ומחובתי לספור אותם.

מר ישראל זינגר: לא להתווכח. נהגנו באותה מידה, אמרתי, לגבי חברי קואליציה אופוזיציה. בבקשה, הנושא לדיון שלך.

מר ליעד אילני: או קיי. אני כמובן בעד ההצעה של שולמית, שכלל הוועדות העירוניות יתומללו. אני חשבתי, שולמית, שזה קצת רחב מדי וכבד מדי ודורש גם אומץ,

עירייית רמת-גן
לשכת חבר מועצת העיר
ליעד אילני

אי כסלו תשעייז
01 דצמבר 2016
סימוכין: 2016-0178-103

לכבוד
מר ישראל זינגר
ראש עירייית רמת-גן

הנדון: **<u>התחלטה על תמלול ישיבות ועדת הנהלה</u>**

את כלל נימוקיי להצעה, אעלה במסגרת הדיון.

<u>הצעת ההחלטה</u>:

1. מועצת העיר רמת-גן מחליטה על תמלול ישיבות ועדת הנהלה, החל מהישיבה הבאה.

בברכה,
ליעד אילני
חבר מועצת העיר

<u>העתקים</u>:
מר משה בודאגה - מנכ"ל העירייה
עו"ד רעות בנק אלון - מתאמת פעילות הנהלת העיר ומועצת העיר ומנחלת מזכירות העירייה

כתובת: ביאליק 35 רמת-גן, טל. 03-7408854, פקס. 03-5727958
E-mail: liad-i@ramat-gan.muni.il

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: בעיקר אלה שיש בהם הרבה כסף.

מר אדם קניגסברגר: בדיוק.

מר ליעד אילני: בזה אני נוגע. זה דורש אומץ מאד מאד גדול מצידם של גורמים בהנהלת העיר ומצידו של ראש העירייה, לבוא ולהחליט שהם מתמללים את הישיבות הללו, משתי סיבות: קודם כל, כי אנחנו נהיה ערים, אנחנו והציבור, אנחנו שליחי הציבור והציבור עצמו נהיה ערים לדיונים שמתנהלים סביב הרבה מאד כסף, כמו שאמרת. הדבר השני, אין ספק שאם רוצים לתמלל, זה עולה כסף. ואם נצטרך מחר לתמלל, וזה יעלה לנו מיליון שקל, אז נצטרך לקצץ באיזה שהוא משהו אחר ונצטרך להסתכל על כל מיני אנשים שהבטחנו להם שנסדר להם עבודה לפני הבחירות ולהגיד להם – תקשיבו, אי אפשר, כי צריך לתמלל כרגע. ולכן אני אומר, צריך אומץ. אני חושב שיש מספר ועדות קריטיות שחייבות להיות מתומללות – זו ישיבת ועדת הנהלה, ישיבת ועדת מכרזים, ישיבת ועדת נכסים – אלה 3 ועדות,

מר ישראל זינגר: בניין ערים מתומללת.

מר ליעד אילני: בניין ערים מתומללת.

עו"ד גלעד שריר: ועדת הכספים, ליעד, אני מציע לך.

מר ליעד אילני: ועדת הכספים גם, נכון, אתה צודק. אני אמרתי היום, בואו נתחיל מישיבת ועדת הנהלה. ישיבת ועדת ההנהלה, במשך 9 חודשים הייתי חבר הנהלה, ועדה שמתקבלות בה החלטות בעשרות ומאות מיליוני שקלים. זה נכון שהמועצה, מועצת העיר היא זו שמאשרת, נותנת את המנדט להנהלה לשחק אחרי זה בתוך הוועדה הספציפית הזאת עם התקציבים, אבל עדיין ראוי שהציבור בכללותו ושליחי הציבור, אנחנו, נהיה חשופים לדיונים שמתנהלים. וכשאני קורא, אני מבקש בסוף כל חודש, באמצעות בקשה לגילוי מסמכים, מראש העירייה לקבל פרוטוקולים של ישיבות ועדת הנהלה, ואני קורא אותם, יש שם הרבה דברים מרתקים, אבל לצערי, זה לא חדש לך ראש העירייה, שהרבה דברים שנאמרים

בישיבות הנהלה ידועים גם לחברי האופוזיציה. וכשאני מסתכל ואני מנסה להשוות בין מה שנאמר לי ולבין ההחלטה שמובאת אחרי זה למועצה לאישור, לבין הדברים שנאמרו, שסוכמו בפרוטוקול של הישיבה, זה לפעמים מרחק שמים וארץ. ישיבת ועדת ההנהלה היא, כמו שאמרתי, התקבלו שם החלטות, אני חושב רק, תראו כמה דברים בחודשים האחרונים. אדם דיבר על הנסיעות לחו"ל. אז בוא נגיד ולא מביאים את זה לאישור המועצה, אבל יכולנו לראות איזה דיון התפתח, אם מישהו בכלל מחברי ההנהלה שאל שאלות, איזה שאלות הוא שאל, האם הוסבר. אני רוצה לומר, היתה לי ככה חשיבה גם לקראת ההצעה שלי היום ושיערתי שיעלו כל מיני טענות שחלקן כבר עלו והגעתי עם תשובות. אני לא מדבר על נושא של יושר, אדוני ראש העירייה, וצחי אני חושב גם הזכרת את זה. גם אם יש 200 יועצים משפטיים בחדר ויש מי שבודק, יש שני רבדים – יש את הרובד החוקי ויש את הרובד הציבורי. ברובד הציבורי, גם אם הכול מתנהל בצורה הכי חוקית שיש, זכותו של הציבור לראות איך מנהלים את הכסף שלו. איך מתקבלות ההחלטות. איזה שאלות נשאלות. הוא רוצה לדעת האם האנשים שהוא שלח אותם לייצג אותם במועצת העיר ובהנהלת העיר ראויים לקבל את האמון בפעם הבאה או לא ראויים לקבל את האמון בפעם הבאה. תחשבו עכשיו, אני כל הזמן אומר, זה מדהים, אני מרגיש כאילו אנחנו נמצאים באיזו שהיא, לפעמים אני אומר, זה כאילו איזה שהוא חוג מקרמה פה, איזו שהיא תנועת צופים, חשוב שהכול יתנהל ככה על מי מנוחות והכול יהיה נורא נורא נחמד ובאווירה נעימה. חבר'ה, אנחנו מנהלים פה כספי ציבור. ותחשבו עכשיו, אני אמרתי לכם מקודם, אני ער לפיד בפייסבוק של הרבה מאד מהחברים שיושבים פה, ואני קורא לפעמים ביקורות על מה שקורה בכנסת ובממשלה. אני מוכן להתערב שאם היתה עולה היום איזו שהיא,

<u>מר ישראל זינגר:</u> שתי דקות.

<u>מר ליעד אילני:</u> הכול בסדר. אני מסתכל. אם היתה עולה איזו שהיא הצעה דומה, נניח, הרי כל ישיבות ועדות הכנסת מתומללות ומצולמות גם, מועברות בשידור ישיר ברובן, בוא נניח שזה לא היה קורה והיה חבר מועצה מהאופוזיציה שהיה מעלה הצעה כמו שהעלתה שולמית לפני רגע, והיה אומר שכל הוועדות יתומללו. והיה מי שהיה טוען מנגד – יש יועצים משפטיים. אני כבר מדמיין את הפוסטים שהיו עולים פה על שלטון הליכוד, או שלטון הבית היהודי החשוך והלא שקוף, ומה יש להסתיר. אז מה אנחנו מבקשים? אנחנו מבקשים את מה שאנחנו דורשים

פה כולנו מהממשלה ומהכנסת, להנחיל פה אצלנו בעיר. ואני אומר לכם, זה יותר חשוב לתושבי העיר, כי 90% מחיי היום יום של התושב, החינוך של הילדים שלו והניקיון ברחובות והתשתיות, מי שקובעת זו העירייה. תאמינו לי, זה יותר חשוב. גם בממשלה כל הישיבות מתומללות. זה נכון שהן לא נחשפות, אבל הן לא נחשפות, סליחה, התמלולים לא נחשפים מסיבה של ביטחון המדינה. כי הרבה פעמים דנים בנושאים ביטחוניים, לא כי מדברים כרגע על להעביר תקציב למשרד החינוך עוד 10 מיליון או פחות 10 מיליון. לא זאת הסיבה. אמנם יש לנו פה הרבה ביטחוניסטים, הרבה יועצים לענייני ביטחון, אבל אנחנו לא עוסקים פה בנושאים ביטחוניים בחדר הזה וגם לא בישיבת ההנהלה.

צחי, אני חייב לומר לך, אני מתפלא עליך, באמת, אתה יודע שאני מכבד אותך, מתפלא על איש מר"צ שאומר כרגע שזה יעלה הרבה כסף. אז מה אם זה יעלה הרבה כסף? שקיפות זה דבר לא כלכלי. זה לא דבר כלכלי. עכשיו אני אומר לך, בוא נגיד וזה היה עולה מיליון שקל כמו שאמרת,

<u>ד"ר שולמית ביסמנובסקי:</u> אולי זה גם יחסוך כסף.

<u>מר ליעד אילני:</u> תודה. קודם כל, זה חוסך כסף. אבל בוא נניח וכמו שאמרה שולמית, זה לא ממקום של לפקפק ביושרה או באמינות של החברים. מיליון שקל, בשביל להגדיל את השקיפות, זה בשביל כל הוועדות. ואני אומר שוב, כדי לא להיכנס עוד פעם לכל מיני דוגמאות שהן לא ממן העניין כרגע, אבל אתה יודע שאם תרצו, לא חסר לי דוגמאות לתת לכם מאיפה אפשר לקצץ את הכסף, מכל מיני יועצים מיותרים והתקשרויות מיותרות וכו' וכו' וכו'.

אני מסיים, אדוני ראש העירייה, אני בכוונה עשיתי את זה הרבה יותר קל לחברי ההנהלה וגם לראש העיר, וגם לגזבר שלא נמצא פה כרגע, אם כל ישיבות מועצת העיר זה 62,000 שקלים בשנה, בוא נניח שיש שתי ישיבות הנהלה בחודש – 120,000 שקלים בשנה. אני חושב שהעירייה והעיר יעמדו ב-120,000 שקלים בשנה, אם אתה רוצה מקור תקציבי אני אשמח להמציא, מאיפה להוריד את זה, ושישיבות ועדת ההנהלה יתומללו. ואני כבר נותן לך הצעה – הגיוני ולגיטימי שבישיבות ועדת הנהלה עולים גם הרבה מאד נושאים פוליטיים, איך 'נכסח' את האופוזיציה, איך נעשה עוד איזה שהוא תרגיל לאופוזיציה. שני דברים – א', יש לך גם פורום סגנים. זה מה שנקרא המטבחון, הקבינט, אני יודע מה, בפורום הסגנים אל תתמלל. שב עם הסגנים שלך, תסגור איתם שם איזה תרגיל נעשה לאדם או

לליעד או לא משנה למה, ואת הישיבה הזאת תתמלל את כולה. ודבר נוסף – כמו בישיבות ועדת בניין עיר,יושב ראש הישיבה יש לו את הסמכות, כשהוא חושב שדנים כרגע בנושא רגיש, להורות על הפסקת התמלול.

ולכן, אני מבקש להצביע, ועשית לי שירות, צחי, כי באמת, אמרת 62,000, אני הערכתי את זה בקצת יותר, חשבתי שזה, אז אני אומר, 120,000 שקלים לשנה, העירייה תעמוד בזה, אני אשמח לתת מחר בבוקר כבר סעיף תקציבי, אם תרצו עכשיו, אני אכנס עכשיו לספר התקציב ואתן לכם עכשיו סעיף תקציבי.

<u>מר ישראל זינגר:</u> נא לסיים בבקשה. אז מה הצעת ההחלטה?

<u>מר ליעד אילני:</u> הצעתי שהחל מישיבת ההנהלה הקרובה, הישיבה הזו תתומלל, תעלה לאתר העירייה ותפורסם לציבור ולשליחי הציבור. זה מה שראוי. אני מבקש הצבעה שמית. תודה.

<u>מר ישראל זינגר:</u> תודה רבה. מי רוצה לדבר? רועי, אלי, שולמית, אדם, אריה, צחי,

<u>עו"ד גלעד שריר:</u> ראש העיר, גם אני רוצה לדבר.

<u>מר ישראל זינגר:</u> גלעד. חברים, עוד פעם, כל אחד 5 דקות. בבקשה, רועי.

<u>עו"ד רועי ברזילי:</u> אני לא חושב שישיבות ההנהלה צריכות להיות מתומללות, מהסיבה הפשוטה שאני לא חושב שכשיש החלטה, והרי הצעות ההחלטה נכתבות וגם עמדת הצדדים של הדיון גם נכתבת, בצורה כזו או אחרת, מתומללת, והסיבה היחידה כך נראה, לפחות מהדברים שלך, לקבל את התמליל המלא, אמרת את זה בסוף, בדיוק אותן שיחות קטנות שכן יש לקואליציה, כמו גם לאופוזיציה, אף אחד לא דורש מכם לתמלל את ישיבות האופוזיציה ולשמוע מה אומרים על הקואליציה או על חברי הקואליציה, זה לספק איזה שהוא יצר מציצנות. לא מעבר לזה. כי הלא הצעות ההחלטה כבר מקבלות, מופיעות בפרוטוקול, אנחנו מאשרים את הפרוטוקולים כולל הדברים שכל אחד מהחברים אמר, אנחנו עושים את כל

הדברים האלה. אגב, זה נכון גם בישיבות ועדת בניין עיר, גם בישיבות ועדת בניין עיר. ואני זוכר שאני זה שביקשתי להחזיר ולפרסם את התמלולים לציבור, כי שם בכל זאת השיחות הן הרבה יותר מקצועיות, הרבה יותר לעניין, אני חייב לומר, אפילו מישיבות המועצה. ואני לא זוכר שאתה נרעשת כל כך לבוא ולהגיד איך זה שפתאום הפסיקו לחלק את התמלילים של ישיבות ועדת בניין עיר, ששם כמעט כל החלטה של ועדת בניין עיר זה כמו החלטה של בית משפט מחוזי. אנחנו מקבלים את זה ביום אחד, לפעמים בשתי דקות של מחשבה. אני לא זכור שאתה נרעשת כל כך – איך זה קרה שהפסיקו את הפרוטוקולים האלה להפיץ פתאום? אז מה שמטריד עכשיו זה ישיבות ההנהלה, שלא מסתירים שם החלטות, אתה לא אומר מסתירים החלטות בזה שלא מפרסמים את התמלילים, אלא בסך הכול מסתירים, או לא מסתירים, לא חושפים את כל התמליל המלא של מה אמרו כל החברים, עד הפסיק האחרון, וכל מה שהעיר ההוא מהצד. כן אומרים את הדברים העיקריים שנאמרו שם ואני חושב שזה מספק. גם לא צריך להלאות את הציבור בכל כך הרבה חומר ואינפורמציה שלא רלוונטי. יש שם מספיק תוכן בתוך הפרוטוקולים של ישיבות ההנהלה שמספר את כל הסיפור, את כל הסיפור כולו. זה שאתה לא מוצא את הגימיקים שאחרי זה יהפכו להיות סיפור בפייסבוק, זה סיפור אחר. אבל זה לא מה שהתמלילים אמורים לספק לך. זו הסיבה שאני לא חושב שזה צריך להיות. ואגב, אין לי נטייה להסתיר דברים גם בחיים האישיים שלי, כמעט כל דבר שאני עושה בתקופה האחרונה מתומלל, או מתומלל או יוצא החוצה או מופיע באיזה שהוא פוסט כזה או אחר. אבל זה הפך להיות נשק מדרון חלקלק.

<u>מר ישראל זינגר:</u> תודה רבה. אלי, בבקשה.

<u>מר אלי מוסרי:</u> אני רוצה להתייחס להצעה של ליעד משתי זוויות: זווית ראשונה – יש לנו את סעיף 140/א לפקודה, שמאפשרת לכל אחד מחברי המועצה, מה שנקרא, זכות לעיין בכל מסמכי העירייה, כולל גם לצלם. אבל זה מה שיש. זאת אומרת, מדברים פה על מה שאין. אז מה שיש זה בסדר. לגבי הנושא של תמלול ישיבות הנהלה, בתור אחד שהיה בישיבות הנהלה מספר שנים, יש לי הרגשה, ואני חושב שאני לא טועה, שאם יהיה תמלול הישיבות יהיו קצרות יותר. אתה צוחק, זה סימן שאתה מסכים איתי. זאת אומרת, שאנשים ידברו פחות, למה כל דבר שיגידו,

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: יותר לענייין.

מר אלי מוסרי: בדיוק. שולמית לקחה לי את המילה – ידברו יותר לענייין, כיוון שהכול מתומלל. אז לקחת את זה בחשבון. העניין הוא שישיבות מועצה, זה כבר סיפור אחר, רועי, וטוב שאתה אמרת, אני רואה הבדל גדול בין ישיבת מועצה לבין ישיבת הנהלה. אני אגיד לך גם מה ההבדל לפי דעתי. ישיבת מועצה, מכוח החוק, היא בעצם טריבונל של אפשרות של האופוזיציה להעלות נושאים לסדר היום ושאילתות חשובות. ומצד שני, ההנהלה בראשות ראש העיר מעלה את הנושאים שחשוב לה לדון בהם ומקבלים החלטות, על פי דין. בישיבת הנהלה זה כבר פורום יותר אינטימי, אבל עם כל הכבוד, הוא מקבל החלטות שצריכות לעבור גם, חלקן הגדול, אישור של המועצה. זאת אומרת, גם פה וגם פה אני בעד השקיפות. אתה יודע, רועי, אתה שואל שאלה נכונה, בדקתי שעיריית רמת גן זאת העיר היחידה, אדוני ראש העיר, מקרב כל הערים האיתנות, שאנחנו בלי טלביזיה. זאת אומרת, אין צורך, אנחנו לא עיר איתנה אולי, אני חושב, אנחנו העיר היחידה, דרך אגב, יש מועצות מקומיות קטנות, ראיתי אפילו יקנעם, כרכור – יש להם טלביזיה. אבל רמת גן, אנחנו, איך אמרת, עיר חכמה, אז נהיה עיר חכמה בלי מירכאות אבל בלי טלביזיה. עכשיו, מה שכן, אני מציע לכולם, בימים האחרונים יש תהליך מאד יפה, מי שמסתכל בטלביזיה ב'הוט', ערוץ 200, זה FOX NEWS, יש שם הליך שנקרא הליך של HEARING, HEARING זה שימוע. כל הקבינט של הנשיא הנבחר, של טראמפ, עוברים שימוע. והשימוע הזה, שואלים ועדה של סנטורים, שואלים שאלות את המועמד. תשמע, משפדים אותו שם, וזה הכול במסכים. זאת אומרת, כל בית בארצות הברית, כמה יש שם, 230 מיליון, 240 מיליון, כולם יכולים לראות ב-real time מי זה המועמד, מה המחשבות שלו ומה השאלות ששואלים אותו. זאת אומרת, שקיפות לחלוטין. אני לא אומר שאת זה נעשה אצלנו, אבל זה רק לסבר את האוזן איך שקיפות צריכה להיראות. תודה רבה.

מר ישראל זינגר: תודה רבה. נקרא אחר כך לגלעד, אני לא רוצה שהוא יפספס את תורו. אז כרגע שולמית, בבקשה.

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: אני מעבירה את זה לאדם.

מר ישראל זינגר: או קיי, אז בבקשה, אדם.

מר אדם קניגסברגר: אני כבר לא מדבר, כבר הערתי את זה מספר פעמים, שמבקר המדינה העיר לעיריית רמת גן, במיוחד בנושא הזה של התמונה, איך התנהלה הנהלת העיר בנושא הזה. והוא ציין שצריך לתעד את זה. לא נאמר שם לתמלל, אבל לתעד. רועי, אני נדהם מהתשובה שאתה נתת. אתה תמיד בעד שקיפות. אתה אומר שהישיבות בוועדת תכנון ובנייה הן יותר מקצועיות, ואני מסכים איתך. גם ישיבות ההנהלה, אין בהן אופוזיציה והן צריכות להיות מקצועיות.

מר ישראל זינגר: לא להפריע.

מר אדם קניגסברגר: תרשה לי להגיד לך, זה שיש דעות שונות, בדיוק זה צריך להיות מתועד. חלילה, אם כולם היו פה אחד, זאת אומרת שיש רק ראש עיר. אבל זה שיש אנשים שמביעים שם התנגדות או מדברים שם, אנחנו רוצים לראות מי הם. אנחנו רוצים לדעת מה עמדת כל חבר מועצה. מזעזע אותי, באמת, ואנחנו בידידות, מזעזע אותי לשמוע שאתה, שאילו היית יושב במקומי היית מדבר בעד שקיפות, ופה אתה יושב בגלל, סליחה, בגלל שליעד העלה את הנושא אתה מדבר נגד שקיפות. זה לא מתקבל על הדעת. אוי ואבוי לנו אם הנהלת העיר יושבת ומדברת על פרטים שהם לא צריכים להיות, שהם מציצנים. אני מאמין שישיבת הנהלת העיר צריכה להתנהל בצורה מסודרת. אמת, אני בהחלט מסכים עם, נדמה לי אלי העלה את זה, שיש זכות לראש העיר לפעמים, אם הנושא או שלא על סדר היום או שמישהו רוצה להעיר איזו שהיא הערה או איזו בדיחה, זכותו לעצור את הפרוטוקול – זה נכון. אבל כשדנים, למשל בנושא כמו תמונה שנמכרה, והיו צריכות להישאל שאלות, האם צריך למכור את התמונה? האם צריך לעשות את זה? שום דבר לא קיבלנו פרטים. אומר מבקר העיר שזה היה מעשה חמור. הנושא הגיע לוועדת הביקורת של הכנסת. האם אנחנו רוצים להופיע עוד פעם בוועדת הביקורת של הכנסת? אם אנחנו רוצים שלא נקבל נזיפות ממבקר המדינה בצורה כזאת על דברים שנעשים בהנהלה, אנחנו יכולים להמשיך בדרך הזאת. אני חושב שצריך לתעד את הדיון, בהחלט יש זכות, אמרתי, ולא רק לראש העיר, יש זכות גם לחבר מועצה מסוים שרוצה לומר משהו שהוא חושש שזה יהיה מציצני – לבקש – אני רוצה להגיד את זה, אבל לא לפרוטוקול. אבל ההנהלה צריכה להיות מתועדת כמו שמבקר המדינה דורש. אחרת אי אפשר לבדוק מה היתה

עמדת האנשים. אדון מוקי אברמוביץ היה בוועדת הביקורת של הכנסת, האם הוא יכול להגיד שהוא הביא את הדבר להנהלה להתייעצות? התמונה הזאת כבר נמכרה לפני זה. שום דבר לא היה נעשה אילו הדברים היו מתועדים. ולכן, חובה לתעד אותם. חובה לתעד אותם. אני הייתי אומר, סליחה שאני אומר משהו אולי שלא כולם ירצו – חובה לתעד אותם, לפחות להעביר אותם לכל חברי המועצה, לפחות. אני בהחלט הייתי שמח שזה יהיה לכל הציבור. אבל חברי המועצה, שמקבלים פה החלטות בהנהלה, לא יכול להיות שהם לא יידעו את הפרטים, שהם לא יידעו על מה מדובר, שימסרו להם רק מה שההנהלה מעוניינת למסור לחבר המועצה. ולכן, אני מאד מבקש, תכבדו את עצמכם ותתעדו את מה שאתם אומרים, תעמדו מאחורי הדברים שאתם אומרים ותנהגו ביושר. להסתיר זה בסוף עולה מחיר.

<u>מר ישראל זינגר:</u> תודה רבה. איצ'ה, אדם. אגב, איצ'ה, אני מבקש לא לפלוט פליטות פה פרוידיאניות על דברים שבדרך. לא כדאי. אנחנו לא בפסיכולוגיה. הכול בסדר. אריה, בבקשה.

<u>מר אריה מזרחי:</u> ערב טוב לכולם. תרשו לי להתייחס למושג הזה שנקרא שקיפות. שקיפות זה הדבר הכי חשוב והראשוני בלנהל כל מפעל, ובטח בניהול של עיר. רועי, אני תמה ומתפלא עליך שישבת איתי באופוזיציה ודרשת שקיפות שהעלימו מאיתנו דברים, ואפילו ביקשנו לעיין במסמכים ולא נתנו לנו לעיין במסמכים. ואתה היום או מר ששקיפות זה מציצנות. זה מה שאמרת.

<u>עו"ד רועי ברזילי:</u> לא, אמרתי,

<u>מר ישראל זינגר:</u> רועי, מה שהוא הבין - הבין.

<u>מר אריה מזרחי:</u> אתה הבעת דעה נגד תמלול.

<u>מר ישראל זינגר:</u> תמשיך, אריה, בבקשה.

מר אריה מזרחי: רבותי, אין שום ספק, מעבר לכל ספק שתמלול דברים, תיעוד דברים, הופך את האנשים לרציניים יותר, ענייניים יותר ומשיגים הרבה יותר תוצאות. אנחנו פה עוסקים בניהול של עיר ואתם משחקים בגן ילדים של מציצנות, רועי. שקיפות זה דבר מאד מאד חשוב וזה מעיד על כוחם של האנשים. ומי שחושב שהוא חזק והוא טוב ומבצע את עבודתו כראוי, לא צריך לפחד משום דבר שכולם ייידעו. וצר לי מאד שאנחנו העיר היחידה שלא משדרים את ישיבות המועצה. חטפתי מזה המון ריקושטים מהרבה מאד חברים. אם אתם לא יודעים, אז לירוקים בכל הארץ יש חברי מועצה ב-32 ערים ומועצות. ויש לנו פורום שאנחנו נפגשים מדי פעם ויש לנו פורום שאנחנו מדברים ביחד. הם אומרים לי – תשמע, אתם רמת גן, העיר הכי מושחתת. ממה פוחדים שם לשדר דברים? צר לי לשמוע את הדברים ואני שומע מקולגות בארץ. במועצות שעשו דברים הרבה יותר גרועים, אבל יש שם שקיפות. ואני חושב, השקיפות צריכה להיות נר לרגלנו. ולא משנה כמה זה עולה. צחי, אתה יודע מה, אם לא היו משלמים כסף עודף לקבלנים מקופת העירייה, שזה מתבטא ב-4.5 מיליון שקלים, אני הבאתי את זה בישיבה, ואתם עדיין תמכתם באותו טאלנט גדול שמנהל את האגף. אם היה מנהל אגף אחר, היה חוסך לנו 4.5 מיליון, היינו יכולים לתת למה שגלעד העלה, לתת תזונה לילדים בבתי ספר. אתה יודע מה היינו עושים ב-4.5 מיליון? מתמללים גם את כל הישיבות החשובות. איפה שחשוב, אתם לא נוגעים. לכן, אני רוצה לפנות באמת לכולם, חשוב מאד, אלה ועדות חשובות מאד, חשוב לתמלל וחשובה השקיפות. אני גם רוצה לבקש מאדוני ראש העיר, ישראל, להחזיר את הצילום, שאם אנחנו חושבים שאנחנו עיר חכמה, ותאמין לי, אותם כאלה שקופצים ומנסים לנצל את הבמה הזאת, זה בסוף פוגע בהם. אז לא צריכים לפחד מזה. אם אנחנו עושים דברים ועושים אותם טוב ועושים אותם נכון, רצוי שכולם יראו אותם. ממה יש לנו לפחד? אז אני מבקש שבהזדמנות זאת נחזיר את הצילומים שגם כל התושבים יראו, ולא יהיה דבר כזה אומלל, תסתכלו כמה יש פה, 6-8 מקומות לציבור זה המועצה הכי עלובה בארץ.

מר אדם קניגסברגר: הם לא באים כי לא נותנים להם להיכנס.

מר ישראל זינגר: לא להפריע. לא להעיר. בבקשה, אריה.

מר אריה מזרחי: אני רוצה להגיד לך, הרבה באים ואומרים לי – תשמע, כדאי לבוא. אמרו לו – מי ייתן לך לשבת? מי ייתן לך להיכנס? אתה יודע כמה אנשים פונים אלי, שהגיעו לפה ולא נתנו להם להיכנס? משה, שיפצו את המועצה, אבל לא לילד הזה פיללנו. חוץ מזה, ניתן מדי פעם לקיים ישיבות מועצה בכל מיני שכונות בעיר, בכל מיני מרכזי תרבות, ולהגיע לשם כל חברי המועצה, לנהל שם ישיבה, גם שהתושבים יראו. בתל אביב עושים את זה. בערים אחרות עושים את זה. הולכים למתנ"ס או מרכז קהילתי בכל שכונה, אחת לשנה מגיעים לאיזה שהוא מקום. צריך לחשוב גם מחוץ לקופסא. ולכן, אני רוצה בזה לסיים – א', לבקש מראש העיר להחזיר, כי זה היה החלטה באמת, לדעתי, לא במקום, לא נכונה. אנחנו מקבלים עליה 'ריקושטים' בכל הארץ לא נעימים. והנושא של שקיפות – לתמלל את הוועדות החשובות. ומי שמתעסק במציצנות, אז הוא לא יתעסק יותר במציצנות, רועי. תודה לכולם.

מר ישראל זינגר: תודה רבה. גלעד, בבקשה.

עו"ד גלעד שריר: אני רוצה להתייחס לכמה דברים שהעלה אריה וגם בסופו של דבר להגיע להצעה של ליעד. ראשית, לגבי צילום הישיבות, אריה, אני רוצה לחדד נקודה מעניינת. אני לא יודע אם אנחנו העיר היחידה, אבל אין ספק שאנחנו בערים הגדולות בין הבודדים שלא מצלמים או משדרים בשידור חי את ישיבות מועצת העיר. העצוב בעניין הזה, ראש העיר, ואני באמת רואה בד אחראי על כך, ואני עוד פעם מצטרף לקריאה של אריה להחזיר את הצילומים, גם כחבר קואליציה קראתי לך, גם הצבעתי בעד הנושא הזה ונגד עמדתך, ולצערי גם בישיבות המועצה כחבר קואליציה. היינו הראשונים, אגב, אריה, זה אתה לא יודע או לא זוכר, לא היית בזמנו חבר מועצה, היינו הראשונים שקיבלנו החלטה לצלם ולשדר בשידור חי את כלל ישיבות מועצת העיר. לפנינו בוצעו שתי ישיבות כאלה בכלל מדינת ישראל, אם אני זוכר נכון, ראשון לציון וירושלים. שודר בשידור חי. הטכנולוגיה היתה עוד קצת בחיתולים ולא ידעו איך ולא ידעו מה. ואחד הדברים שראש העיר לקח, הרים את הכפפה, לא מעט דיונים היו לי אישיים איתו על העניין הזה להרים את זה, באמת, היינו בין המובילים אם לא הראשונים לקבל החלטה גורפת רוחבית. אני כן מסכים עם אריה לחלוטין, ראש העיר, שתמלול, הקלטה, צילום, אמורה להוציא את המיטב, ומי שלא מצליח להתנהג כמו שמצופה מנבחר ציבור אז כמו שאומר הסלנג – זו בעיה שלו ושישלם את המחיר על כך. אבל אני חושב שצריך להראות את זה לציבור. ואם אני מתנהג בצורה שלא ראויה, יואילו יריבי ויציגו את

זה לציבור, וכנ"ל ההיפך, לא צריך להתבייש מכך. ואם יש חברי מועצה שלא יודעים להתנהל או שמתנהלים אחרת לאור או בפני המצלמות, ככה הציבור יראה אותם. אני מאד מתחבר לעניין הזה. אני חושב שהציבור צריך להיות מסוגל לראות את הישיבות, לא רק לקרוא את התמלול, כי מאות העמודים, אני חושב שכלל חברי מועצת העיר מתקשים לקרוא אותם. אני חושב שפתיחת הישיבות עצמן, פיזית והן צילומית, לא נעשות רק בשביל שהציבור יבוא, משה, הציבור לא מגיע. כלל הישיבות בראשותי, כשהייתי יו"ר ועדות, פתחנו לציבור, היה שיג ושיח קשה עם ראש העיר, ועדת הכספים. היינו, עוד פעם, היחידים, לא הראשונים, היחידים בארץ שפתחו את ועדת הכספים לציבור ואף אחד לא הגיע. אבל היתה אמרה ו-say לציבור שהישיבות האלה פתוחות, אין מה להחביא, לא מתנהל ולא מתקבלת החלטה במחשכים בחדרים סגורים אפופי עשן, עם החשש לקומבינה, אם היא קיימת ואם היא לכאורה קיימת ואם היא לא קיימת. זה לא קורה. ולכן, אני חושב שחשוב לעשות את זה. חשוב לפתוח את הישיבות האלה פיזית לציבור, צילומית לציבור ב-live. וגם אם בעוד שנתיים מישהו יוכל להיכנס לסרטון ולראות. וכמובן, תיכף נגיע להצעה של ליעד, גם לתמלול. אגב, באמת, צילום, אריה, אני אספר לך, הייתי יוצא, בגלל שעוד פעם הובלתי והייתי מעורב ממש עד רמת בחירת הספקים, יצאתי ודיברתי. ישיבת השיא היתה הישיבה הראשונה ש-300 איש ראו את השידור. לאחר מכן, כמות האנשים שצפו בשידור נעה באזור העשרות הבודדות, עד מקסימום 40 בימי השיא כשמאשרים תקציב. יחד עם זאת, עוד פעם, כמו שאמר ליעד, השקיפות היא לא עניין כלכלי. הוא לא רווחי, הוא לא כדאי, יש עוד כל מיני שירותים שאנחנו לא נותנים אותם למטרות רווחיות, אני חושב שהן חשובות.

לעניין ההצעה לגופה – תמלול הישיבות, כי ההצעה היא לא השידור, דעתי בצילום היא ברורה וידועה וגם לגבי פתיחת הישיבות. לעניין תמלול הוועדות – אני חושב שעצם העובדה שאין תקנות, וראש העיר, אתה יודע מה, אני נוטה להניח שההצעה של ליעד תידחה, ככה יש לי איזו שהיא השערה לצערי הרב, וראינו את ההצעה הקודמת של שולמית שהיתה יותר רחבה נדחתה, אני מניח שגם זו תדחה לצערי. אני כן רוצה לבקש, אולי היועץ המשפטי, לפחות המנכ"ל אם לא אתה, אבל אחד משלושת הגופים האלה, ינחו את יושבי ראש הוועדות ואת פקידות העירייה הבכירה שיושבת בוועדות. כי תמיד לכל ועדה יש יושב ראש שהוא נבחר ציבור ויש עובד עירייה בכיר שיושב שם, מהם הנהלים לכתיבת הפרוטוקול של הישיבות, איך מתועדות הישיבות הללו, מה נרשם ומה לא נרשם. כי כיום אין כללים כאלה. כיום ההחלטות בקושי מתועדות. והייתי יו"ר של ועדת כספים והייתי יו"ר של ועדת נכסים. אני לא אשכח שאדם העיר – רגע, מי

מתמלל? ובזמנו ישב עו"ד דוד זילכה ואמר – אני, אני מתמלל – וראינו 3 משפטים ושינינו.

<u>מר אדם קניגסברגר:</u> כותב פרוטוקול.

<u>עו"ד גלעד שריר:</u> כותב הפרוטוקול, זה אפילו לא תמלול. אני חושב שישנן החלטות וישנם דיונים עמוקים וחשובים. אגב, ועדת הנכסים בזמנו, שדנה בנושא של סמדר, תעודת כבוד לניהול העירוני הזה. התקיימו לפחות 5 או 6 ישיבות, שבהן הגיע גם הציבור משני הצדדים, עם דעות, עם שמאים. אגב, אני הייתי קואליציה, אדם היה באופוזיציה, היה גם כרמל שאמה הכהן השתתף באותו זמן בישיבות, היו ישיבות ענייניות. חשוב שגם זה יתומלל ויראו את הדיונים. על אחת כמה וכמה דיונים, ואני חוזר להצעה הסופית של ליעד, כי עוד פעם, אני מבין שהצעתה של שולמית כבר לא התקבלה לגבי ועדות אחרות, נכסים וכספים כדוגמא, אבל על אחת כמה וכמה ועדת ההנהלה. אני אישית לא מחזיק כל כך מהוועדה הזאת, אבל זה נושא לדיון אחר. אבל בסוף מתקיימים דיונים בוועדת ההנהלה, מתקיימים דיונים חשובים, אפילו דוגמאות על ממיליונים בודדים ועד עשרות מיליונים, הייתי שותף לדיונים כאלה, הבענו דעה בעד ונגד, התנהל דיון. ובסוף, ואני קורא את ההחלטות, לא צריך להצטרף לקואליציה, איצ'ה, בשביל לקרוא מה קורה בהנהלה. אני מקבל את הפרוטוקולים. הפרוטוקולים הם – עלה X, הוחלט Y. וזה לא הפרוטוקול. היה דיון. זה מבזה גם את חברי ההנהלה, את חברי מועצת העיר, את האנשים שמדברים ומציגים שם, כי היה דיון, בחלק מהמקרים, לא בהכול, ובחלק מהמקרים אנשים לא מכירים בכלל את הנושאים לצערנו הרב. אבל כשיש דיון, כדאי ויפה שייראה, בייחוד שישנן החלטות שנויות במחלוקת, שהתקבל ונערך דיון. אני חושב שזה חשוב. אני לא יושב בהנהלה, על אחת כמה וכמה זה חשוב לכם, לא לי. לי קל יותר לעמוד בצד ולהגיד – מקבלים החלטות, תוכים, לא תוכים, ולכנות אתכם בכינויים כאלה ואחרים. ואין אף אחד שיגיד שמה שאני אומר לא נכון, כי בסוף יש החלטה בעד ונגד. אגב, לא ראיתי עוד פרוטוקול ישיבת הנהלה אחת שגם היה בה, הפרוטוקול לא תיעד את אופי ההצבעה. היה – התקבלה החלטה. היו לא מעט החלטות שהתקבלו, לא יודע על חודם של קולות, אבל על חודם של קולות בודדים, אם בכלל, לאחר התנגדות חריפה של חלק מחברי ההנהלה. אני חושב שזה לא מכבד, לא את ההנהלה, לא את הניהול העירוני, לא את ראש העיר ולא את הלגיטימיות של ההחלטות, שזה לא בא לידי ביטוי לציבור, בייחוד שמתקבלות החלטות שלפעמים לא צריכות להגיע למועצת העיר. אני חושב

שזה ראוי, נכון. ואני בטוח שליעד גם יהיה מוכן לקבל את זה שההצעה הזו תיושם, גם אם לא תחת הכותרת, תחת הצעתו של חבר המועצה ליעד אילני, כדי לא חס וחלילה לתת לו נקודות פוליטיות, אלא שבעוד שבועיים פתאום תתקבל החלטה ואנחנו, אני לפחות, אני לא אדבר בשמו, אשמח לברך על כך, גם בלי שזו היתה הצעה של חבר אופוזיציה או חבר קואליציה, פשוט החלטה של ראש העיר, ופתאום נתחיל לראות את התמלולים האלה מגיעים אלינו במייל. אלה הדברים שלי.

מר ישראל זינגר: תודה רבה. צחי.

מר צחי זליכה: אז ראשית, אריה, בדברי לגבי מנהל האגף שהתכוונת קודם, אני חושב שאתה צריך לחזור בדבריך, אחד – כי הוא לא כאן. ושתיים -

מר אריה מזרחי: רגע, רגע, סליחה רגע, סליחה רגע.

מר צחי זליכה: לא, לא, עכשיו תורי. עכשיו תורי.

מר אריה מזרחי: סליחה רגע, אני לא מדבר,

מר צחי זליכה: עכשיו תורי. עכשיו התור שלי.

מר ישראל זינגר: אריה, אריה, אריה, רגע, רגע, אני מפסיק.

מר צחי זליכה: אתה דיברת, שמעתי, הקשבתי, אבל אני חושב שמנהל שלא נמצא כאן אי אפשר להזכיר, אפילו ברמז,

מר אריה מזרחי: אני רוצה להגיד משהו.

מר ישראל זינגר: אריה, אתה לא ברשות דיבור. אני חוזר – פעם ראשונה אני קורא אותך לסדר.

מר צחי זליכה: אריה, על מה אתה לא מוכן?

מר ישראל זינגר: פעם שניה. אתה לא תענה. פעם שניה. אריה, אם אני אקרא אותך פעם שלישית, אתה לא קיים יותר כרגע בהצבעות וברשות דיבור, אז אני מבקש ממך להפסיק. אריה, אריה, אתה אל תפריע לי גם כן. אריה, אריה. אריה, שב. הלאה. תמשיך. אם זה כך, אריה, אני אעבור להצבעה ותבינו למה. אז אני מבקש, אדם, אם אתה יכול להרגיע – טוב. ליעד, תירגע. ליעד, תירגע, לא להפריע. אם אתה יכול להרגיע אותו. אל תדבר. אם לא – עד עכשיו שמענו, אם לא – אני אעבור מהר להצבעות. אין שום בעיה.

מר אדם קניגסברגר: שניה. אני רוצה שאנחנו נמשיך בנוהל.

מר ישראל זינגר: גם אני.

מר אדם קניגסברגר: צחי יכול להשלים את דבריו, למרות שדרך אגב, הוא מדבר פעם שניה.

מר צחי זליכה: לא, פעם ראשונה. זה היה בקודם.

מר ישראל זינגר: אני שומר על הסדר.

מר אדם קניגסברגר: או קיי. בסדר. אני מבקש, ברגע שחבר קואליציה או חבר אופוזיציה מדבר, אנחנו נשתדל לשמור על הסדר,

מר ישראל זינגר: נכון.

מר אדם קניגסברגר: רק דקה. רק דקה. אבל, אני מבקש, במקרים שזה נוגע לאדם אישית, למרות שהוא דיבר קודם, לתת לו את זכות התגובה.

<u>מר ישראל זינגר:</u> כנראה שלא שמעתם, מרוב התלהבות. אם מישהו יבקש, כמו שאתה קודם פעם נוספת, אני אשקול. יסביר למה ואני אשקול. זה הכול.

<u>מר אדם קניגסברגר:</u> לא. בעניין אישי.

<u>מר ישראל זינגר:</u> הבנתי. אני הבנתי. מכיר את החוקים. בבקשה, צחי.

<u>מר צחי זליכה:</u> אז עכשיו, בוא נחזור לעניין התמלולים והשקיפות. אז אני יכול להגיד לכם שאנחנו ב-3 השנים האחרונות עשינו מאות מכרזים, החומר שלנו הוא הכי שקוף בעולם. קבלנים מבקשים אותו כמעט כל הזמן, פונים למחלקה המשפטית. לא חסר שם שום דבר ולדעתי אף אחד לא האשים אותנו בהטיה או כל דבר אחר.

<u>מר ישראל זינגר:</u> אני מבקש לא להפריע. לא להפריע. לא לענות. חברים, אני חושב שמה שאדם ואני אמרנו, נקפיד על כך, ולא אתן יותר, אם יהיו הפרעות - נעבור ישר להצבעות.

<u>מר צחי זליכה:</u> דיברו על שקיפות של ראש העיר. אני חושב שאנחנו הכי, זאת אומרת, כל החומרים, הכול נמצא בידי כולם. מעבירים את זה, זה עובר, לא מסתירים שום דבר. גם בהנהלה, מה שחשוב בסופו של דבר זה ההחלטה. הדיון, אני חושב שהוא בסדר, אבל מה שחשוב הכי הכי זה לראות מה הוחלט. ודיברו על מיליונים – לאן מעבירים אותם ואיך מעבירים אותם, וכולם מקבלים את זה ולא מסתירים שום דבר, וזה עובר לידי כל האנשים כאן. אני, למשל, הייתי צריך להעיר פעם משהו שלא רשמו – כן, הכניסו את זה. אז אף אחד לא מסתיר את זה וזה מגיע לאישור. כל הנהלה, הישיבה הקודמת מגיעה להנהלה אחרי והדברים מובאים ולא מוחבאים. כשמציגים את זה כאילו ההנהלה מתנהלת בחוסר שקיפות, זה לא הוגן, כי הדברים נמצאים על השולחן ואף אחד לא מחביא כלום משום בן אדם. וכולם יודעים הרי הכול. אתם מדברים עם האנשים, אז כמו שאמרנו, זה מספר, ההוא מספר קצת מה שיש כאן. אין סודות במקום הזה, ובטח לא בהנהלה שיש שם לדעתי 15 אנשים ככה בכל ישיבה

כזו. אז להאשים את ראש העיר או אותנו, את חברי ההנהלה, שאנחנו לא מתנהלים בשקיפות,

<u>מר ישראל זינגר:</u> 16.

<u>מר צחי זליכה:</u> 16. אז זה לא הוגן מצדכם, לא הוגן מצדכם, אבל בסדר. אם זו הביקורת שאתם רוצים להעביר – אנחנו שומעים. מקבלים.

<u>מר ישראל זינגר:</u> אתה לא עונה לזה. אני חוזר פעם שלישית, ואתה לא תפריע לו. חברים, יש רשות דיבור, לא להצביע יותר. שאלתי בהתחלה מי מצביע, זה הכול. בבקשה, אביהוא.

<u>מר אביהוא בן משה:</u> אני רוצה להתייחס לכמה דברים שנאמרו פה על ידי חברים, גם למי שכבר כיהן ושימש בהנהלת העיר. בנושא של הדיונים – אני לא יודע מה החברים חושבים שקורה בתוך ההנהלה, אבל בהנהלה מתקיימים דיונים נוקבים, מאד נוקבים, דברים נאמרים, אין שום חשש ושום פחד לומר דברים, ודברים יוצאים החוצה תוך כדי דיון, וזה גם עולה כפוסטים וגם כווטס-אפים. אז אין פה שום דבר. אם היה פה, מה שנקרא, רצון לסגור פה את כל המידעים, אז אנשים היו נשארים עם פלאפונים בחוץ ודברים לא היו יוצאים. הדברים יוצאים. אבל אני יכול לומר לכם שבוודאות דברים מתנהלים בצורה סדורה, אנשים אומרים את מה שיש להם לומר. ואני בוגר הקדנציה הקודמת של צבי בר, ואני יכול לומר לכם שמהקדנציה הקודמת, שבזמנו התמלילים של הנהלת העיר היו הרבה הרבה יותר קצרים. היה את הנושא, החלטה ובדרך כלל זה היה פה אחד. אף אחד לא העז להתנגד.

<u>מר אדם קניגסברגר:</u> היה פה אחד.

<u>מר אביהוא בן משה:</u> נכון, היה פה אחד של ראש העיר. והיום אני יכול לומר לכם שבתוך ההנהלה ומי שמכיר את הפרוטוקולים, בפרוטוקולים אמנם לא נאמר מילה במילה ממה שכל חבר הנהלה אמר, אבל רוח הדברים, וזה העיקרון. כי מעבר לרוח הדברים, זאת מציצנות כמו

שאמרו פה. רוח הדברים של החברים נאמרת בדברים. ורבותי, בפתיחת כל ישיבת הנהלה, כל ישיבת הנהלה נפתחת באישור פרוטוקול. וכולנו עוברים על הפרוטוקולים, גם אני וגם חברים אחרים, ומעירים את ההערות. אם משהו לא נרשם, אם מישהו נמנע ולא נרשם, אם מישהו התנגד ולא נרשם, וגם ברוח הדברים שנאמרו. אם תשווה את הפרוטוקולים בין הקדנציה הזו לקדנציה הקודמת, אתה תראה את הנוסחים שנאמרים בצורה יותר רחבה, מצד כל אחד מחברי ההנהלה. אז אני לא כל כך מבין על מה אתם מלינים, כי בסופו של דבר אתכם מעניין מי הצביע בעד ומי הצביע נגד.

<u>מר אדם קניגסברגר:</u> מבקר המדינה, לא אני.

<u>מר ישראל זינגר:</u> רגע, רגע, אדם.

<u>מר אביהוא בן משה:</u> ומה היתה הרוח ששרתה בחדר מצד הדוברים השונים. אז אני, עוד פעם, יש שקיפות, אתם רוצים מסוג מסוים. זה לא שרק, השקיפות כמו שאתם רוצים רק היא נקראת שקיפות וכל השאר זה לא שקיפות, אלא זה משהו שנעשה במחשכים ובמסתורין. אני לא קונה את הדברים האלה. אתה יודע, ואני אומר את זה בנימה של הומור, אומרים פה בעירייה שהכול מוקלט, אז הכול מוקלט.

<u>מר אדם קניגסברגר:</u> נכון. זה נכון.

<u>מר ישראל זינגר:</u> גבי, ואז אני אשמע אותך, אריה, למה אתה רוצה להעיר במשך דקה ואז אני אחליט אם כן. בבקשה, גבי.

<u>מר גבי נחמיאס:</u> ערב טוב. דברים שבן אדם עושה או שאנשים עושים והם לא טובים, לא מכבדים, אז הזיכרון לגביהם הוא מאד מאד קצר, ואני אומר את זה בהמשך לדברים שקודמי מאחורה אמרו לגבי צילומים של ישיבות המועצה. לדעתי, זו דעתי האישית, אתם האשמים היחידים שהצילומים הפסיקו. היה פה, זה היה פשוט ביזיון, כל פעם שהיתה כאן מצלמה, אנשים השתלחו אחד בשני וזה היה פשוט מבזה. אני לא האמנתי שככה ישיבות מועצה צריכות להיות. וזה היה עוד בהתחלה, אני כאמור עכשיו כבר 3 שנים, אבל בהתחלה זו היתה פעם ראשונה שאני

הגעתי לישיבות מועצה, ובאמת, לא הבנתי מה אני עושה כאן ואיך הדברים נראים. הרוב, לצערי, ואתם יכולים לבדוק אחורה, היה מצדכם השתלחויות, גידופים, כינויים וכל מיני כאלה דברים. אז אני חושב, זה שזה לא מצולם כרגע ועובר לכלל העיר, זה לטובתכם האישית, כי ככה אתם נראים. כל פעם שהיו מצלמות אתם, כל הרע שבכם יצא וצף החוצה. וכמו שאביהוא סיים, הדברים גם עכשיו, כשאתם רוצים אתם מצלמים, יש סמרטפונים, יש דברים אחרים, ושום דבר פה לא נעשה במחשכים. תודה.

<u>מר ישראל זינגר:</u> תודה רבה. אריה, למה רצית להעיר בבקשה? למה? לפני שאני אתן לך רשות דיבור.

<u>מר אריה מזרחי:</u> אני רוצה להעיר ואני אירגע. יש פה, התקבע פה איזה נוהל או איזו תקרת זכוכית שלא מדברים על אנשים שלא נמצאים פה. א', צחי, זו ישיבת מועצת עיר. מי שרשאי לדבר פה זה רק חברי מועצת העיר. ואם פונים למנכ"ל העירייה או אם פונים לגזבר או אם פונים לעובד עירייה, אז הוא מדבר. ואל תגיד לי לא לדבר על אגפים,

<u>מר ישראל זינגר:</u> מותר לו לדבר,

<u>מר צחי זליכה:</u> לא מטיחים האשמות,

<u>מר ישראל זינגר:</u> רק לתקן אותך, אריה,

<u>מר צחי זליכה:</u> לזה התכוונתי.

<u>מר ישראל זינגר:</u> אריה, אתה לא מקשיב. אריה, אני רק מתקן אותך – עובד עירייה ישיב רק אם יו"ר המועצה מאפשר לו.

<u>מר אריה מזרחי:</u> נכון.

<u>מר ישראל זינגר:</u> אז תמשיך, בבקשה.

מר אריה מזרחי: יפה. אז צחי רוצה שלא נדבר על אף אחד שהוא לא נמצא פה, וזה לא נכון. אנחנו כנסת בזעיר אנפין, אם אתה לא יודע. זו ההגדרה של החוק של מועצת עיר.

מר צחי זליכה: אריה, אתה האשמת בדברים שהם דברים קשים.

מר אריה מזרחי: אני לא האשמתי.

מר צחי זליכה: אם היית נותן הערת ביניים, זה לא רלוונטי. אבל אמרת דברים שיכולים, אתה יודע, להטיל ספק ב ...

מר אריה מזרחי: צחי, תקשיב טוב.

מר ישראל זינגר: לא, אתם לא מדברים יותר. אני מבקש מחברי המועצה, אין יותר לדבר, אין יותר.

מר אדם קניגסברגר: רגע, סליחה, הוא ברשות דיבור.

מר אריה מזרחי: אני רוצה לסיים.

מר אדם קניגסברגר: הוא ברשות דיבור, אישרת לו.

מר אריה מזרחי: אני רוצה לסיים.

מר ישראל זינגר: רגע, אבל מיד.

מר אריה מזרחי: אני אסיים. כל מה שהעליתי נכתב בדו"ח מבקר העירייה והוא כתב על כל מיני בזבוזים וכל מיני כספים ששולמו יתר לקבלנים או בזבוזים בכל מיני מחלקות. קח את דו"ח 2015,

מר ישראל זינגר: לא, לא, זה כבר פירוט. לא. תודה.

מר אריה מזרחי: לא, לא,

מר ישראל זינגר: לא, לא, לא, לא, אריה, אריה,

מר אריה מזרחי: ... מאיפה אפשר להביא את הכסף.

מר ישראל זינגר: תודה, הבנתי. מה שאני מבקש, כדי לעשות פה סדר, שמרנו ואני חושב שזה מכובד, שמרנו על הסדר בהחלט די טוב. מותר ואיך להגיד, אני רק מבקש, יותר נכון דורש, שכאשר, ביקורת יכולה להיות, אבל אני מבקש, אנחנו נבחרי ציבור, שנחשוב טוב טוב אם אנחנו פה, יש גם אפשרויות אחרות, בכתב, פנייה, דרישה, תלונה וכך הלאה, אם אנחנו מדברים פה כשנמצאים עובדי עירייה בלשון, אני לא אמרתי שאתה עשית את זה או לא, לא נקטתי עמדה, נא מעצמנו כולנו, נא להיות זהירים בדברנו אל עובדי עירייה או על עובדי עירייה שאינם יכולים להגיב. בבקשה, הצבעה.

מר אדם קניגסברגר: אנחנו רוצים הצבעה שמית.

מר ישראל זינגר: ביקש ליעד, מה הכלל אומר?

עו"ד דוד שואקה: שליש מהנוכחים.

מר ישראל זינגר: בבקשה. אין שום בעיה. הצבעה שמית.

<u>מר עזרא נחום:</u> מי בעד הצעתו של חבר המועצה מר ליעד אילני? ירים את ידו. אריה מזרחי, אדם, שולמית, גלעד, ליעד, אלי מוסרי. מי נגד הצעת ההחלטה? ירים את ידו. רמי פדלון, איצ'ה שחם, גבי נחמיאס, חיים גלרמן, רועי ברזילי, שי בכור, דוד מנחם, אביהוא בן משה, אביבית, אדוה, ישראל, רווח וצחי זליכה. 13 – נגד הצעת ההחלטה, 6 – בעד. ההצעה לא התקבלה.

<u>החלטה:</u>

הצבעה שמית. הוחלט ברוב קולות – 6 בעד (מר אלי מוסרי, מר ליעד אילני, עו"ד גלעד שריר, ד"ר שולמית ביסמנובסקי, מר אדם קניגסברגר, מר אריה מזרחי), 13 נגד (מר ישראל זינגר, מר משה רווח, גב' אדוה פולק, מר אביהוא בן משה, מר צחי זליכה, עו"ד אביבית מאור נמרודי, עו"ד דוד מנחם, עו"ד שי בכור, עו"ד רועי ברזילי, מר חיים גלרמן, מר גבי נחמיאס, מר איצ'ה שחם, מר רמי פדלון), לא לקבל את הצעת ההחלטה.

5. בקשת עו"ד גלעד שריר חבר מועצת העיר לדון בנושא: "שירותי חינוך משלימים".

<u>מר משה רווח:</u> סעיף 5 – שירותי חינוך משלימים.

<u>עו"ד גלעד שריר:</u> אפשר, יש לי גם כמה דברים על מצגת וגם ביקשתי לחלק לחברי המועצה חומר, לחברי המועצה, למנהלת אגף החינוך, סגנה. עוד חצי דקה, ברשותך, משה. גם לגזבר אם אפשר וגם לחברי המועצה כמובן. אל תדאגו, 'מרקרתי' נקודות מרכזיות ואני אציג את הדברים. הכול בסדר, אל תדאג, אני תמציתי.

Gilad Sharir, Adv.
Member of City Council

גלעד שריר, עו"ד
חבר מועצת העיר

עיריית רמת-גן
Municipality of Ramat-Gan

25 באוקטובר 2016

לכבוד:
מר ישראל זינגר
ראש העיר

שלום רב,

הנדון: **הצעה לסדר למליאת מועצת העיר בישיבה שלא מן המניין – שירותי חינוך משלימים**

הצעת החלטה: מועצת העיר מחליטה כי בגין שירותי חינוך משלימים – מועדוניות בבתי הספר, צהרונים בגני הילדים וקייטנות בכל הגילאים יגבה מחיר מקסימלי בגובה מחיר עלות הפעלתם הישירה בתוספת עד 10% תקורות אשר יכללו את דמי הניהול וכל מרווח להוצאות בלתי מתוכננות אם וככל שיהיו.

בברכה,

גלעד שריר
חבר הנהלת העיר

העתקים:
מר משה בראגה- מנכ"ל העירייה
עו"ד רעות בנק אלון – מזכירות העירייה

רח' ביאליק 35, רמת גן | טל. 972-3-6753511 | פקס 972-3-6753444 | Tel. 972-3-6753511 | Fax: 972-3-6753444
35 Bialik St., Ramat Gan
E-mail: Gilad-S@Ramat-Gan.muni.il

העברתי לחברי מועצת העיר וגם למנהלים השונים בעירייה, למנכ"ל ולמנהלי האגפים, שני ניירות. בגדול, הנושא שאנחנו צריכים לדבר עליו, הכותרת היא 'החינוך המשלים', ואם נקרא לזה בעגה המקומית שלנו, אנחנו מדברים על המועדוניות והצהרונים, קרי על שירות של בממוצע כ-3 שעות ביום שהרשות המקומית נותנת לילדים בגיל הרך. בדרך כלל, עד כיתה ד', והחל מגיל הגן, שירות בעצם, כאשר רק בשביל לסבר את האוזן, שכולם יהיו באותו מקום בדיון, השירות העירוני בעצם של אגף החינוך נגמר בשעה 12-13, כשנגמר יום הלימודים, ומשם נכנס חינוך משלים. כרגע מבוצע, מתופעל על ידי מפעלי בית עמנואל, שנותן בעצם שירות את הצהרונים והמועדוניות. מהשעה 13 בצהריים עד השעה 16:30-16 או 17, תלוי בשירות, כולל גם ארוחה חמה. הנושא נדון במועצת העיר, הועלה מספר פעמים. אני חושב שרק לפני שתי ישיבות העליתי אותו והצגתי דברים שקרו בחדרה. מאז חל עוד שינוי וגם התפרסמו הניירות שאותם העברתי אליכם ואני אציג לכם אותם כעת. אני חושב שזו הזדמנות לקבל החלטה שתוביל אותנו הרבה שנים קדימה ותאפשר לתושבים את ההזדמנות ואת האפשרות בעצם להשתתף ולעזור להם. אני אעבור רגע על מה קורה בערים אחרות ואז אני אדבר על ההצעה. שמתי לכם על המצגת, פעם אחת כתבה ממש משבוע שעבר, שמדברת על הפער במחירים של הצהרונים ברשויות המקומיות, 40% פער. השעות הן מאד דומות, הימים שבהם מבוצעים הימים האלה הם מאד דומים, פערים של אולי 5%-10. אבל בסופו של דבר, הכותרת פה היא שקיימת גבייה עודפת, תיכף נדבר עליה. אתם יודעים מה, לפני הכותרת של 'אפשר גם אחרת', אני רוצה רגע לעבור אתכם על ההודעות.

שני דברים יש פה – יש לנו הודעה של הכנסת מוועדת הכנסת, ועדה של ביקורת המדינה, ששם בעצם מדברים על הנתונים ממכון המחקר. אני 'מרקרתי' לכם את הכותרות. העלות של ההפעלה של הצהרונים מוערכת בלא יותר מ-600 שקלים לחודש, כאשר ההורים משלמים למעלה מ-1,000. השכר שמתקבל משמש לצרכים מקומיים אחרים. בעמוד השני יש התייחסות של מנכ"לית, מי שמפעילה את הנושא הזה בחולון, שהורידו את המחיר ממחיר דומה לשלנו, 1,055 ל-780, ובנוסף כמובן יש שם הנחות. ואני לוקח אתכם לשורה האחרונה של דבריה, שגם ב-780 שקל יש לה הכנסות שאמנם עולות על ההוצאות, אך בפער נמוך ביותר. קרי, גם ב-780 שקל עיריית חולון רווחית בשירות הזה וכמובן שהעלויות שלהם מאד דומות לשלנו, כי מדובר בעלויות שכר וחומרים. אני לוקח אתכם למחקר של מכון המחקר, זה נקרא 'מרכז המחקר והמידע של הכנסת', לבקשת חלק מחברי הכנסת, כי הנושא הזה הוא כמובן ברמה הארצית נדון. רק לפני כ-10 ימים התקבלה טיוטה של הנייר. אני אגיד לכם את העיקרים: הממוצע

הארצי הוא כ-955 שקלים לצהרון כזה. אנחנו מדברים על עלות שנתית למשפחה עם ילד אחד של 10,000 שקלים לשנה. אם אנחנו לוקחים את זה לעלות של שני ילדים, אנחנו כבר מדברים על עלות כמובן של 20,000. והמכפלות עולות. תעברו לעמוד 4 – ניסיתי להדגיש לנו כמה נקודות, ויש לכם את זה לפניכם, נקודות שעולות מצהרונים שמופעלים על ידי משרד החינוך. משרד החינוך, בעקבות ועדת טרכטנברג, החליט להפעיל את הצהרונים והמועדוניות ברשויות מקומיות מסוימות ממצב סוציו אקונומי נמוך, זה נקרא תוכנית צילי"ה. והנקודות המרכזיות ש'מרקרתי' לכם זה דווקא לגבי הכשרה של אנשי החינוך, הסמכת אנשי החינוך. במסגרות גני הילדים בתוכנית צילי"ה נדרשת, על פי סדר העדיפות הבא, או גננת מוסמכת, או סטאז'רית, או סייעת הבוקר רק אם זה מתאפשר. זה המדרוג, אין אחר. ובבית הספר נדרש, לפי סדר העדיפות הבא: או צוות בית הספר, או מישהו בעל תעודת הוראה, או סטאז'רית. אלה 3 האופציות. אני לא אביך אותנו, אבל אני רק יכול להגיד לכם שמהיכרותי במערכת שלנו אנחנו לא מסוגלים להעמיד כזה כוח אדם מקצועי. יחד עם זאת, אנחנו משלמים פחות מאשר מה שמופיע לכם בעמוד 5 לכוח האדם המקצועי הזה, שהוא בעלות של 55 שקלים לשעה לפני עלות המעסיק, למדריך המקצועי שהוא בעל תעודת הוראה או סטאז'ר בלימודי הוראה, או לחליפין לעוזר ההוראה שהדרישה היא קצת יותר נמוכה – 33 שקלים. בעמוד הבא זה ה"פאנצ'-ליין" של העניין, העלות היא 660 שקלים לילד לחודש, לעומת 509 שקלים לילד לחודש בבית ספר. אני חייב להסתייג ולהגיד, כדי שלא יהיה פה עליהום על העניין, ישנם כמה הבדלים, העלות הזאת לא כוללת את 17 ימי החופש של משרד החינוך שאצלנו ניתנים והיא לא כוללת את השעה, או היא כוללת פער של חצי שעה בזמן השירות. מצד שני, היא כוללת חובה של שעות הדרכה של צוותי ההוראה, חובה שוטפת בפיקוח משרד החינוך, וכמובן שכר יותר גבוה ממה שאני מספקים או משלמים פה.

אני אלך עכשיו למה קרה בעקבות המחאה הארצית, אתם יכולים לראות את זה על המסך, מי שמתעסק בזה ולא מתעסק בדברים אחרים. עיריית חדרה קיבלה החלטה במסגרת אישור התקציב שלה לשנת 2017, מורידה ל-800 שקלים את השירות הזה, לשנה, עד השעה 16:30 אחר הצהריים, 25 ילדים בכיתה. אני אגיד עוד דבר שקורה בעיריית חדרה, הוא לא רק השינוי הכספי, וזה גם שינוי מבורך שאני חושב שאנחנו הולכים לקראתו פה ואני אדבר על זה בסוף, אבל תראו את השורה התחתונה מצד ימין ליד ראשו של היועץ המשפטי, זה בידיעה שהילדים במסגרת עירונית מפוקחת וזוכים לתכנים פדגוגיים איכותיים באחריות אגף החינוך. זה שני השינויים. עברנו ליום לימודים ארוך, החלטה ביחד עם הוועד העירוני. אני חושב גם פה הוועד מברך ורוצה את המעורבות ההורית. זה בחדרה – חדרה

כאמור אישרו ככה את התקציב. אם אנחנו עוברים לכרמיאל – כרמיאל קיבלה החלטה רק לפני מספר ימים, עדי אלדר ראש העיר שם, שהיה ראש השלטון המקומי, יו"ר השלטון המקומי שנים רבות, התקבלה החלטה – 878 שקלים לחודש, מ-7 בבוקר, יותר מוקדם מאצלנו, עד 5 אחר הצהריים. עוד פעם, אותו עיקרון, כאשר הכוונה היא לתת תכנים איכותיים. יש פה, אפשר לקרוא את הציטוטים, שבמקומות אחרים יש שיטת בייבי-סיטר ואצלם יש בעצם צוות איכותי, עם יתרון להמשך ההפעלה של הצוות הפדגוגי של בית הספר.

ניתוח כלכלי שהציג מ"מ ראש העיר חדרה בהכנה למסגרת התקציב, מראה מספרים שהם קצת יותר קיצוניים אפילו ממכון המחקר של הכנסת. כלומר, הם אותנטיים של רשות מקומית שמדברים על עלות תפעול של כ-12,000 שקלים כולל גם תשלום שכירות, מה שאין אצלנו ברשות בכל המסגרות. בחלק יש איזו שהיא עלות שמשולמת לבתי הספר. לגנים אין. קרי, היום מוסדות החינוך, מנהלות בתי הספר בניהול העצמי סופגות את העלויות של החשמל, הניקיון וכיו"ב, ומקבלות איזה שהוא תשלום מינורי בעד הילדים שמשתתפים בצהרונים. שימו לב, הממוצע הזה שהוצג למועצת חדרה, ואנחנו מדברים על אותן עלויות, אותן עלויות שכר, אנחנו באותה מדינה, אותו שכר מינימום, כמובן שמשרד החינוך לא משלם מינימום, מדובר על break even של 600 שקלים, עוד פעם, מאד דומה למה שמכון המחקר של הכנסת הגיע, 600 שקלים לילד, לפי נקודת איזון של 23 ילדים בקבוצה, שזה פחות או יותר מה שאנחנו נותנים פה.

אני חושב שאנחנו צריכים, בעצם כל המסרים שעוברים מפה, מהרשויות האחרות וממכון המחקר של הכנסת, מדברות על 5 נקודות מרכזיות, של איזו שהיא זרוע ייעודית לצהרונים ולמועדוניות, ובעצם העברת האחריות לתוך אגף החינוך, עם המבצע כאיזו שהיא חברה למתנ"סים, במקרה שלנו כמובן מפעלי בית עמנואל. מורה, מפעילה, קרי מישהו עם תעודת הוראה, אבל עדיף המשך של הצוות החינוכי שמוכן לקחת על עצמו את המשך האחריות. צריך לזכור, לא מדובר בכל בית הספר, לא צריך את כלל המורים. כמובן שמנהל בית הספר צריך להיות שותף כדי שהצוות שלו ישתתף. במקומות שבהם מנהל בית הספר לא יכול היה, לא הסכים, לא רצה לקחת חלק, מה שקרה זה שפשוט הכניסו גוף חיצוני. ישנם כאלה כמה, גם בגדרה זה פעל בצורה מאד דומה, גם בעולם העלויות. אגב, בגדרה, רק לסבר את האוזן, כן עומדים ב-17 ימי חופש, כן עד השעה 5. מאד דומה אלינו בתפעול. העלות היא 750 שקלים לחודש. כמובן זה יאגם את המשאבים וייעל לנו את המערכות וייתן עוד משהו שאני מדבר עליו לא מעט. דיברתי עם מנהלת אגף החינוך, דיברתי גם עם המנכ"ל לדעתי והן עם ראש העיר, ייתן רצף חינוכי, שכן בעצם יהיה לנו רצף פדגוגי ואחריות,

כי היום, מהשעה 2 עד 4 או 5 בגני הילדים, אנחנו מדברים על גננת אחרת וסייעת אחרת, לא בטוח עם אותה הכשרה. אנחנו שואפים שתהיה אותה הכשרה. אנחנו מכירים את הבעיה של התחלופה בגלל העלויות. כאשר בעצם, קחו אפילו את גני החובה בעיר, בסוף שליש מהיום, מי שמנהל את הקשר עם הילד הוא גננת שניה שלא חווה את דעתה לגבי היכולות שלו, הרגישויות שלו, הבעיות שלו אם צריך חיזוק כזה או אחר להכנה לכיתה א', והיא בעצם רואה אותו חצי יום הגננת שלו שמסיימת בשעה 1. יש כאלה שנשארות יותר, כי הן מאד מחוברות, אבל בפועל מתחלף לנו הצוות באמצע היום. ואם אפשר לנסות להשאיר אותו לרצף, כמובן שיש לזה יתרון גדול.

אני חושב שכשגומרים לדבר על כל הדברים האלה, צריך להתרכז למה אנחנו רוצים להחליט. וההצעה המקורית שלי היתה הצעה מאד פשוטה – שמועצת העיר מחליטה לא לאפשר, מקבלת החלטה שלא להרוויח על השירות שנקרא מועדונית וצהרונים למעלה ממקסימום 10% תקורה עודפים, לאפשר תזוזות כאלה ואחרות במהלך השנה. אני חושב שזו החלטה ראויה, ערכית ונכונה. אבל אני מניח שהתשובה היא הגיונית, שקשה לנו לקבל את ההחלטה הזאת פה במסגרת הדיון פה, ללא שבחנו הן את הדברים שלי לעומק, הן את הדברים שקורים ברשויות אחרות לעומק. הן בכלל את המצב בעיר איפה אנחנו מרוויחים וכמה אנחנו מרוויחים על השירותים ב-1,000 עד 1,200 שקלים שאנחנו גובים, מכיוון שאני יודע את זה כי העלינו את זה כבר לדעתי מספר פעמים במועצת העיר, הן כשאישרו את הדו"חות הכספיים של מפעלי בית עמנואל שאלתי את השאלה, ואין כרטסת כזאת, כי היום זה מאוחד ביחד עם חלקים אחרים. ולכן אני אשמח אם ראש העיר, חברי הקואליציה, תהיה להם הצעה אחרת בעניין הזה, גם לקבל אותה, כאשר רוח הדברים צריכה להיות מאד ברורה – על שירות כזה, שהוא שירות חובה עירוני, שהרי ילדינו מסיימים ללמוד בשעה 1 בצהריים, רובנו לא מסיימים את העבודה ב-1 בצהריים, ולכן זה שירות חובה, כי בלעדיו בעצם אין, אין לנו את היכולת לעבוד. על שירות כזה אסור שהרשות המקומית תרוויח. אני אגיד בכוכבית – במצב אחר, בהיסטוריה אחרת או במצב כלכלי אחר, אפילו הייתי אומר, חשוב שהרשות המקומית תסבסד את זה. אבל אני שם את זה בצד. לפחות שהרשות המקומית לא תרוויח על השירות הזה. ולכן אני חושב שכל הצעה שבה אפשר ללכת לכיוון של הבחינה של הדבר הזה, של להפחית את היכולת להרוויח על השירותים האלה ולקבל החלטה אחר כך איזה שירותים אחרים אנחנו רוצים לסבסד בצורה ברורה ולא להחביא את זה בין הסעיפים השונים, אני חושב שזו החלטה טובה וראויה, לקבל החלטה

שבה נבחן, ראש העיר, איך מגיעים למצב שהשירותים העירוניים האלה אינם רווחיים. אני חושב שזו בשורה גדולה.

אני אתן את הדוגמא ואני אסכם בה, של כרמיאל מהשבוע האחרון, של 878 שקלים. אנחנו מדברים על 200 שקל פער בין העלות אצלנו. קחו משפחה של שני ילדים, מדברים על 400 שקל בחודש, על כ-4,000 שקלים בשנה על פני עשרת החודשים שבהם זה משולם. סכום גדול. אני חושב שראוי לקבל החלטה בעניין שתקדם את זה ותבחן את זה, וגם להיות אור לגויים, לא יקרה דבר. תודה רבה.

<u>מר ישראל זינגר:</u> גלעד, רגע, גם פה אני רוצה להציע, אני לא רוצה להגיד התפרצת לדלת פתוחה כי לא התפרצת, כי הנושא הזה גם כן דנו בו מספר פעמים. אני רוצה לומר לך מה קורה, וגם פה להגיד לוח זמנים. בדיונים שקיים המנכ"ל ומנהלת אגף החינוך, לא היום, אחרי שהייתי גם בוועדת הפנים וועדת החינוך גם, שקיים המנכ"ל בחודש וחצי האחרונים עם מנהלת אגף החינוך ועם אלה שעוסקים בנושא זה בחינוך המשלים ובחינוך הלא פורמאלי בבית עמנואל, לגבי כל נושא הצהרונים ויש כל מיני שמות שונים, בעצם החלטנו כך – בחינה, ותחמנו אותה בזמן. אנחנו עורכים בחינה מקיפה של עלויות הצהרונים המופעלים בעיר, כשהמטרה היא בהחלט, ואני אגדיר את הזמן, לנסות להוזיל את העלויות עבור תושבי העיר, אבל מבלי לפגוע באיכות השירות. כי אני לא רוצה פה להתווכח האם בשקל אחד זה שווה יותר או זה שווה פחות. אז אני מציע גם לך, זה גם נושא שדיברנו בו, איך אומרים, לקבל, ואם תסכים לא נדון,

<u>מר ליעד אילני:</u> ...

<u>מר ישראל זינגר:</u> ליעד, זה עניין של גלעד, זה לא בעיה שלך. זה כן בעיה של כולנו, של כל תושבי העיר. אז אני כן מציע, אם אתה מסכים שלא נצביע, המתווה הזה חייב להיערך מכיוון שמדובר על שנת הלימודים הבאה, כמו שעשינו לפני שנה עם בית הספר של הקיץ, וגם פה אנחנו רוצים לראות. הכוונה היא להוזיל בלי לפגוע בשירותים, וההחלטה חייבת להתקבל בהחלט עד פסח, סביבות פסח, כי אחרת אי אפשר יותר מאוחר.

<u>עו"ד גלעד שריר:</u> אפשר רק, ראש העיר, אלא אם כן, אני לא יודע,

מר אדם קניגסברגר: אני רוצה להעיר.

מר ישראל זינגר: רק גלעד, אם הוא לא מבקש דיון אז זה לא. בואו נשמע אותו.

עו"ד גלעד שריר: אני לא מבקש דיון, אני לא מבקש הצבעה. יגיד לי היועץ המשפטי, יכול להיות שאפשר לנהל דיון בלי להצביע בסוף. אבל אני רק שאלה, ראש העיר, אני רוצה לחדד, אני חושב שהמטרה היא לא רק להוזיל, אלא ממש להבהיר שאין לנו כוונה להרוויח. אם הכוונה היא לבחון להוזיל עד כדי לא להרוויח,

מר ישראל זינגר: זה, איך אומרים, without saying, אז אני אגיד את זה בכל זאת עם saying וכך הלאה. יש נושאים, לא נרחיב פה כי זה יותר מדיון שלם, יש נושאים בבית עמנואל שבלי סבסוד בכלל לא יתקיימו. יש נושאים שלא. יש איזה שהוא balance. הכוונה היא שבסך הכול בנושא, יש נושאים שנוגעים למיעוט ילדים, יש נושאים שנוגעים לרוב הילדים, וזה המקרה הזה. אז כמובן שצריך לעשות את ה-balance. ודאי שבסך הכול המטרה במקרה זה של החינוך הלא פורמאלי היא לא להרוויח, אלא לתת כמה שיותר לשירות טוב.

אז אני חוזר עוד פעם על הצעתי – עד פסח אנחנו מתכוונים, ואתה בהחלט מוזמן, במסגרת לא רק השקיפות, אלא המידע שצברת ושהבאת, גם בעבר, גם עכשיו, וגם לי אישית, להשתתף בזה. אנחנו רוצים לבחון מתוך כוונה להוזיל, בלי לפגוע באיכות השירות. אם אתה מסכים להצטרף לזה,

עו"ד גלעד שריר: ראש העיר, רק, מתוך מטרה להוזיל ושלא להרוויח על הפן הזה. חשוב לי, כי אני חושב שהוא קריטי. אני בכוונה אומר – בלי להשאיר עודפים. כלומר, אני אנסח אחרת, ברשותך.

מר ישראל זינגר: אני מספיק זהיר, כי עוד פעם, אני לא רוצה פה להיכנס. בסך הכול בתוך זה אין הכוונה שהעירייה תרוויח.

עו"ד גלעד שריר: יותר מזה, אני יכול לנסח עוד מילה אולי,

מר ישראל זינגר: בבקשה .

עו"ד גלעד שריר: אין הכוונה שהעירייה תרוויח, זה ברור לי, העירייה היא לא גוף למטרות רווח.

מר ישראל זינגר: ברור.

עו"ד גלעד שריר: אז בוא ננסח את זה אחרת, שהמטרה היא להוזיל, מתוך כוונה שהתשלום שההורים משלמים בגין השירותים הללו לא ישרתו שירותים עירוניים אחרים, בסדר?

מר ישראל זינגר: אני גם לא יכול, עם כל הכבוד,

עו"ד גלעד שריר: מתוך כוונה להיות שם.

מר דני גולדשטיין: זה מה שקורה היום. גלעד, זה משהו שקורה היום.

מר ישראל זינגר: רגע, רגע, רגע, שניה, דני, אז כבר אולי יותר טוב להצביע. שניה, אני חוזר, איננני יכול, אני חושב שאני מספיק רציני כדי לא לשלוף ולהגיד משהו,

עו"ד גלעד שריר: ... כוונה,

מר ישראל זינגר: יכול להיות ששירות אחר, זה יהיה סוג אחר, סתם דוגמא, אולי איזה מועדונית לילדים בחינוך מיוחד. אני חושב שבהסתכלות נכונה הכוונה של שנינו אותו הדבר ועד פסח ממילא נביא.

מר דני גולדשטיין: ישראל, מילה אחת.

מר ישראל זינגר: דני, שניה אבל.

מר דני גולדשטיין: אני רוצה להציע משהו.

מר ישראל זינגר: רגע, רגע, שניה. דני, אני אתן לך, כרגע הדיון הוא אם לדון או לא, ואז אני אאפשר לך.

מר דני גולדשטיין: זה נוגע לזה.

מר אדם קניגסברגר: רגע, אני ביקשתי.

מר ישראל זינגר: שניה, אם הוא אומר אז אין דיון. באופן יוצא מן הכלל ארשה לדני.

מר דני גולדשטיין: אני מודה לך שאתה מרשה לי. הבקשה שלי היא פשוטה מאד – כמו שהבאנו בזמנו את דליה שתסביר, אני חושב שיש טעם להביא את יאיר או מישהו מטעמו. יש המון בלבול בנושא של מפעלי בית עמנואל.

מר ישראל זינגר: נכון.

מר דני גולדשטיין: כל הזמן אני מתרץ את המצב שקיים שם, כשמדברים על תקורות של 10% שבכלל זה 6%, אז יש פה אי הבנה מוחלטת בנושא.

מר ישראל זינגר: אי ידיעה של העובדות.

מר דני גולדשטיין: בדיוק. מה שאני מציע, והעיניים של כולם נוטים לאזור של מפעלי בית עמנואל, כי זה גוף שהוא גוף רציני מאד, שהוא מגלגל הרבה כסף, שהוא לטעמי מנוהל לתפארת,

מר ישראל זינגר: ונותן שירות להרבה תושבים.

מר דני גולדשטיין: להמון תושבים. אז אני חושב שכן יש טעם שמישהו מטעמם יגיע לפה וייתן לנו פשוט סקירה מורחבת על הנושא הזה.

מר ישראל זינגר: אני אענה על שני דברים. נענה קודם כל, ברשותך גלעד, אנחנו מתכוונים, לא יצא, מכל מיני ישיבות שהיו על נושאים שהיינו חייבים לעשות, אנחנו מתכוונים שהאחראים על תחומים מסוימים, כולל בית עמנואל, יבואו ויסבירו בכלל את המכלול ואז זה יהיה פתוח לשאלות. אבל אני חוזר כרגע אליך, גלעד, בבקשה.

עו"ד גלעד שריר: אי, דני, ברור לי בדיוק מה התקורות. לא סתם כתבתי 10%. ברור לי מה ה-6%. זה לא בטעות.

מר ישראל זינגר: נחשוף את הכול. לא משנה. עזוב, לא משנה.

עו"ד גלעד שריר: אבל מה שאני כן מבקש, ראש העיר, אני מבין מה אתה אומר, ובסוף גם ההחלטה לקחת שקל הכנסה מארנונה ולהשקיע אותו בניקיון רחוב, זו החלטה שלך כראש עיר, של הנהלת העיר, של מועצת עיר, וזה בסדר. אבל, אנחנו יודעים שלקחנו שקל מהארנונה והשקענו אותו ב-XYZ.

מר ישראל זינגר: ברור.

עו"ד גלעד שריר: נכון להיום, וכמו שעלה הדיון גם בישיבת מועצת העיר לפני לדעתי כ-5-6 חודשים, בעת אישור הדו"חות הכספיים של מפעלי בית עמנואל, ועוד פעם, אני לא הזכרתי את מפעלי בית עמנואל, דיברתי על הנושא של מוסד המועדוניות והצהרונים. אני חושב שהוא

מנוהל טוב, אני חושב שצריך לנהל אותו יותר טוב. אבל אז, כשדנו בדו"חות ספציפית, לא היתה אבחנה ואין כרטסת הנהלת חשבונות נפרדת למועדוניות ולצהרונים. ולכן גם הוצג, דני, הנושא הזה הוא הפסדי, כי הוא ביחד עם החוגים, וכל מיני דברים אחרים. גם אם רוצים עכשיו לצבוע כל מיני הוצאות לא קשורות, אני בסוף מה שאני מבקש,

<u>מר ישראל זינגר:</u> תהיה הפרדה, זה ברור.

<u>עו"ד גלעד שריר:</u> שנוכל לראות אם לשם הולכים, שנוכל להבין כמה עולה הפעלת צהרון, כמה עולה הפעלת מועדונית, כמה עולה לשפר את השירותים, להוסיף עוד חוג, ולקבל החלטה אם רוצים להוסיף עוד חוג ולהשאיר את אותו כסף או להוריד אותו. אבל בסוף השאיפה צריכה להיות, כמו שקורה בכל מדינת ישראל אגב, זה כפטריות אחר הגשם ראשי רשויות והרשויות המקומיות מקבלות החלטות, בתל-אביב קמה ועדה לבחון את זה, בראשון לציון כבר ירד המחיר.

<u>מר ישראל זינגר:</u> גם אצלנו.

<u>עו"ד גלעד שריר:</u> אנחנו אצלנו מנהלים עכשיו דיון, ואצלנו גם ניהלנו דיון גם לפני כן, כשדיברנו על בכלל להעביר את האחריות ליום לימודים ארוך. ולשאוף להגיע למקום שאנחנו מבינים שאנחנו משאירים מרווח תפעולי ניהולי נכון, אבל לא מעבירים את ההכנסות מהשירותים האלה לשירותים עירוניים אחרים.

<u>מר דני גולדשטיין:</u> אני לא יודע מאיפה אתה ...

<u>עו"ד גלעד שריר:</u> דני, אם 1,000 שקלים מכסים 'פיקס' וזה במינוס, אז ואללה, אז כנראה ש ...

<u>מר ישראל זינגר:</u> גלעד, שאלה אחת – לאור זה, הכוונה של כולנו, ואני גם לא רוצה פה,

מר אדם קניגסברגר: אבל זה דיון.

מר ישראל זינגר: רגע. לא, כרגע זה לא דיון, אני שואל את גלעד.

עו"ד גלעד שריר: אין לי בעיה, ראש העיר, אם אנחנו יכולים לתחם את זה בזמנים ולהציג את זה למועצת העיר.

מר ישראל זינגר: אמרתי את שני הדברים, אמרתי יותר מכך – כל הנושא של מפעלי בית עמנואל ופעולותיו, כמו כל,

עו"ד גלעד שריר: זה לא מה שדיברתי עליו.

מר ישראל זינגר: לא, אבל אני מרחיב את זה.

עו"ד גלעד שריר: בסדר, אין בעיה.

מר ישראל זינגר: זה יובא כדי שכולם יבינו, כי יש לא מעט, אני מסכים איתך, דני, אי הבנות מתוך אי ידיעת העובדות.

מר דני גולדשטיין: נכון.

עו"ד גלעד שריר: זה נושא נפרד, ראש העיר.

מר ישראל זינגר: זה נפרד. אני בקטע הזה, אז אם כך אני חוזר,

מר ליעד אילני: יש לי רק הצעת ייעול בשבילך, לטובת הישיבה.

מר ישראל זינגר: שניה. שניה. אני אתן לך לומר. קודם כל, גלעד, האם אתה, אנחנו נדון ואתה בהחלט יכול להיות שותף בצורה שתרצה, שעד פסח ממילא אנחנו צריכים להחליט. ואם תראה אז מקום להעלות מחדש – אז אין בעיה. האם אפשר לא להצביע?

עו"ד גלעד שריר: כן, ראש העיר. האם אפשר, במה שאתה מציע פה, שבפסח תוצג למועצת העיר הבחינה של הדבר ונוכל לבחון את הדברים ולראות אותם?

מר ישראל זינגר: תוצג, אמרתי. הנושא הזה, ברגע שנדע,

עו"ד גלעד שריר: איך שתבחר.

מר ישראל זינגר: או קיי. תודה. הערה. אז אין דיון. בבקשה, הערה.

מר ליעד אילני: הערה כללית לגבי סדרי הדיון וזה דווקא לחברי לאופוזיציה. זה כבר הצעה שניה שיורדת מסדר היום, מבלי שיש לנו גם את הזכות לדבר. אז אין לי בעיה עם זה, זה לגיטימי, אבל היות ואין לי עוד סעיפים על סדר היום, אז אני אשמח ללכת לילדים שלי, אם אני גם ככה לא מדבר.

מר ישראל זינגר: בוא תיתן קרדיט שגלעד לא הוריד את זה בגלל העיניים היפות שלי, אלא שהוא חשב שזה נכון.

מר ליעד אילני: אז אני שואל אותם. זה גם טוב לך.

מר ישראל זינגר: אני פה.

מר ליעד אילני: אם גם על הרישיון נהיגה אתה תגיד נוריד את זה, ועל השקמה נוריד את זה, אז בואו נלך הביתה, נעשה את הישיבות במייל, אפשר להתכתב.

מר ישראל זינגר: חברים, יש נושאים, אני אענה לך, ואין יותר. שמעתי, נתתי לך מחוץ לעניין, זה תפנה למי שאתה רוצה, אני לא מביע את דעתי על כל סוג ההצעות פה. אמרתי שיש חלק מההצעות שהן ענייניות ואפשר לדון בהן במדיניות העירייה,

מר אדם קניגסברגר: כל ההצעות הן ענייניות.

מר ישראל זינגר: לדעתי לא. הבעתי את דעתי. אתה אמרת את דעתך. יש הצעות, אמרתי את זה בהתחלה, שלא. אבל אין, אנחנו פועלים לפי החוק. אני לא אמרתי שאני רוצה לקשר.

מר אדם קניגסברגר: אתה אמרת שתתן לי הערה.

מר ישראל זינגר: זה לא מכונת אספרסו, אלא יש דברים שאני חושב שיש בהם, העירייה מעורבת. הייתי יכול להגיד, ואני לא רוצה לומר לא את האמת, שיש נושאים שאני חושב שאין מה לדון בהם. אדם, משפט אחד, בבקשה.

מר אדם קניגסברגר: לא משפט אחד. אני אגיד כמה דברים. ראשית, אני רוצה לשבח את גלעד, הוא עשה עבודה יוצאת מן הכלל, הביא את החומר מסודר, הביא את החומר אחרי שהוא עבד עליו. זאת הצעה רצינית. יחד עם זאת, אני חייב להעיר הערה כללית לעניין הזה. אנחנו לא חיים בחלל ריק. יש עיריות אחרות. בכל מקום יש מפעלי בית עמנואל או חברה אחרת שנקראת בשם אחר. אם עיריות אחרות מסוגלות לתת את השירות הזה במחיר יותר זול, רגע, תתן לי לסיים למרות שזה לא מוצא חן בעיניך.

מר ישראל זינגר: לא, זה מאד מוצא חן בעיני, אני אענה לך חינוכית, אולי אחרים לא יבינו. תמשיך.

מר אדם קניגסברגר: אם יש עיריות אחרות שמסוגלות לתת את השירות ואם גלעד ציין שהשירות שניתן בעיריות אחרות, במקומות מסוימים, לא בכל מקום, הוא ברמה כמו ברמת גן, אז אין שום סיבה שאנחנו נהיה יקרים ב-20% יותר.

והערה נוספת – אני מאד מכבד את דני בקשר לבית עמנואל,

מר ישראל זינגר: למה אתה כועס שהוא העיר לגלעד?

מר אדם קניגסברגר: אמרתי שאני מכבד אותו.

מר ישראל זינגר: או קיי.

מר אדם קניגסברגר: אבל יחד עם זאת, בית עמנואל הוא אחד המקומות שנחקרים על ידי משטרת ישראל.

מר דני גולדשטיין: ומה נמצא? זה שהוא נחקר זה לא ...

מר ישראל זינגר: רגע, שניה. לא לעניין, לא שייך לפה וחבל שנתתי לך לדבר בקטע הזה. אני סיימתי. אין לך יותר זכות דיבור.

מר אדם קניגסברגר: מה זה לא לעניין? סליחה, זה המצב. למה זה לא לעניין?

מר ישראל זינגר: אני החלטתי, אמרתי את הערתי, אמרת,

מר אדם קניגסברגר: אתה תחליט מה שאתה רוצה. אתה תתן לי להמשיך.

מר ישראל זינגר: סיימת את הערתך. ולכן, אנחנו ממשיכים לסעיף 6. אמרת את דעתך, אני את דעתי. יש לי הערה אחת חינוכית, שאתה בטוח תבין, אולי גם חלק מהאחרים.

מר ליעד אילני: אני מוותר על הערות חינוכיות מצידך. מוותר.

מר ישראל זינגר: כי אולי הן לא מובנות לך.

מר ליעד אילני: איש חינוך כמובן ש ... ממש חינוך. יאנוש קורצ'אק הרמת גני.

מר ישראל זינגר: לגבי שירותים של חינוך – פורמאלי או משלים – לא מוכרת לי עיר, ואני מכיר כמוך, ויותר מאחרים פה, שנותנת את אותם שירותים. אני לא רוצה להיות פופוליסטי. גם התייעצו איתי אותם ראשי ערים. כמו שעשינו בבית הספר של הקיץ והחלטנו שצוות בית הספר הוא החיוני, גם פה, במקום לצאת פופוליסט ולהגיד – נוריד, נעשה, נמרח – לכן ההחלטה היא יותר כבדת משקל, כי במקרה גם אני וגם אתה מבינים מה זה שירות נכון. תודה רבה.

החלטה:

עו"ד גלעד שריר חבר מועצת העיר משך את הצעתו.

אריה מזרחי חבר מועצת העיר ר"ג

25.10.2016

לכבוד:
מר ישראל זינגר ראש העיר ר"ג

הנדון: הצעת החלטה למועצת העיר לישיבה שלא מן המניין ,קבוצת הכדורגל מכבי רמת גן השקמה שייכת לעיר רמת גן,ויש להתייחס אליה באופן שוויוני כמו כל קבוצה בעיר.

בברכה
אריה מזרחי
חבר מועצת העיר

העתקים:
מר משה בודאגה - מנכ"ל העירייה
מר אדם קניגסברגר -- יו"ר האופוזיציה
עו"ד רעות בנק אלון - מזכירות העירייה

6. בקשת מר אריה מזרחי חבר מועצת העיר לדון בנושא: "קבוצת הכדורגל מכבי רמת חן השקמה".

<u>מר משה רווח:</u> סעיף 6 – "קבוצת הכדורגל מכבי רמת חן השקמה" – בבקשה, אריה, חבר מועצת העיר.

<u>מר אריה מזרחי:</u> קודם כל, אני רוצה לומר שיש קבוצת כדורגל שקיימת משנת 67, שמשום מה העירייה החליטה למחוק אותה, למרות שהיא פעילה, למרות שהיא משתתפת במשחקי ההתאחדות לכדורגל, רשומה בהתאחדות לכדורגל, מקבלת תמיכה מרשות הספורט, ועיריית רמת גן מתעלמת ממנה בגלל איזה שהוא חוזה שנעשה עם אדם שנשפט על מרמה וכביכול מכר את הקבוצה לעירייה והחליט לפרק אותה. נכון להיום המצב כזה – הקבוצה פעילה ומשחקת, לא מוכרת על ידי העירייה למרות שהקבוצה הגישה תבחיני תמיכות כמו כל האגודות, ומשום מה לא מתייחסים אליה. אז אם עיריית רמת גן החליטה שמכבי רמת השקמה רמת חן זה שתי שכונות שלא קיימות, אין להן זכות קיום מבחינה ספורטיבית, אז אני רוצה לראות שחברי מועצת העיר מצביעים למחוק אותה, ובזה גמרנו את הסיפור.

ההצעה שלי זה להתייחס לקבוצת מכבי רמת חן השקמה כמו כל קבוצות העיר ולתמוך בה בהתאם לחוק. משום מה, אם אתם לא יודעים, אנחנו עוברים על החוק. חוק התמיכות באגודות ספורט זה כמו שאתם תחליטו היום לא לתת לתנועת נוער או לא לתת לאגודה אחרת, ומה שעשתה פה העירייה זה לא נותנת לאגודה שהיא קיימת, חיה, נושמת, בועטת, לא לתת לה להתעלם ממנה. וזה מצב לא טוב, לא בריא, לא נכון. היה פה תהליך שהעירייה הקודמת ניהלה מו"מ עם יו"ר האגודה, כביכול החליטה על פירוק האגודה, בניגוד לחוק, כי כדי לפרק אגודה או עמותה חייבים לעשות אסיפה כללית והחברים צריכים להצביע על פירוקה. אם האגודה הזאת קיימת ומוכרת על ידי ההתאחדות לכדורגל ועל ידי רשות הספורט, ומשחקת בליגה ויש לה בני נוער שמתאמנים שם וקבוצת בוגרים שמשחקת שם, מדוע העירייה לא מכירה בה?

<u>מר משה רווח:</u> או קיי, וההצעה?

<u>מר אריה מזרחי:</u> ההצעה היא להכיר בה. אם לא מכירים בה, בבקשה, שיצביעו חברי המועצה שלא מכירים בה, קדימה.

<u>מר משה רווח:</u> מישהו רוצה להעיר? ליעד. עוד מישהו? אדם. או קיי. טוב, ליעד, תתחיל.

<u>מר ליעד אילני:</u> אני, ברשותכם, אתייחס למספר דברים שנאמרו בהצעות הקודמות. אני בנושא קבוצת רמת השקמה כמובן אין לי מה להוסיף מעל הדברים שחבר סיעתי אריה מזרחי, איש השכונה ואיש הקבוצה, אמר. כמובן שאני מצטרף לדברים האלה.

אני אצל את 5 הדקות שיש לי כדי להתייחס למספר דברים שרציתי להתייחס בהצעות הקודמות. דבר ראשון, דני נמצא? (לא) אני אומר בכל זאת, נושא של בית עמנואל, אני לא יודע אם גלעד טעה בעניין התקורות או לא טעה בעניין התקורות, מהסיבה הפשוטה, כשאני מבקש גילוי מסמכים באמצעות הזכות החוקית שמוקנית לי מתוקף תפקידי כחבר מועצת העיר, אומרים לי, מנכ"ל העירייה, ראש העירייה, היועץ המשפטי לעירייה – אתה לא רשאי. אתה לא רשאי לקבל מידע, אתה יכול לפנות באמצעות חוק חופש המידע. אני חושב שאם הדברים היו ניתנים לנו, חוק חופש המידע זה אפשרי, אבל כמובן זה עניינים של חודש ולא 3 ימי עסקי כמו שמתאפשר לחברי מועצה. אז זה כמובן, אני רוצה לומר בעניין הזה. צר לי שבהצעה הקודמת ראש העירייה, איש חינוך, יו"ר ועדת החינוך של מרכז השלטון המקומי, יצא ולא הקשיב, אבל הוא יודע להגיע בסוף ורק לחנך אותה כמה אנחנו לא מבינים בחינוך כמוהו.

אני רוצה להתייחס לדברים שהועלו פה על חברי המועצה נחמיאס וברזילי וגם על ידי אביהוא. תראו, אני חושב שפעילות, חברות במועצת העירייה זה תפקיד שטומן בחובו הרבה מאד אחריות, תחושת שליחות מאד גדולה, זמן, התעניינות. אני לא מצפה שאף אחד ינהג כמוני או כמו אדם או כמו אביבית, שמתנדבת בתפקידה כיו"ר ועדת תכנון ובנייה. אבל מצד שני, אל תטיפו לנו מוסר על איך שהדיונים מתנהלים. אנחנו באמת מדברים מדם ליבנו. מועצת העיר זה לא ועד בית, זה לא איזה שהוא חוג, אני אומר, לפעמים יש פה חברי מועצה שיש לי הרושם שהם הגיעו לפה בשביל מה שנקרא תרבות הפנאי. במקום ללכת לחוג מקרמה או לאיזו שהיא פעילות התנדבותית אחרת, הם הגיעו להיות חברי מועצה. אני לא שופט אותם, בשביל יש ציבור, וזכותם. אבל אל תטיפו לנו על זה שאנחנו מדברים מדם ליבנו. ואני אומר לך, גבי, אתה יודע כמה אני מכבד אותך באופן אישי, אני

עשיתי מחקר, באמת, הלכתי והוצאתי פרוטוקולים וקטעי ווידאו מהתקופות שבהן הישיבות היו מצולמות. אני אומר לך, איך שכינו אותנו, חבר המועצה ברזילי כינה הצעה לסדר שלי, ליעד אילני, נאצית. אני רואה פה שפותחים עיניים. כן. מוקי אברמוביץ, משנה לראש העיר, אמר על אבי ליליאן – מה קרה, מה, אכל אותו כלב? אדוה פולק קראה לי תולעת. אני כבר קצתי לספור כמה פעמים זינגר במהלך ישיבת מועצה צועק שתוק למישהו כזה או אחר. אני לא זוכר מחברי המועצה התבטאויות מהסוג הזה. יכול להיות שהיה שקרן, דברים מהסוג הזה, אבל גם שקרן, זה עוד משהו,

<u>מר גבי נחמיאס:</u> אז תבדוק ותביא בצורה ... משני הצדדים.

<u>מר ליעד אילני:</u> אין בעיה. אני מוכן יותר מזה, אני מוכן להציע לך, גבי, שבישיבה הבאה אני אביא קטעים שאני אספתי ותאספו גם עלינו קטעים. אבל אני אגיד לך מה הבעיה שלי, וזה אני אומר לא רק לך, אני אומר את זה כרגע, חבר המועצה ברזילי לא נמצא פה, אבל הוא אמר מקודם שהוא היה נרעש מהפייסבוק. יש הבדל מהותי בין ביקורת לבין הסתה. והוא 'מתקרבן' והופך הכול מקשה אחת, כי ככה יותר נוח לו. לנו אין שום צורך, דרך אגב, בגימיק עם אביהוא, זה לא קשור למציצנות, אתה יודע טוב מאד מה קורה בין הסגנים אחד לשני, או מה קורה בין חברי ההנהלה לסגנים, או בין חברי ההנהלה אחד לשני. אנחנו יודעים גם בלי ישיבות הנהלה. אז לכן אני אומר, לא זאת,

<u>מר אביהוא בן משה:</u> אז מה אתה מחפש אם הכול יוצא החוצה?

<u>מר ליעד אילני:</u> שקיפות.

<u>מר אביהוא בן משה:</u> באותה שעה, באותה דקה אתה יכול למצוא את עצמך כבר,

<u>מר ליעד אילני:</u> אני אגיד לך משהו, אביהוא, וחבל שהוא לא נמצא, כי אני אחמיא לו על משהו. לפני מספר חודשים, חבר המועצה ברזילי עצר בישיבת הנהלה את הנושא של העברת כסף לצופים בצפון.

מהלך מבורך. קראתי את הפרוטוקול של ישיבת ההנהלה. תאמין לי, לא מגיע לו איך שהדברים מופיעים בפרוטוקול.

מר אביהוא בן משה: היה פרוטוקול אבל. היה פרוטוקול. קראת מה שהוא אמר.

מר ליעד אילני: פרוטוקול חייב להיות. לא, לא את כל מה שהוא אמר.

מר אביהוא בן משה: תקשיב, זה מה שאמרתי, רוח הדברים, אתה עצמך הרגע אמרת את מה שאמרתי מקודם – רוח הדברים נכתבת בפרוטוקול. אתם רוצים, מה שנקרא, גם את הדברים האחרים – תעשה לי את זה, תביא את זה, תעשה לי הפוך, תביא לי כוס תה. זה סוג הדברים שלדעתי אין טעם בפרוטוקול.

מר ליעד אילני: מה דעתכם הבנו. ופה אני אומר שוב, זה עניין, זה שיח ציבורי, אני מכבד את העמדה שלך, זו העמדה שלי. אבל אם אני מחר מעלה לפייסבוק מה אתה אמרת ומה הוא אמר ומה אני אמרתי, זו לא הסתה. זה ביקורת ציבורית, ויכול להיות שיהיו כאלה,

מר משה רווח: ליעד, עוד דקה.

מר ליעד אילני: יכול להיות שיהיו כאלה שיאמרו את מה שאתה אמרת, יצדדו בך. אומר פה רועי שאנחנו מצלמים, אני מצלם מאחורה, גם בישיבות המועצה בקדנציה הקודמת רועי ברזילי נהג לצלם ומאחור. אם אתם לא מצלמים – אנחנו מצלמים. אני רוצה לומר לחבר המועצה ברזילי מספר דברים שהיו פה בישיבות המועצה, עליהם הוא לא הזדעק.

אז הזכרתי כבר שחבר המועצה ברזילי כינה הצעה לסדר שלי 'נאצית'. כשהעוזר של ראש העיר, מוקלט, זה עלה ב-YNET, אומר משהו בסגנון – אני אשרוף את כרמל שאמה, צריך לשרוף את כרמל שאמה – לא רק שרועי לא גינה, הוא עוד שלח מכתב לראש העירייה בבקשה שלא להרע לאותו עוזר. כשאותו עוזר ראש העיר אומר לי, והיתה מהומה ורועי היה שם,

והוא אומר לי באוזן שהוא רוצה לבצע, הוא מאיים עלי שהוא יבצע אקט מיני באמא שלי, רועי ברזילי לא מגנה. כשעוזר ראש עיר אחר אומר 'קוקסינל', אז רועי ברזילי מחפש כל מיני תירוצים – זה לא קללה, זה כן קללה. אפשר לחשוב שאותו חבר מועצה, אותו עוזר ראש עיר, סליחה, רצה לברך אותי בברכת חנוכה. זה בדיוק היה באותה תקופה.

אבל תראו, אני אומר כזה דבר, וזה לעניין המוסר הכפול, כשהשבוע עובד עירייה כתב משהו,

<u>מר ישראל זינגר:</u> שני משפטים אחרונים.

<u>מר ליעד אילני:</u> לא להפריע לי.

<u>מר ישראל זינגר:</u> שני משפטים אחרונים. שמעת? שני משפטים אחרונים. הזמן עובר.

<u>מר ליעד אילני:</u> כשהשבוע עובד עירייה כתב בפייסבוק שרועי ברזילי צריך ללכת עם המחבלים, דבר מזעזע, גיניתי את זה באופן מיידי. חבל לי שזה לא במקרה הפוך. אבל מי שרוצה להיות נבחר ציבור, צריך להבין שאין דבר כזה סמכות בלי אחריות. זאת אומרת, כמו שאותו רועי ברזילי מבקר בפייסבוק שלו את ראש הממשלה ואת נפתלי בנט וכאלה ואחרים, ראוי שיבקרו גם אותו, וכל אחד מאיתנו פה, על החלטות שהתקבלו או לא התקבלו במסגרת פועלו הציבורי.

אני אסיים במשפט אחרון. כששר החינוך מעביר החלטה לא לגיטימית בעיני רועי ברזילי, אז רועי ברזילי בוודאי יתקוף אותו. אותו דבר ראש הממשלה. אבל אותו, אם אתה תוקף, זו אלימות וירטואלית.

אז אני אומר, חברים, מי שלא רוצה להיות איש ציבור – שלא יהיה איש ציבור. לפני שבועיים היתה סערה בפייסבוק שאנשיו של רועי ברזילי עשו עלי, על הצבעה שלי על פרויקט שדרות הילד. עמדתי והסברתי מה הביא אותי לקבל את ההחלטה הזאת, מה היו הנימוקים. מי שרוצה שיצביע לי, מי שרוצה שלא יצביע לי, אני שלם עם ההחלטה הזו. אבל כשעליו אומרים בפייסבוק שהוא לא ראוי ושהוא שיקר ושהוא לא עמד בהבטחה שלו כי הוא התחייב במצע שלו לפתוח עסקים לצעירים, במיוחד באזור הבורסה, והוא הצביע נגד – שומו שמים – זו הסתה. זו לא הסתה, זו ביקורת

ציבורית לגיטימית. וגם אם היא נוקבת, היא הכרחית ומצופה מחבר מועצה להתמודד ולהשיב לטענות שמועלות נגדו. תודה.

מר אדם קניגסברגר: אני ביקשתי.

מר משה רווח: או קיי. סליחה, אדם. גם אדם, או קיי. תענה אבל בקשר לקבוצת הכדורגל מכבי רמת חן.

מר אדם קניגסברגר: יש לי 5 דקות. אני רוצה להעיר כמה הערות ואחר כך אני אתייחס לעניין הזה.

ראשית, כבוד ראש העיר, כשאתה נותן לי רשות דיבור, אל תצפה ממני שאני אגיד רק דברים נחמדים. אתה צריך להתאפק ולשמוע,

מר משה רווח: אבל אני שאלתי אותו משהו.

מר אדם קניגסברגר: לא, לא, לא, אני לא מדבר עכשיו, אני מדבר על קודם. אתה צריך להתאפק ולשמוע את דברי. אני לא נכנסתי לפרטים, יכולתי להיכנס לפרטים ואני יכול גם עכשיו להיכנס לפרטים, לא נכנסתי. אמרתי דבר מסוים לחברי שהוא באופוזיציה, שלא ייתן ציוני שבח למקום שלא כל כך משובח. ועכשיו, ברשותכם, אני רוצה להתייחס למה שאמר חברי אביהוא.

אביהוא, אם הכול היה כל כך נקי ואם הכול היה כל כך טהור, היה בסדר. אבל, מבקר המדינה, לא אני, מבקר המדינה מתייחס לזה שלא היה דיון בנושא התמונה, מתייחס לזה שלא היה תיעוד בנושא התמונה, מתייחס לזה שלא היה תיעוד ודיון בנושא הטיולים, והוא דורש שהדבר יתומלל. עכשיו, זה לא אני. מבקר העיר איננו פה, יושב פה היועץ המשפטי, אתם יכולים להצביע ולהוריד כל החלטה שלי, אין לי בעיה עם זה, אבל אתם מצווים לשמור על החוק. לפעמים, אביהוא, אפילו שאתה יושב שם, לא מביאים לך את מה שאתה צריך לדעת, אולי אתה בחדרי חדרים כן יודע. האם אתה ידעת שאת התמונה, כבר חתמו ומכרו אותה לפני שהביאו את זה להנהלה? האם אתה ידעת את זה? לא ידעת. אז סליחה, מבקר המדינה ביקש שהדברים יתועדו. אותו דבר לגבי הנסיעות לחו"ל.

לגבי הנסיעות לחו"ל – האם אתה ידעת את העלויות? לא ידעת. האם נתנו לך הסבר מדוע פלוני אלמוני וכך הלאה נוסע? לא ידעת.

מר אביהוא בן משה: אדם, אתה לא יכול לשאול אותי את השאלות ולענות במקומי.

מר אדם קניגסברגר: אני ברשות דיבור.

מר אביהוא בן משה: רגע, אבל אל תשאל ותענה.

מר אדם קניגסברגר: אני ברשות דיבור. יש לי 5 דקות.

מר אביהוא בן משה: תשאל אותי.

מר אדם קניגסברגר: בסדר, אתה תענה לי אחר כך שאתה יודע הכול.

עו"ד גלעד שריר: אדם, אתה יכול להניח. אדם, תגיד – אני מניח. במקום לשאול אותו, תגיד – אני מניח.

מר אביהוא בן משה: לא, תגיד – ידעת? ואני אענה לך אם כן או לא.

עו"ד גלעד שריר: אדם, אז תגיד שאתה מניח.

מר אביהוא בן משה: אתה אומר לפרוטוקול – לא ידעת, ידעת.

מר משה רווח: אל תפריעו לאדם. תנו לו.

מר אדם קניגסברגר: סליחה, יש לי רשות דיבור. ההנהלה היא גוף גדול מאד. יושבים בו לא רק חברי ההנהלה, כלומר, יושבים בו המון נציגי עובדים. יושבים שם מפקחים, יושבים שם, סליחה שאני אומר לך, יושבים שם עובדי העיר וכולם שומעים את זה. היחידים שלא מקבלים את הפרוטוקול המלא, זה חברי המועצה שהם לא בהנהלה. וזה אחד הדברים הפסולים. ועל זה מעיר מבקר המדינה. חבל שדני לא נמצא פה. איך אתם מגוננים על דבר שהוא לא חוקי? אז תצביעו נגדי, בסדר. כל מה שאדם מעלה – אנחנו מורידים. אבל יש חוק. אם חייבים לקיים את החוק. אתם חייבים לעשות בדק בית, ודברים שנכתבים בהערות מבקר המדינה, אתם חייבים לעשות אותם. זה שאתה בא ולא נוח לך שיצטטו אותך, אני אגיד לך משהו – לך היה אומץ, היום ציטטתי אותך, אתה לא היית פה, לך היה אומץ להעיר הערה ואני השתמשתי בה. לך היה אומץ, בנושא הזה שנוסעים יותר מדי לטיולים.

מר אביהוא בן משה: איזה? אהה.

מר אדם קניגסברגר: כן. כן. לך היה אומץ. רמי פדלון מעיר הרבה פעמים הערות שם בנושא תקציבים,

מר אביהוא בן משה: רגע, מאיפה אתה יודע על מה שהערתי בפנים? אתה רואה, אמרתי לך, הכול יוצא החוצה on line.

מר אדם קניגסברגר: אתה לא נותן לי להמשיך.

מר אביהוא בן משה: אבל זה מה שאני אמרתי, רוח הדברים יוצאת החוצה.

(מדברים ביחד)

מר משה רווח: אני לא מבין, הפכתם את זה לדיון? חבר'ה, תנו לאדם להשלים את הדברים.

מר אדם קניגסברגר: גם רמי, שיושב בהנהלה, מעיר הערות בנושא התקציב, ומזהיר את ראש העיר. אבל פה, בגלל הציבור וכך הלאה, הוא אומר דברים הפוכים. ברגע שהדברים שהוא אמר יהיו בפנינו, הוא לא יוכל להגיד דבר אחד שם ודבר אחד פה. לכן הנושא הזה חשוב.

עכשיו אני רוצה לומר משהו. אנחנו לא רוצים, תקשיב, אני אומר לך עוד פעם, כל דבר שנמצא בגדר של רכילות או כל דבר של – מה נעשה לאופוזיציה – תסגרו את הפרוטוקול. אבל כשאתם דנים על תמונה של 50 אלף שקל,

מר דני גולדשטיין: מיליון. 50 מיליון.

מר אדם קניגסברגר: 50 מיליון שקל, לא יכול להיות שיביאו לך ואתה לא תשאל שאלות. לא יכול להיות. ואם אתה לא שואל שאלות, יש לנו כבר ראש עיר שבפברואר הולך למקום חשוב לשבת, למה? כי לא שאלתם שאלות בזמן.

מר דני גולדשטיין: אפשר לחשוב, היית מקבל תשובות גם. באותה תקופה היית מקבל מה זה תשובות.

מר משה רווח: דני, אתה היית איתו, אל תגיד ככה, היית צמוד אליו.

מר דני גולדשטיין: אני חוזר ואומר – לא קיבלנו תשובות. מה? למה, קיבלנו תשובות?

מר אדם קניגסברגר: או קיי, או קיי, כולכם צדיקים.

מר דני גולדשטיין: היה לנו אסור להשתעל אפילו בישיבות הנהלה.

מר ליעד אילני: אדם, אני רק אגיד. יש פה איזו שהיא נטייה להשוות כל דבר לתקופה של צבי בר.

מר אדם קניגסברגר: רגע, סליחה, אני ברשות דיבור. אני מבקש.

מר ליעד אילני: בואו נשווה למקומות יותר טובים, בסדר?

מר אדם קניגסברגר: רווח, תשמור על רשות הדיבור שלי.

מר משה רווח: צודק. יש לך עוד 2 דקות.

מר אדם קניגסברגר: בדיוק. אני במועצה הזאת יושב, בוא נגיד, 3 שנים. כל דבר שאני רואה שזה נורה אדומה, אני שואל שאלות. אני גם הולך למבקר, אני גם פונה לפעמים ליועץ המשפטי.

מר אביהוא בן משה: גם אני. גם אני.

מר אדם קניגסברגר: סליחה, להגיד לך משהו? אני מכבד,

מר משה רווח: אל תנהל איתו, אחרי זה אני צריך להוסיף לך זמן.

מר אדם קניגסברגר: אני מכבד אותך. אני מכבד אותך. כשאתה עושה את הדברים אני מכבד אותך ואומר לך את זה. כשלא עשית את זה, אני נוטר לך. ואין לי עניין, וגם רועי חטף ממני, שהוא גם חבר, הוא חטף ממני בגלל שהוא תמך היום בדעתך. וגם גבי, שתומך בדעתכם, גם הוא לא בסדר.

מר משה רווח: בסוף אני אחשוב שאתה מהקואליציה, לא מהאופוזיציה.

מר אדם קניגסברגר: עכשיו ניגש באמת לעניין שמזרחי העלה. והפעם אני פונה לאדון רווח.

מר משה רווח: או קיי. יש לך דקה אבל.

מר אדם קניגסברגר: אתה מחזיק את תיק הספורט.

מר משה רווח: כן.

מר אדם קניגסברגר: אתה, אם יש פניה כזאת של רמת השקמה ולא של שיכון ותיקים, צריך לתת לה עדיפות יתר. בוא נגיד, בשיכון ותיקים, אם יש קבוצת כדורגל ולא יקבלו בדיוק את מה ש ... הם ימצאו מממן. ברמת השקמה לא. ולכן, אני אומר עוד פעם, בואו נעשה העדפה מתקנת – ברמת השקמה, ברמת עמידר, במקומות שזקוקים לזה. הכדורגל בשבילם זה סם חיים. במקום שייילכו, סליחה, להיות עבריינים, הם משחקים כדורגל. ולכן אני אומר, לעשות כל מאמץ כדי שהשכונות האלה יטופחו ויתוגמלו. תודה רבה.

מר משה רווח: או קיי. רמי. אנחנו נענה לך עוד מעט תשובה על זה.

מר רמי פדלון: אני רוצה רק הערה אחת לך, אדם.

מר דני גולדשטיין: רמי רוצה להגיד שפיו וליבו שווים.

מר רמי פדלון: אני רוצה להגיד לך דבר אחד, אדם. בהנהלה אפשר להגיד כל דבר וזה פתוח והדיונים הם דיונים, באמת, ענייניים.

מר אדם קניגסברגר: גם פה פתוח. כל הדיונים ענייניים.

מר רמי פדלון: ענייניים לחלוטין. ובהחלט יכול להיות חבר הנהלה שמביע את דעתו, אבל בסוף יש הצבעה בהנהלה, ומה שההנהלה מקבלת החלטה, יש לו מחויבות קואליציונית והוא מצביע עם ההנהלה. ולכן, אתה יכול למצוא מצב שאני אומר א' בהנהלה, מנסה לשכנע, לא שכנעתי, ההנהלה קיבלה החלטה, אני בא למועצה,

מר דני גולדשטיין: לא מדויק, רמי, לא מדויק.

מר רמי פדלון: שניה. כן מדויק.

מר דני גולדשטיין: לא מדויק. היו מקרים ואני אזכיר לך מקרים שלא הצבעת יחד עם מה שנקבע בהנהלה.

מר רמי פדלון: דני, דני, דני,

מר דני גולדשטיין: היו מקרים.

מר רמי פדלון: תן לי שניה. אני אתייחס גם לזה, בסדר? אני רק אומר, באופן כללי, הנוהג הזה הוא נוהג של מינהל תקין. הוא לא נוהג של משהו לא תקין.

מר אדם קניגסברגר: תקין. נכון.

מר רמי פדלון: ככה זה מתקיים בממשלה, ככה זה מתקיים במוסדות שבהם אתה חבר בגוף ויש לך מחויבות. ולכן, שתבין שבהחלט יכול להיווצר מצב שחבר הנהלה אומר משהו אחד בהנהלה ובמועצה הוא שותק ומקבל את החלטת ההנהלה. מה לעשות? זה חלק מהמשחק הפוליטי ועם זה אנחנו מתנהגים בהתאם.

יש מקרים, ודני ציין את זה, באמת, שבהם יש דברים מאד מאד מאד דרמאטיים, עקרוניים, חשובים, שאנחנו גם לפעמים מתאמים עם ראש העיר שאנחנו נצביע.

<u>מר דני גולדשטיין:</u> לפעמים גם דברים קטנים אישיים.

<u>מר רמי פדלון:</u> יכול להיות. דני, עזוב, נו,

<u>מר אדם קניגסברגר:</u> לא לפרוטוקול.

<u>מר רמי פדלון:</u> אבל בגדול, רוב המקרים אנחנו צריכים כחברי הנהלה להצביע יחד עם ההנהלה. ולכן, זה הנוהג, אני לא רואה בזה שום דבר שהוא בעייתי.

<u>מר משה רווח:</u> טוב. אביהוא, בבקשה.

<u>מר אביהוא בן משה:</u> אני רוצה, א', אני מצטרף למה שאמר רמי. רק ה ... גם שלך וגם של ליעד, רק הראו שבאמת אתם קוראים פרוטוקולים, רואים, אני מניח שאתם מעדיפים את הפרוטוקולים היותר רחבים,

<u>מר אדם קניגסברגר:</u> מבקר המדינה רוצה את זה, לא אני.

<u>מר אביהוא בן משה:</u> וכמו שלקחת ציטוט שלי או של רמי, לא משנה של מי כרגע, זה רק אומר שבתוך ההנהלה מתקיימים דיונים נוקבים, הדברים נאמרים, נשאלות השאלות. אני לא אסתיר, אמרתי שאני מעדיף שבמקום שיושקע כך וכך סכום בטיסה לחו"ל, שיושקע במסע לפולין. לא מתבייש לומר את זה. אמרתי את זה בהנהלה ואני אומר את זה גם פה. אבל בסוף, כמו שאמר רמי, וגם אצלכם בדיוק אותו דבר, גם כשאתם מחליטים על איזה שהוא מהלך מסוים של האופוזיציה שאתה לא בדיוק שלם איתו, אתה אומר – אני מקבל את דין האופוזיציה, כי זה בעצם איזה שהוא סוג של גוף שאתם דרכו מביעים ומקבלים את הכוח ואת הרצון שלכם להביע את העמדות השונות. גם בקואליציה אותו דבר. אתה לא יכול לצפות ממני כחבר קואליציה שמה שנאמר שם ולובן שם, יכול להיות שהשתכנעתי, יכול להיות שלא, יהיה גם כאן. אבל את רוח הדברים, כמו שאמרתי, הם נכתבים, קראתם. אמר ליעד, בלי שלחצתי אותו, קראתי את

מה שאמר רועי ברזילי וקראתי ונהניתי והייתי בעדו וכו' וכו' וכו'. עובדה, הדברים נרשמים. אתם רוצים משהו יותר רחב? בסדר. אפשר לחלוק על זה.

מר אדם קניגסברגר: אנחנו רוצים תמליל.

מר ישראל זינגר: תודה רבה. תסכם, משה, והצבעה.

מר משה רווח: ככה, תשובתו, לפני כ-4 שנים נחתם ההסכם עם הקבוצה רמת חן השקמה,

מר דני גולדשטיין: תשובתו של מי?

מר משה רווח: בקדנציה הקודמת,

מר דני גולדשטיין: תשובתו של מי?

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: תשובתו של מי?

מר משה רווח: תשובתי,

מר דני גולדשטיין: אמרת תשובתו.

מר משה רווח: לא, תשובתי לאריה. לפני כ-4 שנים נחתם הסכם עם הקבוצה, בקדנציה הקודמת מי שלא יודע, על פיו הם קיבלו מיליון שקל, תוך התחייבות לעירייה לפרק את הקבוצה וביטול התמיכות לקבוצה. בבית המשפט הם משכו את העתירה ויש הסכם מחייב שלא מגיעה להם תמיכה, ובנוסף המגרש הוחזר לעירייה. יש גם אנשים שהיו באותה תקופה, וגם היועץ המשפטי, אם יש לך מה להוסיף לגבי העניין הזה,

מר ישראל זינגר: אין צורך. אין צורך.

מר משה רווח: או קיי.

מר ישראל זינגר: תודה. הצבעה בבקשה.

מר אריה מזרחי: רגע, רגע, לפני ההצבעה.

מר ישראל זינגר: לא, לא, לא, אין רגע,

מר אריה מזרחי: הוא אמר דברים לא נכונים, סליחה.

מר ישראל זינגר: יכול להיות, אבל זה כבר לא המקום. הצבעה.

מר אריה מזרחי: רגע, על מה מצביעים? אני רוצה שיקריאו על מה מצביעים.

מר עזרא נחום: הצעת ההחלטה שלך.

מר אריה מזרחי: אני מבקש הצבעה שמית.

מר ישראל זינגר: אין שליש. תספור, אם יש – יש.

מר אריה מזרחי: אני רוצה לראות מי רוצה למחוק את השכונה ולא לתת להם לא תמיכות ולא שום דבר.

מר עזרא נחום: גם אם אין שליש, תלוי ביושב ראש.

מר ליעד אילני: זה 55%. אני עשיתי רק 3 יחידות מתמטיקה.

מר דני גולדשטיין: אבל בהצטיינות.

מר ישראל זינגר: חברים, לי זה לא משנה. אין לכם זכות דיבור. הצבעה שמית.

מר אריה מזרחי: רגע, אני מבקש – על מה מצביעים?

מר ישראל זינגר: לא, אתה לא יכול לבקש. אני דוחה כל בקשה.

מר אריה מזרחי: על מה מצביעים?

מר ישראל זינגר: הצבעה שמית – קבוצת הכדורגל מכבי רמת חן השקמה שייכת לעיר רמת גן ויש להתייחס אליה באופן שוויוני כמו כל קבוצה בעיר. כולם אמרו את דבריהם, בבקשה, הצבעה שמית.

מר אריה מזרחי: בבקשה. זו ההצעה.

מר אביהוא בן משה: אדם, איך הגענו משקיפות להצעה של,

מר עזרא נחום: מי בעד? ירים את ידו בבקשה, שאני אוכל לספור. מי שבעד ההצעה מרים את ידו: דני גולדשטיין, אריה מזרחי, אדם, שולמית, ליעד, גלעד. מי נגד הצעת ההחלטה? ירים את ידו. אתה מפריע לי במהלך ההצבעה.

מר ישראל זינגר: תמשיך. אתה לא ברשות דיבור.

מר עזרא נחום: רמי פדלון, יצחק שחם, גבי נחמיאס, חיים גלרמן, שי בכור, אביהוא בן משה, אביבית, אדוה, ישראל, רווח וצחי.

מר ישראל זינגר: מה התוצאות?

מר עזרא נחום: בשביל שיירשם בפרוטוקול – 6 בעד, 11 נגד. ההצעה לא התקבלה.

מר אריה מזרחי: זאת אומרת, לא ... רמת שקמה.

החלטה:

הצבעה שמית. הוחלט ברוב קולות – 6 בעד (מר אלי מוסרי, מר ליעד אילני, עו"ד גלעד שריר, ד"ר שולמית ביסמנובסקי, מר אדם קניגסברגר, מר אריה מזרחי) 11 נגד (מר ישראל זינגר, מר משה רווח, גב' אדוה פולק, מר אביהוא בן משה, מר צחי זליכה, עו"ד אביבית מאיר נמרודי, עו"ד שי בכור, מר חיים גלרמן, מר גבי נחמיאס, מר איצ'ה שחם, מר רמי פדלון) לא לקבל את הצעת ההחלטה.

7. בקשת עו"ד גלעד שריר חבר מועצת העיר לדון בנושא: "רישיון נהיגה עירוני".

מר ישראל זינגר: סעיף 7 – בקשת עו"ד גלעד שריר חבר מועצת העיר לדון בנושא: "רישיון נהיגה עירוני". בבקשה, גלעד.

עו"ד גלעד שריר: אני אנסה להיות קצר. כבר התעייפתי.

מר ישראל זינגר: בבקשה, איצ'ה, אדם, בבקשה לא להפריע לגלעד.

גלעד שריר, עו"ד
חבר מועצת העיר

Gilad Sharir, Adv.
Member of City Council

עיריית רמת-גן
Municipality of Ramat-Gan

25 באוקטובר 2016

לכבוד:

מר ישראל דינגר
ראש העיר

שלום רב,

הנדון: הצעה לסדר למליאת מועצת העיר בישיבה שלא מן המניין – רישיון נהיגה עירוני

הצעת החלטה: מועצת העיר מחליטה על הוספת הוראת נהיגה בטוחה לרוכבי אופניים חשמליים לכלל התלמידים מכתות ט'-יב' שתכלול – הוראה עיונית, הוראה מעשית ומבחן עיוני + טסט לרוכבים הצעירים ובכפוף לפיילוט עירוני שיופעל החל מכתות י' כבר בשנה"ל הבאה.

בברכה,

גלעד שריר
חבר הנהלת העיר

העתקים:
מר משה בודאגה- מנכ"ל העירייה
עו"ד רעות בנק אלון – מזכירות העירייה

רח' ביאליק 35, רמת גן | טל. 972-3-6753511 | פקס 972-3-6753444 Tel. | Fax
35 Bialik St., Ramat Gan
E-mail: Gilad-S@Ramat-Gan.muni.il

עו"ד גלעד שריר: ואם אתה מפריע, לפחות לא לפרוטוקול. אני רציתי גם להקרין סרטון, היתה לי כוונה להקרין מספר סרטונים מאתרי החדשות השונים בנושא של האופניים החשמליים, אבל לאור השינוי של מדיניות ראש העיר, אז לא הקרנתי ולא הבאתי ולא טרחתי. חבל, כי אני חושב שזה היה ממחיש את הבעיה, בגדול, יש לנו בממוצע,

???: ...

עו"ד גלעד שריר: אסור להקרין סרטונים נכון לעכשיו. בכל מקרה, הבעיה שאותה אני רוצה להציג מוכרת, ידועה, נמצאת בתקשורת השכם והערב. מדי יום אנחנו שומעים על מקרים שונים. בשבוע שבו היתה לי כוונה להעלות את ההצעה הזו, נפצעו שני ילדים, אני חושב שבן 10 ובן 12, אחד מהם נהרג והשני נקבע לו מוות מוחי. שניהם רכבו על אופניים חשמליים. אני חושב שהנקודה היא מאד ברורה וידועה. אני רק אדגיש ואציין את הרקע. אופניים חשמליים, כיום החוק מאפשר בעצם החל מגיל 16 לעלות על האופניים הללו ולרכב. החוק מחייב אותם לרכב על הכביש, או על הכביש או על שבילי אופניים, בכל מקרה לא על מדרכות. אצלנו בעיר אין שבילי אופניים לאור בעיות תשתיתיות כאלה ואחרות. אני מקווה שבעתיד יהיה. ובעצם אנחנו שולחים את אותם ילדים, כבוד ראש העיר, גבי, עשו טובה, אם לא מעניין, לא נעים לי, בדיוק אני צופה בראש העיר, אני רואה אתכם מתדיינים, ואני מניח שלא על אותם ילדים עם המוות המוחי. אז המוות המוחי שלהם נגרם בעקבות תאונת רכב שפגע באופניים חשמליים. בממוצע, לא בעיר, אני אדגיש – לא בעיר, לעומת זאת היו מספר תאונות גם בעיר, לצערי כבר לא ידעתי אם הנושא הזה יידון היום או לא,לאחר שזו כבר הפעם השניה או השלישית שאנחנו מנסים להעלות אותו, ולכן לא בדקתי בשבוע האחרון בחדשות. אבל ככלל, בשבועות ובחודשים, כאשר בדקתי את זה אחת לשבוע בממוצע יש בין תאונה לשתיים, חלקן קטלניות, חלקן עם נזק ארוך טווח או נזק בלית הפיך, בעיקר לילדים, עם אופניים חשמליים. יש גם תאונות בכיוון ההפוך, שאופניים חשמליים פוגעים בהולכי רגל. יש לא מעט וצודק איצ'ה, נציג סיעת הגמלאים, בייחוד בקשישים, שלא מצליחים להימלט. כמו שאמרתי, החוק היום מחייב לרכב בכביש ו/או על שבילי אופניים ולא על מדרכות, במטרה באמת להגן על אותם הולכי רגל ובעיקר קשישים על המדרכות. יחד עם זאת, אותם ילדים ונוער שרובם המוחלט עושה שימוש בכלי הזה ככלי תחבורה שמביא אותם, משנע אותם אל בתי הספר, אל החוגים, אל תנועות הנוער, רובם המוחלט לא עבר הכשרה כלשהי בתחום הנהיגה,

בתחום הרכיבה על הכביש, בתחום חוקי התנועה. רק לא מזמן, בעודי עומד בעצור בעצירה מוחלטת, בחר נער להתנגש בטמבון שלי. כמובן לא בבחירה חופשית, אבל מחוסר ריכוז, במקביל לזה שהוא שלח SMS והתעסק בטלפון. ככה הוא התחיל את היום, ככה אני התחלתי את היום. הוא המשיך לבית הספר ואני המשכתי מאד נסער. אני חושב שכבר אז זה היה, האירוע הזה קרה אחרי שכבר היתה הצעה לסדר ואחרי שדנתי איתך, ראש העיר, בנושא הזה, לדעתי עוד בתקופה שהייתי חבר קואליציה, קרי, לפחות חצי שנה ומעלה אחורה. אני חושב שראוי לקבל החלטה עירונית, ואם, כמו שאמרו קודמי, אם נדרש לבחון את הבעיה התקציבית, אז אני גם עכשיו יכול בדקות לתת לך מספר סעיפים תקציביים. אבל בסוף ראוי לקבל החלטה שכלל ילדי העיר, גיל 16 ומעלה, יעברו הכשרה תיאורטית בסיסית, לרבות הכשרה מעשית ברכיבה על הכלי הזה שהינו כלי תחבורה לכל דבר ועניין, שמחויב לנסוע על הכביש, שמגיע למהירות מקסימאלית של 25 קמ"ש, קרי, מהירות שעשויה לסכן חיים, ואנחנו רואים את זה יום וליל. לחייב אותם, או שאני מציע יותר מזה, אני מציע גם בסוף הקורס הזה, גם שתעשה טקס גדול ותעניק להם רישיון נהיגה עירוני, רישיון שהינו התעודה הרשמית היחידה או הראשונה שלהם, כי הם תעודת זהות מקבלים קרוב לגיל הזה. זה אנשים שכמובן, כאמור, גם אלה שרוכבים על אופנוע עוד לא עשו לימודי תיאוריה, עוד לא עשו בחינות מעשיות ולא מבינים את הכביש. אני חושב שזה המינימום שאנחנו יכולים לעשות כדי להגן על הילדים. בזמנו דנו גם עם עמותת אור ירוק על הנושא הזה, שרוצה להרים את הכפפה, שכבר בוחנת תוכנית כזאת. אני חושב שביחד איתם, בעלות מאד נמוכה, אנחנו יכולים לתת פה איזה שהוא ביטחון משמעותי להורים, הגנה לילדים. ואני אסכם בנקודה – אם הבעיה היא כסף, ראש העיר, ואין כסף לעניין הזה, אז בעצם אין לך בעיה. ועם ההתחכמות הזאת, אני חושב שבסופו של דבר, בשורה התחתונה, מדובר פה על חיי אדם. האחריות שלנו היא בחינוך, הוליסטית, מהבוקר עד הערב. אנחנו רואים את חניוני האופניים בכניסות לכל אחד מבתי הספר בעיר, כל בתי הספר התיכוניים, סליחה, זה ערימות של אופניים, אין ספור, ולכן זה נכון וזו אחריות שלנו לעשות ולטפל בזה. גם צד הסנקציות הוא ישים. לא חייבים לחכות לחקיקה לאומית בדבר הזה, כי החקיקה הלאומית נגררת ונמשכת מזה מספר שנים. אני חושב שזה הדבר הנכון לעשות ולפחות בעולם של ההכשרה, ראש העיר, לחייב לעשות את זה. אגב, חוק עזר עירוני כבר מוכן תשתיתית לקבל את זה, כשהוא מחייב כבר היום רישיון לכלי תחבורה שהוא אופניים. תודה רבה.

<u>מר ישראל זינגר:</u> תודה. מי רוצה להוסיף?

מר רמי פדלון: אני רוצה, ישראל.

מר ישראל זינגר: רגע, רגע, שניה. ליעד, חיים, גבי ורמי. כן, בבקשה.

מר ליעד אילני: תודה. אני רוצה להצטרף באמת להצעה החשובה מאד של גלעד בנושא הזה ולקשור את זה כבר לציפיות שלי ברמה החינוכית מהעירייה. אני חושב שיש לנו מערכת חינוך נהדרת בעיר הזו, בראשותה של דליה, שעושה עבודה נפלאה. עוד בתקופתו של משה, האגף הוביל והצטיין ועשה עבודה נפלאה. אבל, קרה לנו איזה שהוא משהו. במשך השנים עיריות אחרות למדו מאיתנו וצמצמו את הפער. זאת אומרת, אם בעבר רמת גן הובילה בצורה משמעותית בחינוך, היום כבר יש הרבה עיריות. בקיצור, אני אומר, אגף החינוך שלנו עושה עבודה נהדרת. אם בשנים קודמות הובלנו באופן משמעותי על ערים אחרות, ערים אחרות צמצמנו. זה לא שאנחנו חלילה הלכנו אחורה, אבל כן צמצמו ולמדו. הם משקיעים הרבה מאד בחינוך.

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: בעיקר לומדים מהעיר הזאת.

מר ליעד אילני: לומדים הרבה מרמת-גן, אני אומר. ולכן, אנחנו צריכים לחזור ולהוביל, בעצם לייצר איזה שהם מנגנונים חדשים, פעולות חדשות. כי באמת, אין ספק שהמדינה היא זו שכושלת. היא כושלת גם בנושא הזה. אופניים חשמליים זה כלי ממונע, זה רכב לכל דבר, המדינה צריכה לחייב את זה, לחייב רישיון, ולצערי היא לא עושה את זה. אז הנה, פה דוגמא מצוינת שהעיר רמת גן, מערכת החינוך של עיריית רמת גן יכולה לבוא ולהיות הראשונה שתיזום רישיון נהיגה עירוני, תיכנס בדיוק לואקום הזה שהממשלה יצרה.

דיברנו מקודם על הנושא של מועדוניות וצהרונים, גם בנושא של תזונה וגם, גלעד, נגעת קצת בנושא ההכשרה של הסייעות. אין לי שום טענה, דני, אמרת מקודם, צריך להזמין את יאיר דמארי לבוא ולדבר, בשמחה, שיבוא, אבל יאיר דמארי הוא איש ביצוע. הוא איש ביצוע מצוין, הם עושים עבודה נהדרת במפעלי בית עמנואל ברמה המקצועית, עם הכלים שיש להם. עם הכלים שיש להם הם עושים את המקסימום שהם יכולים. בכל פנייה שלי

אליהם תמיד מסייעים ועוזרים, ויש רצון באמת גדול לעזור. אבל זה עניין של מדיניות. ויו"ר הדירקטוריון של אותה חברה, הוא אותו ראש העירייה, איש חינוך, יו"ר ועדת החינוך של מרכז השלטון המקומי, ולכן, יכול מר זינגר עצמו לתת לנו פה הוא סקירה על מה שקורה במפעלי בית עמנואל. אם ירצה שהמנכ"ל שלו יוסיף – נהדר.

אני רוצה להמשיך את הנושא של איפה העירייה יכולה לחזור ולהוביל בחינוך. אז דיברנו על רישיון נהיגה עירוני. אבל גם בתחום של החינוך המשלים, מועדוניות וצהרונים, הרי הילדים לא הופכים להיות ילדים אחרים ב-2 בצהריים, הם אותם ילדים, עם אותם צרכים. יכולה להיות עיריית רמת גן העירייה הראשונה, אני לא אומר שזה יקרה באופן מיידי, אבל בואו תבנו תוכנית, נבנה אותה ביחד, העירייה הראשונה שכל מי שמועסק בחברת מפעלי בית עמנואל הוא מישהו שיש לו תעודת הוראה. פומפוזי, אני יודע, ענקי, גדול.

<u>מר ליעד אילני:</u> שתי דקות.

<u>מר ליעד אילני:</u> אז מה? בואו נוביל בזה. אני אומר לכם, אין שבוע כמעט, אין שבוע שלא מתקבלות פניות אצל מי מחברי המועצה על יחס בצהרון או במועדונית שלטענת ההורים לא ראוי שיינתן על ידי מישהו שחינוך זה העיסוק שלו. עכשיו, צריך לומר בכנות, הרבה מאד מהתלונות מתבררות כלא מוצדקות. אבל בכל זאת, אנחנו, ואני מרשה לעצמי לומר אנחנו, כי יש לי שני ילדים קטנים, ואחד מהם נמצא במערכת, לא זקוקים לבייבי סיטר 3 שעות אלא זקוקים לאיש הוראה שיידע איך לחנך את הילדים ולא רק לשמור עליהם ולשלוח אותם לשחק באיזה שהוא משחק כזה או אחר. ושוב אני אומר, זה לא העירייה אשמה, זה המדינה אשמה. אבל זו דוגמא קלאסית איך עיריית רמת גן י כולה לפתוח פער משמעותי בחזרה בתחום החינוך. איך אתה, ראש העיר, כיו"ר ועדת החינוך של מרכז השלטון המקומי, כאיש שנבחר על ה-ticket של מנהל בית ספר, איש חינוך, יכול להוות, אני לא רוצה לומר אור לגויים, אבל יכול להוות איזו שהיא קרן אור לכל העיריות בארץ על מה העיריות עושות בנושא של הכשרה של סייעות במועדוניות ובצהרונים, בנושא של רישיון נהיגה עירוני על אופניים חשמליים. תהיה לך פה תמיכה אדירה, מכל החברים, ואני בטוח, אני מאד אשמח לשמוע את דעתה של ד"ר שולמית ביסמנובסקי בעניין הזה, אני בטוח שגם דליה לין, מנהלת אגף החינוך, היתה שמחה אם היו לה את המשאבים הכספיים בוודאי, היתה שמחה שכל מי שעוסק בחינוך משלים יהיה איש הוראה בהכשרתו ואולי גם שזה יהיה תחת האגף שלה.

איחדתי את זה יחד עם הנושא של רישיונות, היות ורציתי להגיד את זה בהצעה הקודמת, אבל הורדתם את ההצעה, ובסדר, אני מכבד, אז אמרתי את זה ביחד. תחזור, לך על ה-ticket הזה שאתה איש החינוך, יו"ר ועדת החינוך של השלטון המקומי, ותהיה בחזרה, תהפוך את רמת גן להיות המגדלור של כל הרשויות המקומיות בישראל בנושא הזה. תודה.

מר ישראל זינגר: תודה רבה. חיים.

מר חיים גלרמן: אני יושב פה במשך כל הערב ושומע את כל הצעות ההחלטה שמועלות פה על ידי אנשי האופוזיציה, ומי שנכנס או מקשיב או מתחיל לשמוע את הדברים כאילו מהתחלה, נדמה לו שכאילו עיריית רמת גן יושבת מהצד ולא עושה דבר. וזה בולט בעיקר בהצעה שהעלה גלעד שריר, שהוא פה פתאום מגלה את אמריקה. כאילו העירייה יושבת, לא עושה דבר בעניין הזה של רוכבי האופניים, או כמו אריה מזרחי שבורח כשמדברים על מכבי רמת חן, שכאילו מכבי רמת חן לא קיבלה ולא הוצע לה ולא קיבלה שום דבר במהלך התקופה והשנים. אני חושב שהצעות ההחלטה האלה, או בחלקן, אלה הצעות החלטה פופוליסטיות שבאות פה להראות שכאילו האופוזיציה מעלה דברים חדשים שהעירייה נמנעת מלעשות אותם. אז אני מודיע לכם – העירייה עושה דברים, ואני מדבר על עובדות, וההצעות האלה יש להוריד אותן מסדר היום.

מר ישראל זינגר: תודה רבה. גבי.

מר גבי נחמיאס: אני גם יודע ובטוח שהעירייה עושה דברים, אבל בלי קשר, הדבר הזה באופן אישי נוגע לליבי, נושא האופניים. אני רואה את החשיבות שלו בצורה מאד מאד חשובה, מאד גדולה. יש לי 3 בנים, אמנם הקטן עדיין לא נוסע, הוא בן 13, אבל עוד 3 שנים גם הוא ירצה. השניים הגדולים נוסעים. אני עושה עבודה מאד מאד באופן אישי גדולה בבית, על מנת שהם יסעו בצורה טובה ובטוחה. אפשר גם בנושא של האכיפה, אני מזכיר לכם, כשאני הייתי ילד, כל אופניים היו נרשמים בעירייה והיה להם 'שפיצים' מן פחית כזאת עם מספר, עם חותמת של העירייה.

עו"ד גלעד שריר: אגב, גבי, זה החוק גם היום.

מר גבי נחמיאס: אז גם בקטע הזה אפשר שכל אופניים יהיו רשומים ושכל הנושא הזה באמת יהיה ממוסד ומתועד, גם לא תהיה בעיה של אכיפה. כמו שכלבים נרשמים, אז אין שום סיבה שכלי תחבורה כמו אופניים, שהוא חלק בלתי נפרד מהנוף של ימינו והולך ותופס תאוצה מאד מאד גדולה,

מר ישראל זינגר: הוא מסוכן.

מר גבי נחמיאס: והוא מסוכן, גם לרוכב עצמו וגם לאלה שמסביבו. אני בנוסף, אבל זה משהו, אני לא יודע, משטרתי, תעבורתי, אני גם, בלי קשר ללימוד של תיאוריה ושל איזה שהוא מבחן טסט מסוים, הייתי מחייב גם ביטוח חובה איזה שהוא. אני לא יודע אם זה משהו ברמה שלנו או ברמה של משטרה, אבל זה משהו שחייבים למסד אותו. ובאמת, צריך לקדם את העניין.

מר ישראל זינגר: תודה רבה. איצ'ה, קצר.

מר יצחק שחם: אני חושב שזו בעיה של גוש דן, לא רק של רמת גן. כי הילדים נוסעים לנמל תל אביב, לנמל יפו, הם נוסעים לטיילת. הנושא הוא גוש דן. הוא נושא מאד, זו בעיה אדירה. הוא הזכיר את העניין של הרישיון. יש חוק עזר עירוני, היה, שמחייב אופניים לרישיון, בשעתו, בזמני גם.

עו"ד גלעד שריר: הוא עדיין קיים, איצ'ה, רק הוא מחריג אופניים ממונעים, בגלל זה העליתי את זה פה.

מר יצחק שחם: לא, היה אופניים רגילות.

מר ישראל זינגר: הוא הזכיר את זה גלעד, בסדר? תודה. בבקשה, רמי.

מר רמי פדלון: חברים, אני שמח על העלאת הנושא, אבל לצערי הרב, לעדכן אותך גלעד, הנושא הזה מטופל בהתאם למה שאתה אמרת. כיו"ר זהירות בדרכים, 3 שנים אנחנו מטפלים בנושא הזה. אחד הדברים שהעברנו לרשויות המדינה, למשרד התחבורה, זה הנושא של הגיל. ואני חושב שגם לחץ שלנו, אבל לא רק, העלו את הגיל לגיל 16. תזכרו שקודם היו קונים את זה לבר המצווה, את האופניים החשמליים האלה, ועכשיו לפחות העלו את הגיל לגיל 16. לצערי הרב, שר התחבורה לא קיבל את הפניות שלנו לחייב רישיון ורק עכשיו דנים בנושא הזה, כי זה כלי נסיעה לכל דבר. וצריך לזה רישיון,

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: אי אפשר לעשות חוק עזר עירוני?

מר רמי פדלון: לא. צריך לעשות לזה רישיון,

עו"ד גלעד שריר: בטח שאפשר אבל.

מר רמי פדלון: לא, אי אפשר.

מר ישראל זינגר: רגע, רגע, חבר'ה, לא להפריע לו.

מר רמי פדלון: צריך לעשות לזה רישיון נהיגה, שאפשר, ששוטר בודק נהג, אז הוא בודק גם את בעל רישיון הנהיגה, אם הוא עבר,

עו"ד גלעד שריר: אבל, רמי, זו לא היתה ההצעה שלי.

מר רמי פדלון: שניה. אבל אני לא יכול לעשות את זה, זה ברמת מדינה.

עו"ד גלעד שריר: אתה יכול, כמו שאתה יכול לעשות,

מר רמי פדלון: אני לא יכול לעשות את זה,

מר ישראל זינגר: חברים, לא להתווכח, כי אני אעבור ישר להצבעה.

מר רמי פדלון: תן לי לסיים. אתה מדבר בסיסמאות, גלעד, סליחה, אני אגיד לך את זה בצורה בוטה, ואני אגיד לך למה, כי אתה לא יכול, שוטר או פקח לא יכול לעשות שום דבר למי שאין לו רישיון. אז מה זה יעזור?

עו"ד גלעד שריר: סליחה, היום מנהלת בליך לוקחת להם את הקסדה.

מר רמי פדלון: אז רגע, תן לי, אני אספר לך מה אנחנו עושים.

עו"ד גלעד שריר: זה לא משנה, אתה יכול לספר, אל תגיד לי שזה אי אפשר. אז יש, אפשר לעשות, זו החלטה עירונית. וזה לא סיסמאות, זה כבר ... אל תגיד לי סיסמאות. אני מבקש דקה, כי לא יגידו לי שאני מדבר בסיסמאות.

מר ישראל זינגר: חברים, לא, כבר התפרצתם באמצע.

עו"ד גלעד שריר: הוא מכנה אותי בשמות.

מר ישראל זינגר: מי כינה אותך בשמות?

עו"ד גלעד שריר: רמי אמר שאני זורק סיסמאות.

מר ישראל זינגר: אם הוא העליב אותך,

מר רמי פדלון: לא התכוונתי.

עו"ד גלעד שריר: הוא העליב. אני רוצה דקה.

מר רמי פדלון: שניה, שניה, חברים, אני לא התכוונתי לפגוע בך, אני רק אומר דבר אחד. מערכת החינוך, קודם כל, מערכת החינוך מגויסת לנושא הספציפי הזה של אופניים חשמליים. אנחנו עשינו בבתי הספר הכשרה לילדים על המשמעות של הנהיגה באופניים חשמליים, על התמרורים. יש ממש סדנאות שהילדים עוברים בבתי הספר התיכוניים. כל בית ספר תיכון, בכניסה לבית ספר תיכון בודקים אם הוא הגיע עם קסדה, ואם הוא לא הגיע עם קסדה הוא לא יכול להכניס את האופניים לבית הספר. עשינו מבצעים של אכיפה בבתי ספר תיכוניים של ילדים שהגיעו ורכבו בניגוד לכיוון התנועה מרחובות מסוימים, עם משטרה. וזה היה קוריוז, כי השוטר לא היה לו מה לעשות. הילד ברח, השאיר את האופניים, נשארנו עם אופניים ביד – אין מה לעשות. לא יודעים של מי האופניים, לא תופסים את הילד, לא קרה שום דבר. בסוף משחררים את האופניים וזהו זה. אז תבין ש -

עו"ד גלעד שריר: למי משחררים אותם, רמי?

מר רמי פדלון: השאירו אותם שם. מה יעשו איתם? תגיד, יקחו אותם למשטרה? מי ייקח אותם? אין מה לעשות. ברגע שהכנסת לא נותנת לשוטר או לפקח כלי לאכוף, אז יש כאן בעיה.

מר דני גולדשטיין: יש לשוטרים כלי היום.

עו"ד גלעד שריר: יש גם לך כלי.

מר רמי פדלון: דקה, תן לי רגע לסיים.

מר ישראל זינגר: אם תפריע באמצע אני לא אתן לך דקה, אז אל תפריע באמצע.

<u>מר רמי פדלון:</u> תקשיבו, ישבנו כאן בישיבות, עם אנשי האכיפה של העירייה, לראות מה אפשר לעשות. ישבנו עם המשטרה לראות מה אפשר לעשות. אין כלי אכיפה כרגע. הכנסת צריכה לחוקק חוק ואז אפשר יהיה לעשות את זה. אין מה לעשות. חוקקו חוק לא מספיק טוב, כי רק העלו את הגיל. העלו את הגיל, חברים.

<u>מר ישראל זינגר:</u> זו בעיה שאתם מפריעים לו. זאת בעיה. אדוה, בבקשה, תנו לרמי. דקה לגלעד ואני עובר להצבעה.

<u>מר רמי פדלון:</u> אנחנו בנושא של אופניים חשמליים מטפלים כבר תקופה ארוכה. כמו שאמרתי, גם בנושא של החינוך וגם בנושא של האכיפה עצמה. בנושא אכיפה, כמו שאמרתי, הפיתרון הוא עדיין בכנסת. ברגע שיחייבו רישיון נהיגה ואפשר יהיה לדעת מי רוכב על הרכב הזה ויחייבו רישוי של הרכב, זה הפיתרון. האופניים זה רכב. זה הפיתרון הנכון לפתור את הבעיה. לנו כעירייה, עם כל הכבוד, אנחנו יכולים לעשות פעולות חינוך ולהרחיב עוד סדנא ועוד פעילות חינוך, זה בסדר, אבל מעבר לזה באכיפה יש לנו בעיה.

<u>מר ישראל זינגר:</u> דקה, גלעד, ואתה ברשות דיבור ואני מסכם. בבקשה.

<u>עו"ד גלעד שריר:</u> ראשית, חיים, אני שמח שאני אומר דברים שגורמים לך להגיב, אני אולי אגיד יותר כדי שנשמע את קולך, כיוון שאני חושב שיש לך דברי טעם מדי פעם, רק שאני שומע אותך פעם בשנה. אבל אני מקבל את הביקורת. הוא יכול לקבל דקה, אין בעיה, אבל אני אתייחס,

<u>מר אביהוא בן משה:</u> גלעד, גלעד, אתה,

<u>עו"ד גלעד שריר:</u> אביהוא, אל תהיה,

<u>מר אביהוא בן משה:</u> לא, לא קשור. דיברת הרגע על פדלון, אמרת שהוא פגע בך.

עו"ד גלעד שריר: צודק.

מר אביהוא בן משה: אז מה שאתה עושה, בדיוק הפוך.

עו"ד גלעד שריר: קיבלתי את הערתך.

מר ישראל זינגר: קיבל והוא מתנצל.

עו"ד גלעד שריר: לא התנצלתי, אבל קיבלתי את הערתו. קיבלתי את הערתו, אני לא צריך להתנצל, נכון?

מר ישראל זינגר: שני משפטים וזהו.

עו"ד גלעד שריר: זה שני משפטים, דקה, אל תדאג. חוק עזר עירוני כיום קובע רישוי אופניים, למעט אופניים ממונעים. כל מה שנדרש זה להוסיף את המילה ממונעים. אפשר לבדוק עם היועץ המשפטי. זה בר ביצוע, רמי, זה לא דורש שום דבר. לא דיברתי על המילה אכיפה. אכיפה נעשית גם היום. אגב, רק בשביל לחדד, כדי שלא חס וחלילה יירמז סיסמאות או כל מיני מונחים שזרקת, כבר לפני שנה ישבתי עם יועץ ראש העיר לזהירות בדרכים, שלא כל כך אהבתי את המינוי שלו אבל הוא מונה, וישבתי איתו, וחלק ממה שאתה מדבר והסדנאות היה בעקבות ישיבה שלי איתו. אגב, במקרה, ליעד לא כל כך אוהב את אותו יועץ ראש העיר, אבל אגב, הוא פרסם את הנושא הזה,

מר ליעד אילני: אני לא אוהב את המינוי.

מר ישראל זינגר: רגע, רגע, אתה נסחף.

עו"ד גלעד שריר: אני לא נסחף. אני רוצה להגיע לנקודה.

מר ישראל זינגר: אתה נסחף לפי הזמן.

עו"ד גלעד שריר: תן לי לגמור. אותו יועץ ראש העיר לענייני זהירות בדרכים אף פרסם את הנושא שאתה מדבר עליו ומציג שהעירייה עושה, בעקבות השיחה וההסכמה בינינו התחילה הדרכה הזו בבתי הספר. זה היה פועל יוצא. הוא גם פרסם את זה בעיתון שברשותו, ולא היה לו אינטרס להעצים אותי, כי זה כבר היה אחרי שהייתי חבר אופוזיציה. כדאי לפתוח ולראות.

מר רמי פדלון: היה לו רק אינטרס אחד – לפגוע בי.

מר ישראל זינגר: שי והצבעה. בבקשה.

עו"ד שי בכור: אני אשמח גם להתייחס לנושא הזה של אופניים חשמליים, וזה לא רק נוער, זה בכלל באופן כללי. אבל מן הסתם, זה מתחיל בגיל צעיר יותר, ואנחנו רואים את האופניים, יותר ויותר רוכבי אופניים חשמליים על המדרכות ובכבישים. זה משהו שבאמת אני תוהה כל הזמן איך אנחנו כעירייה יכולים לטפל בו. כי העניין הזה, אתם בטח כבר מכירים אותי, זה עניין של דיני נפשות, ואנחנו רוצים לשמור על הבריאות ועל החיים של כולנו, והנושא הזה, אנחנו צריכים לראות איך אנחנו יכולים להתייחס אליו כדי להציל פה עוד אנשים. וזה ילדים קטנים, גם אם רוכבים או לא רוכבים, וזה אנשים מבוגרים שהולכים ברחובות. הדבר הזה, אנחנו צריכים לראות איך אנחנו מתייחסים אליו. אז א', מה שאני חושב זה שאנחנו בהחלט צריכים להחמיר את האכיפה. לדוגמא, רחוב ביאליק, שאני נוסע בו וגם אתם לא מעט, אני יכול להגיד לכם שבמקטע הכי קטן של רחוב ביאליק אני רואה לפחות 3 רוכבי אופניים חשמליים נגד כיוון התנועה, נוסעים ב-100 מטר של רחוב, של כביש. מספיק פעם אחת או פעמיים לעשות שם מבצעים, לתפוס את זה, לראות איך אנחנו יכולים למנוע, איך אנחנו יכולים להוריד את הכמות הזו של עבירות התנועה שנעשות שם. לפני יומיים ראיתי נייד שעצרה רוכב אופניים חשמליים, אמרה לו – חביבי, אתה נוסע נגד הכיוון, בוא תסתובב לכיוון הצד השני. אבל לא קורה עם זה שום דבר בפועל. לא מתקדמים לשום מקום. אז פעם הבאה הוא יסע עוד פעם נגד הכיוון. הכמויות הן מאד מאד גדולות. אנחנו צריכים לראות, אם אנחנו לוקחים את הנושא הזה ומאמצים את הנושא של זהירות בדרכים, שהוא נושא קרוב גם לליבי, גם לרמי, שאנחנו עובדים

עליו הרבה ביחד בעוד תחומים, ולראות אם אנחנו יכולים גם לעשות הסברה להורים. הרי זה לא רק הילדים, מישהו קונה להם את האופניים האלה, הם לא הולכים וקונים אותם לבד. אז אם בתור הורה אני אדע שזה מסכן את החיים של הילד שלי, אולי אני לא ארצה לתת לו את הכלי הזה. אולי אני ארצה לעשות איזו שהיא הסברה מסוימת לילד בעצמי לפני שאני קונה את הכלי הזה.

<u>מר רמי פדלון:</u> היו גם מפגשים בבתי ספר עם הורים דרך אגב.

<u>עו"ד שי בכור:</u> מכאן אנחנו צריכים באמת להבין מי רשאי, הרי עבר חוק,

<u>מר ישראל זינגר:</u> חברים, לא להפריע. הנושא אכפת לכולנו, מי שדיבר ומי שלא דיבר. זה ברור מאליו. בבקשה.

<u>עו"ד שי בכור:</u> עבר חוק בעצם שרוכבי אופניים חשמליים צריכים לנסוע על הכביש. ובעצם, השאלה היא בכלל מי רשאי לעלות ולנסוע על הכביש. האם אנחנו רוצים שכל אדם יוכל לנסוע על הכביש? האם אנחנו רוצים שרק מי שיש לו רישיון נהיגה ובעצם עבר תיאוריה ומכיר את התמרורים, יודע מה זה עצור, מה זה האט ותן זכות קדימה, האם הוא יכול לנסוע על הכביש? האם צריך רישיון נהיגה בשביל לנסוע על הכביש? כל הדברים האלה הם דברים שהם חשובים לנושא הזה. מה שאני מציע, גלעד, אני חושב שיש הצעה, אם כבר דיברנו על הנושא של החינוך שבבתי הספר מחנכים ומנסים גם דרך ההורים וגם דרך הילדים ועושים הרבה, אני מציע, גלעד, אולי להעביר החלטה אחרת, דווקא להעביר החלטה שאולי עוד ערים יזדהו איתה, וזה לפנות במכתב רשמי של עיריית רמת גן, בגיבוי של מועצת העיר, לשר התחבורה, ולהגיד לו – חביבי, אתה צריך להתקדם יותר בנושא הזה. לא מספיק מה שקורה עד כאן. הרי אנחנו בסוף חווים את זה בתוך העיר שלנו ובכל עיר אחרת. ואנחנו לא יכולים לקחת סיכון על הילדים או על התושבים כאן בעיר או על כל אזרח פה במדינה. אז בואו נעביר החלטה אחרת, בואו נפנה לשר התחבורה ונגיד לו – זה נושא שצריך להתייחס אליו יותר ברצינות. אולי צריך ביטוח בשביל לנסוע באופניים חשמליים. אם אני פוגע עכשיו במישהו חס וחלילה וקורה לו משהו, מי ישלם לו את הנזק?

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: ההורים של הילד.

עו"ד שי בכור: ואם אין להם? אם נגרם לו נזק של מיליון שקלים ואין למי שנוסע מיליון שקלים, מה עכשיו?

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: אין לך מאיפה לקחת את זה.

עו"ד שי בכור: אז אולי צריך לחייב בביטוח את מי שרוכב על אופניים חשמליים. אני מציע לפנות לשר התחבורה ולהגיד לו שצריך לקדם,

מר ישראל זינגר: חקיקה.

עו"ד שי בכור: באופן מיידי חקיקה ארצית. מכתב של מועצת העיר רמת גן, שכל חברי המועצה יחתמו עליו, ונרתום עוד חברי מועצת עיר מעוד ערים, ונתחיל לעשות פה לחץ ציבורי, וסוף סוף נוביל משהו. עוד דבר מתוך רמת גן, נוביל משהו ברמה הארצית, משהו שימנע פה פגיעה בחיים של אנשים. זה מה שאני מציע.

מר ישראל זינגר: תודה. אנחנו מצביעים. העירייה עושה, אף פעם זה לא מספיק, עושה ברמה בית ספרית, ברמה של אגף החינוך וגם ברמה של ועדות שהוזכרו פה, אף פעם זה לא מספיק, צריך לחשוב הלאה. נושא של חקיקה ארצית זה נושא, מנסים גם במרכז השלטון המקומי להיות מעורבים בו, בהחלט, וגם פה יש חידושים. אני מבקש להצביע על ההחלטה של מי שהעלה, של גלעד.

מר עזרא נחום: מי בעד הצעתו של עו"ד גלעד שריר? ירים את ידו. 5 בעד. מי נגד? ירים את ידו. 10. מי נמנע? מר איצ'ה. 5 בעד, 10 נגד, 1 נמנע – ההצעה לא התקבלה.

החלטה:

הוחלט ברוב קולות – 10 נגד, 5 בעד, לא לקבל את הצעת ההחלטה.

8. בקשת ד"ר שולמית ביסמנובסקי חברת מועצת העיר לדון בנושא: "התאמת גני הילדים והצהרונים לצרכי ילדי גיל 3".

<u>מר ישראל זינגר:</u> נושא 8 – בקשת ד"ר שולמית ביסמנובסקי חברת מועצת העיר לדון בנושא: "התאמת גני הילדים והצהרונים לצרכי ילדי גיל 3". בבקשה.

<u>ד"ר שולמית ביסמנובסקי:</u> או קיי, אני רוצה לדבר אליכם כאבות, כאמהות, כסבים, כסבתות לילדים בגיל הרך. המעבר לחוק חינוך חובה מגיל שנתיים ותשעה חודשים מחייב שינוי בגישה שלנו ומחייב אותנו לרגישות גבוהה מאד בכל הנוגע להתנהלות העירונית שלנו כלפי הגיל הרך. מתחילת השנה חוזרות ועולות תלונות של הורים על כך שילדיהם חוזרים הביתה מהצהרון, ילדים קטנים, בני שנתיים ושמונה חודשים, שלוש שנים, חוזרים עייפים, חסרי סבלנות וקשב והמשך יכולת ללמידה ופעילות בשעות הפנאי אחר הצהריים. תלונות נוספות באות בנושא של סייעת שניה, שלכאורה אמורה לסייע לילדים הרכים בתחומי ההיגיינה וכישורי החיים הבסיסיים שלהם, מה שהרבה פעמים לא קורה.

ד"ר שולמית ביסמנובסקי
חברת מועצת העיר

1.12.16

לכבוד
מר ישראל זינגר
ראש העיר
רמת גן

הנדון: הצעת החלטה: התאמת גני הילדים והצהרונים לצורכי ילדי גיל 3

רציונאל:

לאור המעבר לחוק חינוך חובה מגיל 2 ותשעה חודשים ולאור תלונות הורים על כך שילדיהם החזרים הביתה מהצהרון עייפים וחסרי סבלנות וקשב להמשך למידה בשעות אחר הצהריים יש להתאים את סדר היום ואת תנאי השהייה לצורכיהם של הילדים הרכים הן בשעות הבוקר והן בשעות הצהריים. כמו כן יש לדאוג לדיווחים שוטפים להורים על מנת לשמר את הקשר בין הבית לגן לטובת הילד.

להלן טיוטת הצעת ההחלטה בעניין זה:

1. העירה תרכז את קבוצת הסייעות השניות ותעביר לגן הדרכה ייעודית הכוללת: הגדרת הפקיד הסייעת השנייה בדגש על **הסיוע לילדים** ולא סיוע לגננת, הכרת הצרכים הפיזיים והרגשיים של הילדים בגיל זה, אופן הטיפול הפיזי הנדרש מהסייעת, אופן הדרכת הילדים בחדרים ההיגייניה האישית ובחדרוחים נוספים על פי הצורך.
2. העירייה ובית עמנואל ידאגו להקדים את ארוחת הצהריים של ילדי הצהרון לשעה המוקדמת ביותר שניתן על פי נוהלי משרד החינוך, גם אם זה כרוך בהקדמת כניסת צוות הצהרון לגן.
2. העירייה ו/או בית עמנואל ידאגו לצייד כל כיתת צהרון בה מתחנכים ילדי גיל 3 בפינת מנוחה נעימה אסתטית ומכובדת הכוללת מזרונים, כריות רכות, פופים וכדומה ותעביר הנחייה לצוותי החינוך לאפשר לילדים לנוח בשעות הצהריים על פי צורכיהם האישיים. פינה זו תעמוד לרשות הילדים גם בשעות הבוקר.
4. צוות הצהרון ידאג להעביר דיווח שוטף להורים על פעילות הילדים בצהרון הן ברמת התכנים השוטפים והפעילויות הדידקטיות שהוא מקיים והן לגבי החזונים המופעלים על ידי גורמי חוץ.

בתודה
ובכבוד רב,
ד"ר שולמית ביסמנובסקי

העתק: מנכ"ל העירייה – מר משה בודאגה
מנהלת פעולות המזכירות במועצה - עו"ד רעות בנק אלון

Email: biscenter10@gmail.com 050-7228553 נייד:

ומה שאני מציעה זה להתאים את סדר היום בגן, את הדרכת הצוותים, את תנאי השהייה לצרכיהם של הילדים הרכים, הן בשעות הבוקר, בגנים הפורמאליים, והן בשעת הצהריים בצהרונים. כמו כן, צריך לדאוג לדיווחים שוטפים להורים, על מנת לשמר את הקשר בין הבית לגן לטובת הילדים, שכן הרבה מאד פעמים אין קשר ואין רצף פדגוגי בין צוות הבוקר לצוות הצהרון ומידע רלוונטי לא מגיע להורים.

אז אני רוצה להציע הצעת החלטה בעניין הזה: הדבר הראשון - שהעירייה תרכז את קבוצת הסייעות השניות ותעביר להן הדרכה ייעודית הכוללת: הגדרת תפקיד, בדגש על הסיוע לילדים ולא סיוע לגננת, הכרת הצרכים הפיזיים והרגשיים של הילדים בגיל הזה, אופן הטיפול הפיזי שנדרש ממנה, אופן הדרכת הילדים בתחום ההיגיינה האישית ובתחומים נוספים על פי הצורך. אני לא רוצה להיכנס ממש לפרטים, אבל נושא הגיינה אישית בגיל שנתיים ושמונה חודשים הוא ממש קריטי. דבר שני - העירייה ובית עמנואל ידאגו להקדים את ארוחת הצהריים של ילדי הצהרון לשעה מוקדמת יותר על פי נוהלי משרד החינוך, בשעה המוקדמת שניתן, גם אם זה כרוך בהקדמת כניסת צוות הצהרון לגן בשעות מוקדמות. בדקתי את זה, זה קורה בערים אחרות, ילדים לא מסוגלים לחכות עד השעה 14:30 לארוחת הצהריים. הם מגיעים אליה אחרי שיא הרעב והם כבר לא אוכלים, הם מגיעים הביתה מורעבים, עייפים וכבר לא מסוגלים לאכול. כל נושא ההאכלה שלהם משתנה וצועד אחורה במקום קדימה. הדבר הנוסף - העירייה ובית עמנואל ביחד ידאגו לצייד כל כיתת גן וצהרון בה מתחנכים ילדי גיל 3 בפינת מנוחה נעימה, אסתטית ומכובדת הכוללת מזרונים, כריות רכות, פופים וכדומה ותעביר הנחיה לצוותי החינוך לאפשר לילדים לנוח בשעות הצהריים על פי צורכיהם האישיים. יש ילדים שמתלוננים שרוצים לנוח, אין להם היכן להניח את הראש, הם צריכים לשכב או על הרצפה או על שטיח מלוכלך ומלא אבק, אין להם שום פינה חמה במשך 10 שעות להניח את הראש שלהם והם מאד מאד עייפים. הפינה הזו תעמוד לרשות הילדים גם בשעות הבוקר. ולגבי הדיווח לעיר – ההורים מרגישים קצת מנוטרלים עם מידע לגבי הילדים שלהם. צוות הצהרון שמקבל את ההורים בסוף היום צריך להעביר דיווח שוטף להורים על פעילות הילדים בצהרון וגם מידע מהבוקר שצריך לעבור מצוות הבוקר, הן ברמת התכנים השוטפים והפעולות הדידקטיות שהוא מקיים והן לגבי החוגים המופעלים על ידי גורמי חוץ. לא יכול להיות שלא יהיה קשר בין הבוקר לצהריים, וכשהורים מבקשים תשובות הם לא יודעים לתת תשובות משום שהם לא היו בבוקר ואין להם שום מידע לגבי הבוקר. כל הדברים האלה יחזקו את הקשר בין ההורים לבין מוסדות החינוך לגיל הרך ויהיו לטובת הטיפול והחינוך המיטבי לילדים. אנחנו צריכים לקחת בחשבון ש-3 השנים

הראשונות לחייו של הילד הן הכי קריטיות, אני חוזרת ואומרת את זה כל הזמן, להמשך התפתחותו של הילד בעתיד, ואנחנו כרשות מקומית שקיבלה את הילדים האלה בטווח הגילאים האלה צריכים להבין שחלה עלינו מחויבות גדולה ואנחנו נדרשים לפעול בחרדת קודש כלפי הילדים הללו. אני מבקש שנעלה להצבעה שמית את האישור שלכם להחלטות האלה. תודה.

<u>מר ישראל זינגר:</u> קודם כל, שתי הערות, שולמית. בית עמנואל אינו רשאי להכניס צוותים שלו לשטח הגן לפני סיום שעת הלימודים הרשמית, בכפוף להנחיות משרד החינוך. לכן, בנושא זה אין אפשרות להקדים את ארוחת הצהריים.

<u>ד"ר שולמית ביסמנובסקי:</u> זה קורה בערים אחרות.

<u>מר ישראל זינגר:</u> אני מדבר על רמת גן ואני תיכף אגיד משהו, הערה, אני כרגע אומר מה המצב כרגע. זה לא אומר שמה שעושים בערים אחרות זה טוב וזה נכון וחוקי. בית עמנואל, אני חוזר, אינו רשאי להכניס צוותים שלו לשטח הגן לפני סיום שעת הלימודים הרשמית, בכפוף להנחיות משרד החינוך, לכן אין אפשרות להקדים את ארוחת הצהריים.

לנושא דיווח להורים – המפקחת מוציאה אחת לחודש דיווח להורים בנושא מזון, חוגים וצפי פעילויות לחודש הבא.

מה שאני רוצה לומר, עלה מקודם גם נושא הקשר, יש חינוך פורמאלי, יש חינוך לא פורמאלי, והדברים הללו הם בעצם שייכים לשני,

<u>ד"ר שולמית ביסמנובסקי:</u> רצף ביניהם. חבל שאין את הקשר ואת הרצף.

<u>מר ישראל זינגר:</u> רגע, רגע, אז אני חוזר, אנחנו בכל מקרה עשינו מיזוג בכמה נושאים כדי שיהיה קשר יותר, למשל, שאותם צוותים, זה לא דבר פשוט, שישרתו אולי את שתי המערכות. נאמר פה, לא על ידי אחד, לא על ידי שניים, שהילד הוא מהבוקר עד 13:00, זה אותו ילד כל שעות היום וכנראה גם שעות הערב וכך הלאה. לכן, שיתוף פעולה יותר ומיזוג יותר נכון של הקשרים עם כל הבעיות הפרופסיונאליות שכרוכות בצוות, בהדרכה, בהשתלמויות, בהשכלה וכך הלאה, יביאו לידי כך שכל

הדברים הללו ואחרים, רוב הדברים הללו ואחרים יהיו יותר אפשריים. אנחנו ממילא עובדים על זה. לכן, הצעתי, כמו מקודם להצעה אחרת למישהו אחר, לא להצביע, כי הכוונה היא להדק יותר את הקשר, טענתי את זה לפני 8 שנים, 6, 4, 3 וזה נעשה. לא נעשו צעדים מספיקים, למזג עוד יותר את הקשר בין החינוך הפורמאלי והלא פורמאלי. לגבי אנשים, הם שונים, יש פעולות שאנחנו מנסים שיהיו אותם אנשים ואז, גם לגבי דברים אחרים.

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: אני יכולה לספר לך איך פתרו את הבעיה הזאת בערים אחרות, אני לא אגיד לך את הערים. קבעו שצוות הצהרון יגיע חצי שעה לפני סוף היום של הגן, ב-13:30 הוא מגיע, מכין את ארוחת הצהריים, ב-14:00 כשהגן נסגר הילדים כבר מקבלים ארוחת צהריים ולא בשעה 14:45.

מר ישראל זינגר: לא סתרתי את זה. אמרתי ש -

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: אי אפשר למשוך את הילדים בסוף היום. תאר לעצמך שההורים שלהם ב-12:00 עושים הפסקת צהריים והם צריכים לחכות עוד שעתיים עם אוכל.

מר ישראל זינגר: לא אמרתי לרגע שאף אחת,

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: וגם שעות מנוחה.

מר ישראל זינגר: לא אמרתי שאף אחת מההצעות הללו אין בה היגיון או שלא נוסתה. אבל אמרתי שעדיין, ויש דברים שאנחנו בכל זאת מתכוונים,

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: אין בעיה להקדים את אנשי הצהרון, שיבואו חצי שעה לפני.

מר אביהוא בן משה: אפשר רק לשאול? אני לא כל כך הבנתי. את רוצה להגיד לי שהילדים אוכלים,

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: ב-14:30-14:45 ארוחת צהריים.

מר אביהוא בן משה: מתי הארוחה האחרונה שהם אכלו?

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: ב-10 בבוקר. אולי הם מקבלים פרי ב-12.

מר אביהוא בן משה: ראש העיר, אני מבקש שתתן לי לבדוק את זה. אני רוצה לבדוק את הנושא הזה.

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: תקשיבו, ילדים בני שנתיים ושמונה חודשים לא מסוגלים לזה. הם כבר לא אוכלים.

מר ישראל זינגר: שולמית, אביהוא, שניה רגע.

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: לא הגיוני מה שקורה פה.

מר ישראל זינגר: רגע, רגע, רגע.

מר אביהוא בן משה: נראה לי,

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: נכון? כשיהיה לך ילד בן שנתיים ושמונה חודשים תרגיש את זה טוב.

מר ליעד אילני: יש לי ילד במועדונית, אוכלים ב-14:30, בצהרון.

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: ביזיון. אין דברים כאלה.

מר ישראל זינגר: שניה, חברים. כל הנושא, כמו שיש רצף לימודי בין גן ליסודי, בין יסודי לתיכון, גם הרצף בזמנים בין סוג אחד של פעילות לסוג אחר הוא תמיד, הפער הזה הוא לא תמיד משביע רצון כמו פה. אם לגבי השעות או דברים אחרים. רק הדברים האלה לא יכולים להיעשות בהרמת אצבע או לא.

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: למה לא? למה ברשות אחרת עשו את זה?

מר ישראל זינגר: סליחה,

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: ישבו עם משרד החינוך, בשיתוף פעולה, והחליטו לעשות את זה.

מר ישראל זינגר: רגע, שולמית, את רוצה – תהיה הצבעה, אני חוזר ואומר. הנושאים הללו, ואת יודעת שאני לא אומר את זה סתם, הנושאים הללו, יכול להיות שישבו כמה זמן וניסו לפתור חלק מהדברים. כמו שאנחנו פתרנו, ואת יודעת, חלק מהבעיות, אז חלק מהבעיות הללו עוד לא פתרנו, אבל יושבים. אם את רוצה שנצביע,

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: אתה יודע מה קורה בשעה 14:00 בצהריים? אני אספר לך.

מר ישראל זינגר: אני מאמין לך.

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: 14:00 בצהריים, מגיע צוות חדש לגן, צוות אחד הולך. הילדים נשארים לבד עם עצמם, כי הצוות הולך למטבח להכין את האוכל. בזמן הזה הם רוצים כבר לאכול, הם מתחילים לריב ומתחילים להשתגע.

מר ישראל זינגר: רגע, לא הכחשתי. אני חוזר, את רוצה שנצביע – נצביע. אני רק חוזר ואומר, מכיוון שהדברים הללו, הרי יש גופים שונים בעלויות שונות, אני אבדוק את הדברים הללו. ולכן אני מציע, את רוצה שנצביע בלי בדיקה – אז אני אמליץ להוריד מסדר היום.

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: אני רוצה לעשות דיון על זה. זה חשוב שאנשים יביעו את דעתם על זה.

מר ישראל זינגר: רגע, אבל פה, כשאין את כל הנתונים ורוב האנשים לא בקיאים בנתונים, זה לא יהיה דיון רציני.

מר אדם קניגסברגר: מקצועי.

מר ישראל זינגר: אל תפריע לי.

מר ליעד אילני: אתה יושב ראש החברה הזאת.

מר ישראל זינגר: אל תפריע לי.

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: אבל אני כתבתי לכם, יכולתם להתכונן לישיבה הזאת. אני לא השארתי לכם נתון,

מר ליעד אילני: זה אחרי שבישיבה הקודמת הוא אמר,

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: לא, אני לא נתתי לכם נושא בלי פירוט. אני פירטתי מראש, בכוונה שתתכוננו.

מר ישראל זינגר: או קיי. אנחנו נבדוק בזמן שלנו, בבקשה, נא להעלות להצבעה.

מר ליעד אילני: לא, דיון, רגע. היא אישרה?

מר ישראל זינגר: רגע, את רוצה שיהיה דיון? מה שאת רוצה.

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: אשמח מאד שיהיה דיון.

מר ישראל זינגר: בבקשה. בבקשה.

מר ליעד אילני: אני מבקש את זכות הדיבור.

מר ישראל זינגר: מי רוצה לדבר? בבקשה, אדם, אין בעיה. שיהיה ברור לחברים, זה לא אומר, אני רק טוען, אבל אנחנו נעשה דיון כי ביקשה מגישת החוק. אני טוען שבאין כל העובדות בידי, אני חושב שהדיון הזה לא יהיה ממצה,

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: חבל שלא התכוננתם, כתבתי את הדברים.

מר אביהוא בן משה: רגע, ראש העיר, אפשר רק הערה מקדימה? אני לא חושב שיש פה מחלוקת בין שולמית לבין השולחן הזה.

מר ישראל זינגר: אמרתי שאין.

מר אביהוא בן משה: ולבין אף אחד מחברי המועצה. אני בעד, באמת, אין מה לדון בזה. אני לא בעד ואף אחד פה לא בעד שהילדים יהיו רעבים עד השעה 14:30.

מר ישראל זינגר: ברור.

מר אביהוא בן משה: צריך לבדוק את זה בצורה מקצועית, בצורה ענייינית. ראש העיר, אם אתה רוצה, אני מוכן, יחד עם שולמית, לבדוק את

זה לעומק ולהביא לפיתרון. אף אחד פה לא בעד שהילדים יהיו רעבים. זה נראה לי הזוי.

מר ישראל זינגר: רגע, זה ברור. אני חוזר רגע, לא להפריע,

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: ומה עם פינות מנוחה? ומה עם התייחסות לכל הצרכים של הקטנים האלה?

מר ישראל זינגר: חברים, ההבדל הוא בין, ניתן לעשות דיון, ממילא עוד מעט, עד שכולם ידברו, ממילא. אני חוזר על הצעתי, אני מבקש, באין את כל הנתונים בפני כל החברים, וזה נושא מדי רציני, אני חושב שהדיון יהיה, אני לא רוצה להגיד פופוליסטי,

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: מה אתה מציע?

מר ישראל זינגר: אני אמרתי שאני מציע, חלק מהעובדות גם לי לא ידועות, לא עניין של התכוננות או לא, שתשתתפי, כמו שעשית מספר פעמים עם,

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: אין זמן לזה. הילדים מחר בבוקר צריכים תשובות.

מר ישראל זינגר: טוב, חברים, אז שיהיה דיון, לדעתי,

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: זה לא שאפשר לדחות את זה.

מר ישראל זינגר: מי רוצה,

מר ליעד אילני: נרשמנו כבר. נרשמנו.

מר ישראל זינגר: רגע. מי רוצה? אדם, חברים, רוצים, אין דבר, תשע וחצי, זה לא יהיה דיון רציני, צר לי שכך החלטת בלחץ החברים. אבל לא ללחוץ עליה, די. אדם. מי עוד רוצה לדבר?

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: אין לי בעיה שתשב ועדה, אבל לא בעוד חודשיים, בעוד שלושה, בעוד ארבעה.

מר ליעד אילני: שלא יגנבו דעת כבר, נו, באמת. זה הפופוליזם. זה הפופוליזם.

מר ישראל זינגר: איצ'ה. אדם. ליעד. כן, מי עוד? גלעד. מי עוד רוצה לדבר? רמי. אז הפעם אני אפתח.

אני חושב שהדיון פה, ככל שלא יהיה ומי שלא ידברו, אין בידי אף אחד, גם לא, אולי רק בידי שולמית, הנתונים המלאים, ואני חושב שהדיון הזה פה יהיה איזה שהוא דיון לא מספיק מעמיק ולא יוכל לקבל את ההחלטות הנכונות. ולכן, אם זאת בכל זאת כוונתך, נקיים דיון כדי שנעמוד בלוח הזמנים. בבקשה. אני מראש אומר שאני כמובן אתנגד, לא לעצם העניין, כי אני בעד הילדים ואף אחד לא יכול להגיד,

מר ליעד אילני: תסביר את זה בתקשורת.

מר ישראל זינגר: אתה תשתוק עכשיו.

מר ליעד אילני: איפה גבי נחמיאס? גבי, גבי, גלרמן, מה אתם אומרים? מה דעתכם עכשיו על מה שהיה פה? מה דעתכם?

מר ישראל זינגר: אדם, רשות דיבור.

עו"ד גלעד שריר: זו מילת ציווי אני חושב.

מר ליעד אילני: כן. זה מאד מכבד. זה מכבד את הדיון. תתביישו לכם, אנשים שבאו לפה להעביר את הזמן.

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: לא, אבל באמת, ליעד, בוא נעשה את זה דיון ענייני, כי זה באמת חשוב לנו, הילדים האלה חשובים.

מר ליעד אילני: אז תצביעי.

מר ישראל זינגר: יכול להיות שמלבד 4 הצעות יש עוד 8 נכונות, בלי בדיקה. זה ענייני. זכותה.

מר ליעד אילני: אבל אני רוצה לצלם אותך ולהראות בפייסבוק מה את מצביעה.

מר ישראל זינגר: אדוה, מכיוון שהוסבר פה שכל הרצון לראות בפייסבוק,

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: אני לא רוצה להתריס ואני לא רוצה, אני באמת רוצה פיתרון.

מר ישראל זינגר: כמו שאני חושב שזה לא הוגן שליעד רק בשביל להתריס אומר לה, זה גם לא הוגן, חברים, שאתם רוצים להשפיע עליה לא. תחשבי. מה שתחליטי.

מר ליעד אילני: תגיד לי, מה זה הדבר הזה?

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: אני רוצה לשקול את זה.

מר ישראל זינגר: מה שתחליטי.

מר ליעד אילני: תקשיב, אדוה ממהרת.

מר ישראל זינגר: אתה לא ברשות דיבור.

מר ליעד אילני: אדוה ממהרת.

מר ישראל זינגר: אתה לא ברשות דיבור.

מר ליעד אילני: יש תוכנית בטלביזיה מעניינת.

מר אדם קניגסברגר: חבר'ה, באמת, נו. כבוד ראש העיר, אני הערתי לך פעם אחת בארבע עיניים שצריך לנהל את הדיון קצת יותר בכבוד. יושבת פה לשמאלי אשת מקצוע בתחום הזה, לא בטוח, עם כל הכבוד, אני מוריד את הכובע בפניה בנושאים של חינוך לגיל הרך,

מר אביהוא בן משה: תוריד את הכובע. תוריד. תוריד. אתה יודע מה, אדם, אם היית שומע את הקומפלימנטים שחילקו לשולמית כשהיא לא היתה בישיבת הנהלה, על המקצועיות שלה ועל הרעיון של ה -

מר ליעד אילני: חבל שזה לא מתומלל. חבל.

(מדברים ביחד)

מר אביהוא בן משה: זה יהפוך את הדיון החשוב להתגוששות וזה לא המקום.

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: או קיי, אנחנו נשמע ואני אחר כך אנסח החלטה. בסדר?

מר ישראל זינגר: את לא תוכלי לשנות, כי אי אפשר לשנות.

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: למה?

מר ישראל זינגר: ככה זה החוק.

עו"ד גלעד שריר: אפשר, אם יש החלטה של 100%, ראש העיר. החוק הוא שאפשר לשנות אם יש הסכמה של 100%.

מר ישראל זינגר: בבקשה, אדם.

מר אדם קניגסברגר: ישראל, אנחנו כבר מספר פעמים נפגשנו בנושאים של חינוך ולא היו לנו חילוקי דעות. ואני חושב,

מר ישראל זינגר: גם עכשיו לא.

מר אדם קניגסברגר: ואני חושב שבנושא חינוך, צריך להתייחס לזה קצת יותר ברצינות. וזה לא עניין של קואליציה ואופוזיציה. יושבת אשת חינוך, שזה המקצוע שלה, לא המקצוע שלי. אני הייתי מנהל תיכון, בנושאים התיכוניים אני עולה עליה. אבל בגני ילדים היא עולה עלי עשרות מונים. ולכן, כשהיא באה עם איזו שהיא הצעה, במקום לנסות להלחיץ אותה – אם לא אז נצביע, ואם לא כן נצביע – כל השיטה הזאת פסולה.

מר ישראל זינגר: או קיי.

מר אדם קניגסברגר: אני הייתי מציע, אם רוח הדברים היתה אחרת, כאשר אתה יודע שהיא קואופרטיבית. מילא, אני לא קואופרטיבי, אבל היא קואופרטיבית איתך, אז אתה,

מר ישראל זינגר: לא, היא מקצועית.

מר אדם קניגסברגר: בוודאי. את זה אמרתי.

מר ישראל זינגר: גם. נכון.

מר אדם קניגסברגר: היא מקצועית מאד והיא באה מהשטח,

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: לא, אבל אני גם בעד שיתופי פעולה, אני לא בעד התנגחויות.

מר אדם קניגסברגר: אז אמר לך סגן ראש העיר, שהוא גם מחזיק חלק מתיק החינוך, אני לא יודע בדיוק איך החלק, שהוא מוכן לשתף פעולה,

מר אביהוא בן משה: את הרצועה של התיק, את הרצועה.

מר אדם קניגסברגר: סליחה, תן לי, הוא מוכן לשתף פעולה עם,

מר ישראל זינגר: גם אני אמרתי.

מר אדם קניגסברגר: רגע, אתה לא מקשיב. אתה לא מקשיב.

מר ישראל זינגר: אני מקשיב.

מר אדם קניגסברגר: אתה אומר – אם לא תסכימי, נצביע.

מר ישראל זינגר: לא אמרתי את זה. הסברתי לה את החוק.

מר ליעד אילני: תן לו לדבר.

<u>מר אדם קניגסברגר:</u> עוד פעם, אתה, תקשיב לי עד הסוף.

<u>מר ישראל זינגר:</u> כן.

<u>מר אדם קניגסברגר:</u> אני חושב שבמקרים כאלה, שיש הצעה והיא הצעה עם טעם, יכול להיות, עם כל הכבוד, שאין לך את כל הנתונים. אתה היית צריך להגיד – חבר'ה, ההצעה של שולמית נראית לי הצעה רצינית,

<u>מר ישראל זינגר:</u> אמרתי.

<u>מר אדם קניגסברגר:</u> רגע, סליחה, כמו של גלעד. אנחנו נשב יחד עם שולמית, נבדוק את זה. אביהוא או גב' דליה לין, שהיא בעלת הזה, היא תשב איתך ותבדוק את כל הטענות האלה.

<u>מר ישראל זינגר:</u> נכון.

<u>מר אדם קניגסברגר:</u> אבל ללכת, לעשות את זה – או ככה, או נצביע,

<u>מר ישראל זינגר:</u> אדם, לא שמעת. אמרתי בהתחלה בדיוק את זה. לא שמעת את הכול.

<u>מר אדם קניגסברגר:</u> כדי שזה לא יהיה מי אמר ומה אמר, אני אמרתי והוא אמר, אני הייתי אומר שתתנו לשולמית לסכם את הדיון ותשתפו איתה פעולה, לכבודה ולכבודנו.

<u>מר ישראל זינגר:</u> א', מה שאתה אומר מאד מקובל עלי וזה מה שהצעתי. היה כנראה לחץ מאיזה שהוא צד פה לעשות וזה, אבל בוא נמשיך. ליעד, בבקשה.

מר ליעד אילני: תודה. אדוה, אני מתחיל לדבר, אם את רוצה לצאת.

מר ישראל זינגר: אלא אם כן, שולמית, את רוצה לומר משהו אחר.

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: אין לי בעיה אם תוך 72 שעות יהיה דיון ותהיה פעילות, אז אני מוכנה,

מר ליעד אילני: לא, רגע, סליחה, אם כבר מישהו דיבר, כולם מקבלים זכות דיבור. חוק. חוק.

מר ישראל זינגר: יו"ר המועצה קובע.

מר ליעד אילני: לא. לא.

מר ישראל זינגר: קובע. אל תפריע. מה את אומרת, שולמית?

מר ליעד אילני: בצפון קוריאה. בצפון קוריאה אתה תקבע, לא פה. בצפון קוריאה.

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: ליעד, ליעד, אני רוצה להגיד לך משהו. רגע, שניה.

מר אדם קניגסברגר: ליעד, בוא רגע, שניה.

מר ליעד אילני: אם מישהו דיבר – לכולם יש זכות לדבר.

מר ישראל זינגר: יו"ר המועצה קובע את הכללים בכל רגע ורגע.

מר אדם קניגסברגר: רגע, סליחה, אני רוצה משהו לומר לליעד, ברשותך, זה באמת לא לצורך ההגנה על מישהו. אני לא חושב שהדיון מתנהל כמו שצריך, בסדר? וכשאני אומר את זה, יש לי מה להגיד גם על איך מנהלים את הדיון. אבל, אם אנחנו נשמור על איזה שהוא כלל, יש יו"ר מועצה, לפי החוק הוא יכול לתת רשות לראש העיר לדבר בכל זמן, במקרה הזה היום ראש העיר הוא גם יו"ר המועצה והוא אמר בהתחלה. יש לו זכות למנוע או לאשר למישהו לדבר. למשל, אסור לו להגיד לחבר מועצה, שהוא מוציא אותו – מותר לו, אבל שהוא ימנע ממנו את זכות ההצבעה – זה אסור לו. והוא אמר את זה.

מר ליעד אילני: אז אתה כבר דיברת את ה-5 דקות ולי אסור עכשיו?

מר אדם קניגסברגר: לא, אני לא אמרתי. אני אמרתי שראש העיר יכול,

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: הוא נתן לו את זכות הדיבור.

מר אדם קניגסברגר: אתה צריך, סליחה, אתה צריך להילחם על זכות הדיבור שלך, אין לי ויכוח. אבל,

מר ליעד אילני: לא, אני לא צריך להילחם, זה כתוב בפקודה. זה כתוב בפקודה שזכות דיבור 5 דקות תינתן לכל מי שירצה.

מר ישראל זינגר: אדם, סליחה, ליעד, רגע, שניה, שולמית,

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: אני רוצה להיות פרקטית.

מר ישראל זינגר: אני חוזר רק אולי שזה יהיה ברור. גם אני רוצה להיות פרקטי והיו מספר, צדק אדם, היו מספר מקרים שהבעת, בטח לא בתור פופוליזם, נושאים, והיית גם שותפה לזה. אם זה לא הובן, אדם, התכוונתי גם פה, מכיוון שלא רק הדברים האלה הם חשובים בנושא של

הקשר בין הילדים בבית הספר לצהרון בפער הזה, ומכיוון שהנושא הזה הוא מדי רציני, אז אני הצעתי,

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: לא רק הצהרון, גם הסייעת השניה. זה גם גני בוקר וגם צהרון.

מר ישראל זינגר: נכון. נכון. ולכן, זה, אני לא רוצה להגיד עולם ומלואו, אבל זה דבר שמקיף פה הרבה דברים. לכן אני הצעתי, גם מקודם, לא שמתי טווח, לא אמרתי בעוד שנתיים. כל נושא שהצעתי שיידון נדון בתקופה הקרובה. אני מציע שתצטרפי במקרה זה לאביהוא, גם אני,

מר דני גולדשטיין: אני מבקש גם להיות. אם תקום ועדה כזאת – להיות שותף.

מר ישראל זינגר: בקטע הזה, בוועדה כזאת,

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: יש אפשרות ששני אנשים שרצו לדבר יגידו ואז אנחנו נסיר את זה ואני אלך על ההצעה שלך? אבל שתתן להם את זכות הדיבור בעניין הזה, כי זה חשוב לי לשמוע את דעתם.

מר ישראל זינגר: אז אנחנו מסכמים שניה, שלמעשה תקום ועדה שפה באמת אין הבדל אני רו אה, זה נדיר, אבל אין הבדל בין מי יושב ואיפה בקטע הזה, ובהחלט, בהחלט אנשי המקצוע ירכזו אותה ויזומנו אנשים. לאור בקשתך, יש שני אנשים שידברו, בלי לשנות את ההסכמה שכרגע עשינו. נשמע. לא להפריע.

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: או קיי. תודה.

מר ישראל זינגר: בבקשה, ליעד.

מר ליעד אילני: אני אחלק את הדברים שלי לשני חלקים – לעניין המהותי אני אגיע בסוף, ברשותך. תראו מה קורה פה, ואני אדבר על הפיל הלבן שיש בחדר. תראו את הצביעות, יש פה אנשים בקואליציה, אין בעיה, אתם רוצים להגן על ראש העירייה, להשתטח, מה אתם אומרים מאחורי הגב אנחנו יודעים, אבל אתם רוצים פה,

מר ישראל זינגר: עצור שניה בבקשה.

מר ליעד אילני: אני מדבר.

מר ישראל זינגר: עצור שניה. אתה תעצור כשאני אומר. שולמית, אני הסכמתי לבקשה יוצאת הדופן הזאת, בתנאי שאנשים שרוצים לומר יתייחסו להצעה שלך.

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: דבר מהותית.

מר ליעד אילני: או קיי, אז תראה מה אני אעשה, אני,

מר אדם קניגסברגר: לא, לא, רגע, שניה, אתה לא יכול למנוע ממנו רשות דיבור. נתת לו את זכות הדיבור, אתה תקשיב.

מר ישראל זינגר: אדם, לאור מה ששולמית ביקשה,

מר אדם קניגסברגר: אם הוא יגיד משהו שלא מוצא חן בעיניך,

מר ישראל זינגר: אני אגש להצבעה. לאור מה ששולמית ביקשה, בעצם סיכמנו שאין פה הצבעה. היא ביקשה, כדי לא לעורר פה יותר מדי ככה,

מר אדם קניגסברגר: אבל אתה לא יכול לצפות שאנחנו נדבר רק למענך.

מר ישראל זינגר: רגע, אל תפריע לי. רגע. היא ביקשה באופן יוצא דופן, אז זה במסגרת לומר, כדי לחזק את הדברים הללו, מתוך הנחה שאני רוצה להאמין, וכרגע אני לא רוצה להתבדות,

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: כי המטרה שלי זה לא להפיל את ההחלטה עכשיו והילדים יילכו לפח, או קיי? ונזרוק את התינוק עם המים.

מר ישראל זינגר: יפה. ולכן, אני חושב שאני אתן זכות דיבור, אבל מי שלא ידבר לעניין, פשוט לדעתי הוא חוטא לעצם העניין.

מר ליעד אילני: זה בדיוק העניין.

מר ישראל זינגר: בבקשה תמשיך.

מר ליעד אילני: אני מרשה לך לא להצביע עבורי בבחירות הבאות, אבל דעתך לא נחשבת, מה לעשות?

מר ישראל זינגר: תמשיך.

מר ליעד אילני: תודה. מה שיש פה כרגע, זו ה-פוליטיקה. הרי כולם מסכימים. מה אומרים לך? כולם מסכימים. והם גם, יושבים פה שני חברים, אביהוא, אני מדבר אליך כי החברים שלך לא נמצאים, אני לא זוכר מתי פעם אחרונה הבית היהודי היו באופוזיציה בממשלה. אולי בגלל זה חבר המועצה גלרמן לא מבין שהצעות של חברי מועצה מהאופוזיציה הן מאד חשובות. גם אם מורידים אותן. לבוא ולומר לגלעד – זה פופוליסטי, ולשמוע אחרי זה אותו, איש חינוך "היינעי" חינוך, צועק לי – שתוק, ובמקום להגיד לו – ישראל, זה לא מתאים, חבל שגבי יצא. את זה הייתי חייב, בהקשר למה שנאמר לגלעד ואחרי זה מה שנאמר אלי.

לעצם ההצעה עצמה – זו הפוליטיקה, הרי כולם מסכימים פה כרגע. הם לא יתנו שמישהי מהאופוזיציה, רחמנא ליצלן מסיעתו של כרמל שאמה הכהן, תקבל כותרת בעיתון בשבוע הבא שההצעה שלה התקבלה. עכשיו, אני לא

איש מקצוע כמוך. יש לי רק ילד בן 4 שהולך לצהרון הזה. כל מה שפרטת פה הוא ה"אמ-אמא" של הנחוץ. זה גם מישהו שהוא לא איש מקצוע יגיד לך, שילד צריך לאכול בזמן, שצריכים פינות מנוחה, שצריכה להיות חפיפה מסודרת בין אנשי החינוך לפני לאנשי החינוך אחרי. אנחנו נבדוק את זה. יש הצעות, באים לגלעד, עם זה אני גם לא הסכמתי, אבל בסדר, באים עם הצעות, צריך לבדוק את המשמעות הכלכלית. יש פה משמעות כלכלית? מה צריך לבדוק? יש פה אנשים,

<u>מר דני גולדשטיין:</u> יש משמעות כלכלית. בהחלט שיש משמעות כלכלית.

<u>מר ליעד אילני:</u> אז אתה יודע מה, אחלה, על הפינות מנוחה, הפופים זו המשמעות הכלכלית?

<u>מר דני גולדשטיין:</u> לא, לא, מה פתאום?

<u>מר ליעד אילני:</u> אז תוריד את זה. אז תוריד את זה. אז תגיד לשולמית – שולמית, תקשיבי,

<u>מר דני גולדשטיין:</u> כוח האדם זה המשמעות הכלכלית פה. אם אתה רוצה לשפר,

<u>ד"ר שולמית ביסמנובסקי:</u> יש כסף להצטיידות.

<u>מר דני גולדשטיין:</u> בוודאי שיש.

<u>מר ליעד אילני:</u> אז תגיד לשולמית – שולמית, תשמעי, הצעת פה 4 סעפים, אחד מהם לא יהיה רציני שנקיים דיון כרגע, כי יכול להיות שנצטרך לבטל את היועץ לזהירות בדרכים או את המינוי של דודי כהן ובמקום זה לתת כרגע עוד חצי שעה נוספת בחפיפה. אני צריך לבדוק את זה. אבל על פופים או על הזה שארוחת צהריים תהיה בשעה מסוימת, צריך להקים בשביל זה ועדה? הרי זה התרגיל הראשון בספר של הפוליטיקאי

המתחיל, מה מלמדים אותו? תקים ועדה כדי, או למסמס, או כדי לא לתת לנציג מהאופוזיציה, ובמקרה הזה מסיעתו של כרמל שאמה הכהן, לקבל כותרת חיובית בעיתון בשבוע הבא. ויושבת פה המשנה לראש העיר ואומרת לך – את צודקת, אבל זה לא יהיה רציני. עכשיו, רק בדיון לפני שבועיים אמר ראש העירייה – תכתבו לי בהצעות לסדר פירוט, בדיוק, שאני אדע להתכונן. תאמיני לי, אני יותר מפורט מזה לא יודע מה. זאת אומרת, שכל מה שאנחנו נעלה הוא לא ענייני. אז אני הצעיר, אני הילד שיגיד שהמלך הוא עירום והם יושבים פה. ואני אומר, מר גלרמן, אנחנו פה, הילדים זה ילדים של כולם, פה זה לא סקטוריאלי. ואנחנו מדברים מדם ליבנו, גלעד ואני לפחות, שיש לנו ילדים בגיל הזה במערכת. אז לא צריך להגיד פופוליסטי ולא צריך להגיד דברים אחרים.

<u>מר חיים גלרמן:</u> את זה תשאיר לי.

<u>מר ליעד אילני:</u> בסדר. אז תשאיר לי גם לתת את הביקורת עליך ואל תגיד – למה אתה נותן ביקורת? זו הצעה חשובה מאין כמותה. את אשת חינוך מוערכת, שמך הולך לפנייך בכל הארץ, מזמינים אותך לכנסת, אני פוגש אותך בדיונים, מזמינים אותך לתוכניות טלביזיה. מה צריך לבדוק פה? איזה ועדה, בשביל פופים או שארוחת צהריים תוגש חצי שעה קודם? הייתי מצפה מראש העירייה מקסימום לבוא ולומר – תשמעי, נבדוק את הדברים, בואי נקבל הצעת החלטה כזו – ככל והדברים לא קורים היום, החל מה-1 בפברואר הם יקרו בהתאם להצעה של שולמית. מה יש? גם בממשלת ישראל, גם ביבי נתניהו נותן לפעמים לדב חנין או לזהבה גלאון להעביר הצעות חוק. תבדקו את זה.

<u>ד"ר שולמית ביסמנובסקי:</u> בהרבה רשויות מקומיות האופוזיציה מעלה הצעות,

<u>מר ליעד אילני:</u> בוודאי.

<u>ד"ר שולמית ביסמנובסקי:</u> והרבה מאד מצביעים יחד איתה. אין שום בעיה.

מר ליעד אילני: בוודאי. אז מה קרה? אביהוא, אין פה משמעות כלכלית.

מר אביהוא בן משה: יש פה אבל משהו באמת מהותי שמפריד לטעמי ביני לבינך. אתה מקודם אמרת – מה קרה? תיקחו לה איזה כותרת בעיתון, פרסום.

מר ישראל זינגר: רגע, רגע, אביהוא, אביהוא, אביהוא, שניה,

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: זאת לא היתה הכוונה בכלל. אני לא הולכת לעיתון.

(מדברים ביחד)

מר ישראל זינגר: אביהוא, לא להפריע לו, יש לו עוד דקה. לא להפריע לו. תמשיך.

מר ליעד אילני: אביהוא, זה בדיוק העניין, זה הפיל שבחדר. לא יקרה שום דבר אם נציג אופוזיציה, במיוחד שולמית, שאנחנו יודעים כמה היא מקובלת עליכם ומוערכת, באמת, מה קורה פה? מה קורה אתכם? שארוחת צהריים תוגש, אפשר לנסח את ההצעה ככה – ארוחת צהריים תוגש בשעה 14:00 ככל והדברים לא נעשים כך היום. ואז כולם יוצאים בסדר. ועדה?

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: יש רשויות שהורידו את זה ל-13:30 באישור משרד החינוך, אבל 14:00 זה כבר יהיה פשרה טובה.

מר ליעד אילני: אני מסכים.

עו"ד גלעד שריר: אני אגיד לך מה קורה אבל, חוץ מזה שביום ששי ה-14:00 הזה, זה עושה את ההורים רעבים לפני הילדים.

מר ליעד אילני: כן. נכון.

מר ישראל זינגר: טוב, תודה רבה. אביהוא.

מר אביהוא בן משה: אני קצת מכיר את הנושא הזה. אני מסכים. אני כן מעריך את שולמית ואת דעתה המקצועית, יצא לי לנסוע איתה, סיפרתי היום בבוקר בהנהלה שנסענו לירושלים לשר החינוך וקיבלתי שעה וחצי הרצאה, הלוך חזור, על גידול ילדים. נהניתי מכל מילה שהיא אמרה. אשת מקצוע לכל דבר ועניין. ברור שהיא דוקטור. כאן היא שולמית מבחינתנו, חוץ מדוקטור. העניין הוא לא עוד הצלחה מסחררת של חבר מועצה. וכמו שאני מכיר את שולמית, התרשמתי ממנה, המטרה שלה זה שהדברים פה ישתנו. היא לא באה לדבר, היא באה לעשות. יש פה רעיון שלטעמי, אני לא ידעתי על הדבר הזה, שאלתי אותך פעם ראשונה – האם ילדים לא אוכלים מ-10 בבוקר עד 14:30?

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: מקבלים איזה פרי ב-12.

מר אביהוא בן משה: שוב, אני לא בקיא בדברים האלה, אני אומר, אני לא בקיא, אני צריך לשבת גם עם אגף החינוך, לשמוע מה אומרת דליה, מה אומר האגף, לשבת אתכם, לשמוע ביחד, אם צריך לשנות דברים – אני בעד לשנות. אף אחד פה לא חושב שהחוכמה נמצאת רק פה ובצד השני אין שום חוכמה. אבל אל תציירו את זה כאילו יש פה איזו שהיא מריבה, כותרת כזו או כותרת אחרת. אין פה שום כותרות, יש פה את טובת הילדים. ואם טובת הילדים לנגד עינינו – זה הכול.

מר אדם קניגסברגר: היא לא חיפשה כותרת. היא לא הולכת לעיתון.

מר אביהוא בן משה: אני יודע. אני יודע. לכן אמרנו, אין טעם לדון פה, אין מחלוקת בין האנשים. כולם פה בעד שהילדים האלה יאכלו בשעה 13:30.

מר ישראל זינגר: גלעד ואביבית וזהו.

מר דני גולדשטיין: אני גם רוצה.

עו"ד גלעד שריר: אני מוכן שאביבית תהיה לפני.

מר דני גולדשטיין: ישראל, גם אני רוצה. ישראל, גם אני ביקשתי.

מר ישראל זינגר: מכיוון שממילא לא מצביעים, אני אמרתי את עמדתי, אז נשמע עוד את אביבית, את גלעד ואת דני. בבקשה.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: אני אגיד מה קורה בפועל, ותאמינו לי, ההורים פה יודעים יותר טוב מכולם, יותר ממני זה בטוח.

מר אדם קניגסברגר: יושבים פה כאלה.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: זהו. נראה לי שאני היחידה, אגב, שיש לה ילדים בגני עירייה. אני לא יודעת, אבל אני שואלת את ההורים והם אומרים ככה: יש ארוחת בוקר משעה 9 עד 11, כלומר, לא עד 10, שנותנים לילדים ירקות, גבינה, לחם, ביצה קשה, חביתה ולפעמים טונה. זה 'בופה'.

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: סליחה, סליחה, 'בופה', את יודעת מה זה 'בופה'? שכל ילד אוכל בשעה אחרת.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: נכון.

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: אז הילדים האחרונים אוכלי ב-11, הראשונים אוכלים ב-9. עוד יותר חמור ממה שאמרתי. זה כבר לא 10, זה 9.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: רגע, אני אמשיך הכול ואז,

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: עוד יותר גרוע.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: אני אגיד מה קורה. אני גם שאלתי אותם, תיכף אני אגיד מה שאלתי.

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: הם כבר רעבים עוד יותר. מסמנים אתך השם וזהו, נגמרה ארוחת בוקר.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: אז ככה, הילדים אוכלים משעה 9 עד 11, בדרך כלל כולם מתיישבים ב-9 ויש כאלה שמשלמים. לא כולם משלימים. באמת יש כאלה שהולכים ב-9,

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: זאת אומרת, שלא לומדים בגן הזה? רק אוכלים?

עו"ד אביבית מאור נמרודי: רגע. הם מתיישבים ב-9 בבוקר, ה'בופה' פתוח עד 11, חלק משלימים או פרי או, זה נכון שלא כולם משלימים, לא כולם ממשיכים את הארוחה. יש להם עוד במהלך היום פירות שהם יכולים לאכול.

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: פרי ב-12, כן.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: נכון. ובשעה 14:00 נכנס הצוות של הצהרון ומתחילים להכין,

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: כמה זמן לוקח לו להכין את האוכל?

עו"ד אביבית מאור נמרודי: לדעתי זה בין 14:15 ל-14:30. יש הורים, אגב, שכן אומרים שחלק מהילדים שלהם חוזרים רעבים, כאלה שאין להם צהרון, והם כן חושבים שזה מספיק. יש פה הורים, זה ויכוח שלם, יש כאן

הורים שאומרים שזה בסדר והילדים שלהם אוכלים. כנראה זה כאלה, כמו שאת אומרת, שמשלימים את זה ב-11. אז זהו. זה רק העדכון.

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: לא רלוונטי.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: לא, זה מאד רלוונטי, כי עד עכשיו אף אחד לא יודע להגיד מה אוכלים. אז זה מה שאוכלים. השאלה אם זה בסדר ואם,

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: כולם יודעים מה אוכלים, מה זה?

עו"ד אביבית מאור נמרודי: לא, אף אחד לא ידע.

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: ארוחת בוקר היא ברורה,

עו"ד אביבית מאור נמרודי: אף אחד לא ידע עד איזו שעה אוכלים. והתווכחתם אם זה טוב או לא.

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: אבל הגן שלכם זה לא כל העיר. כל גן עושה משהו אחר.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: בכל אופן, זה המצב.

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: זה לא כל הגנים. זה רק גן אחד. זה לא כל הגנים.

מר דני גולדשטיין: והבעיה היותר אקוטית היא במועדוניות יותר מאשר בצהרונים.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: ב-14:00 הם חוזרים לצהריים, לא ב-14:30.

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: מה? מה? מה?

עו"ד אביבית מאור נמרודי: בשעה 14:00 מתחילים לאכול צהריים.

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: לא יכול להות, כי ב-14:00 רק נכנס הצוות של הצהריים, הוא לא יכול לעשות בו זמנית, גם להיכנס וגם,

עו"ד אביבית מאור נמרודי: אני אבדוק את זה עוד פעם.

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: אולי הם מגיעים ב-13:30.

מר ליעד אילני: אביבית, אני לא יודע אם הקשבת, אבל יש פה שני הורים שדיברו על גנים אחרים, ששם המציאות היא שונה.

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: בדיוק. בכל גן זה משהו אחר.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: או קיי. אז אני נתתי את המציאות אצלנו.

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: זאת הבעיה, שאין מציאות אחת נורמאלית.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: סיימתי. רק נתתי מידע.

מר אדם קניגסברגר: אביבית, בתכנון ובנייה את יושבת הראש ואת נותנת את ההיתר. היא כאן המומחית והיא,

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: אני לא מומחית. אני מספרת מה הורים אומרים, זה הכול. אני לא בתור מומחית פה.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: אני לא פקפקתי בשום מילה ממה שהיא אומרת. רק נתתי עובדות. לא אמרתי אם זה טוב או לא טוב.

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: אני בכלל לא בתור מומחית.

גב' אדוה פולק: צריך לבדוק את העניינים ולהכניס אותם לנהלים קבועים שבאמת יהיו מחייבים את כל הגנים.

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: וצריך להיות קשר ורצף בין הבוקר לצהריים.

גב' אדוה פולק: זו רק סיבה עוד יותר גדולה לא לקיים פה דיון, כי כולנו מסכימים שהילדים צריכים לאכול בזמן ולשתות בזמן. בגלל זה צריך לקבוע נהלים וצריך לבדוק מה קורה ולתקן את זה. ולעקוב שמתבצע גם.

מר אדם קניגסברגר: אדוה, כולם מסכימים, אבל זה צריך להיות פה אחד. פה אחד זה להצביע.

גב' אדוה פולק: לא. פה אחד זה לבדוק את העניין, לקבוע נהלים, לוודא שמתבצעים.

מר אדם קניגסברגר: אם הוא היה אומר לבדוק את העניין – לא היתה שום בעיה.

גב' אדוה פולק: זה מה שגם אביהוא הציע.

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: אדוה, אני לא רוצה לספר לכם שהסייעת השנייה, שאמורה,

מר אדם קניגסברגר: הוא ביקש ממנו רשות דיבור, הוא לא קיבל.

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: אדם, תקשיב רגע, הסייעת השניה שהיתה אמורה להיכנס לגן היתה אמורה לסייע לילדים בהגיינה האישית. יש ילדים שמגיעים הביתה בצורה שאת לא היית רוצה לקבל את הנכד שלך או את הילד שלך הביתה. אז תדאגו לזה שגם בבוקר הסייעת השנייה תקבל הדרכה מדויקת מה התפקיד שלה.

עו"ד גלעד שריר: אני, האמת שיש לי רק דבר אחד להגיד, ובעני זה בנושא הפרוצדורה. דיברו רבים וטובים וחכמים ממני, בטח מבינים יותר בתחום, אני בסך הכול, כמו שליעד הציג, אני בסך הכול הורה לילדים בגיל זה, עברתי לפחות שתי 'נאגלות', עברתי שני ילדים במערכת. אבל אני דבר אחד, ראש העיר, אני באמת, ואולי אני אתן, לא יודע, לך, לא שאני זה שבתפקיד של לתת לך ליהנות מהספק, אבל נניח שבגלל שזו ישיבה שלא מן המניין, אבל אנחנו בישיבה הקודמת מן המניין, הצגת, ואני חושב שדי בצדק, שאי אפשר לדון ענייינית על נושאים שלא ניתן עליהם רקע כראוי והכנה ראויה. ציין אביהוא שדנתם בזה בבוקר בהנהלת העיר ושובחה שולמית. הכול נהדר, רק יחד עם זאת, אם היה זמן והבקשה היתה מפורטת והתוכן היה ברור וידוע, והגשנו את זה לא לפני שבועיים, לפני למעלה מחודש לדעתי, אדם, תקן אותי אם אני טועה, את הבקשות, היה די והותר זמן, בייחוד שהבקשה היא מפורטת, לבדוק ולתת לה תשובות פה, ולהגיד לה – 1, 2, 3 אתה טועה, 4, 5, 6 אתה צודקת – רוצה להצביע או לא רוצה להצביע? במקום זה מבלבלים את המוח, תסלחו לי על הביטוי, על בוא נשב ונדון ובוא נראה ובוא נחשוב. ואני מבין את התחושה שלה ואני מבין את התחושה של אדם ואני מבין את התחושה של ליעד. ואביהוא, אפשר לשבח אותה מפה עד מחרתיים, אבל בסוף אם בדקו את זה והבקשה שוכבת על שולחנו של יו"ר המועצה ומנכ"ל העירייה למעלה מחודש, חודש וחצי, התוכן פה, פעם אחת היה אפשר לצאת, אם אין כאן עניינים של קואליציה אופוזיציה וכותרת לגב' ד"ר שולמית ביסמנובסקי, ניתן היה לבחון את הדברים, ואתם יודעים מה, לענות לה במכתב לפני שבועיים והיא היתה אומרת – אני לא מעלה את זה לסדר היום בכלל, כי 1, 2, 3 נעשה. בעיני, בעניין של פרוצדורה, זה קצת זלזול, קצת בואו נבזבז ונעביר את הזמן ונגיע אולי ל-10, אולי עוד פעם נקום ונצא בדיוק כשמישהו מדבר או לא, אבל חבל, חבל. היא בסוף העלתה, ראש העיר, הערת בעבר על הצעות שהן אינן ענייניות וכיוצא בזה. אני ראיתי פה 9 או 10 הצעות, כולן, אחת לאחת ענייניות, לא אגיד לעילא ולעילא כי יגידו לי שאני משבח אותנו, לא, למרות שכבר העירו לי שחלק מהן לא לעניין, לא ראיתי איזה מהן לא

לעניין, אבל זה כבר עניין שלי עם חלק מחברי המועצה. אבל בסוף, מרביתן המוחלט של ההצעות כאן היו הצעות ענייניות, עם נושאים פרודוקטיביים לעשייה ולשיפור מערכת הניהול העירונית, שאתה בסוף חתום עליה, אתה והשורות מקדימה והסגנים שמסתכלים עלינו משם, אתם חתומים על הניהול העירוני, אנחנו מקסימום יועצים לניהול העירוני כי אנחנו יושבים פה, ו-95 עד 98% מהדברים שאנחנו מעלים נשלחים כלעומת שבאו. היה אפשר להיערך לזה אחרת. אני חושב פרוצדוראלית, אם רוצים ורוצים יחס הגיוני ולא מזלזל, היה צריך להיערך לזה. לא לבוא לפה היום בוקר, להגיד – בוא הנה, כל הכבוד, שולמית אשת מקצוע, היא בדקה, אבל נגיד לה שנבדוק את זה והיא תשב עם אביהוא, תשב עם ראש העיר, תהיה ועדה. היה אפשר לטפל בזה. אגב, אפשר להגיד לה – שולמית, העלית נקודה מעניינת, לפני חודש וחצי סגרנו את הבעיה, טיפלנו בה, כן או לא. או הנה המכתב תשובה מגב' דליה לין מנהלת אגף החינוך. או רחמנא ליצלן לזמן אותה לפני 3 שבועות לפגישה עם הגב' דליה לין – הנה הדברים, הנה התשובה, כן לא, מה נעשה. למה בכלל להגיע לדיון הזה במועצת העיר, חצי שעה דיון על 'פארש', זה הכול, בכלל בלי להתייחס לתוכן ש'ואללה', קטונתי.

<u>ד"ר שולמית ביסמנובסקי:</u> מה הסיכום של הדבר הזה?

<u>מר ישראל זינגר:</u> בעצם סיכמנו את ואני שהנושא הזה, אני לא אתייחס כבר להערות, יש עוד היבטים מכאן, וגם הנושא של החצי שעה, את מבינה ואני מבין ואולי עוד אחד או שניים מבינים, אבל לא כל מי שפה, זה גם עניין פרופסיונאלי, כמו שאמר דני,

<u>ד"ר שולמית ביסמנובסקי:</u> וגם כלכלי.

<u>מר ישראל זינגר:</u> וגם כלכלי. ולכן, זה לא טריוויאלי לענות במכתב וכך הלאה. אז מה שאני מציע, יש ועדה, אף ועדה שאמרתי לא מרחה שום דבר, במירכאות ולא במירכאות,

<u>ד"ר שולמית ביסמנובסקי:</u> צריך ועדה משותפת לבית עמנואל ולאגף החינוך.

מר ישראל זינגר: ברור. לכל אלה שמעורבים. ומי שרוצה יוכל להגיד, ונקים כמו בנושאים אחרים,

מר דני גולדשטיין: אדוה, את נוגעת בנקודה מאד רגישה דווקא. רמת חן, כי זה זוועה מה שקורה שם היום. יש פה הזדמנות פז, שאותו ראש עיר הוא גם בכובע היום של, אתם לא מבינים אפילו עד כמה.

מר אביהוא בן משה: ראש העיר, אנחנו מסכמים שיחד איתי יישבו שולמית, יאיר דמרי ודני, וביחד,

(מדברים ביחד)

מר דני גולדשטיין: אני היחידי פה שהייתי בכובעים גם של מב"ע, גם בחינוך הייתי. אני 24 שנים מתעסק בנושא הזה. יש פה דברים נוראיים.

מר ישראל זינגר: אביהוא, נא להקים עם אנשי המקצוע משני הגופים ועם חברים, עם שולמית ודני, ולדון בנושא זה.

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: ואביהוא.

מר ישראל זינגר: אמרתי אביהוא. בצורה המהירה ביותר שניתן, כי לנושא הזה יש את ההיבטים – יש פה סייעות, יש פה דברים פרופסיונאליים וכך הלאה. זה לא רק הפוף כמו שאמרו פה, אבל באמת, ודאי שהנושא הוא חשוב, מה התוצאה, ונלמד מה שאמרה שולמית, איפה שעקפו כבר מכשולים בערים אחרות, פרופסיונאליים נלמד לעקוף אותם. אפשר להתגלח, לקחת על עיר שהתגלחה כבר על כמה דברים, נעשה את זה גם פה. תודה רבה.

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: תודה.

החלטה:

ד"ר שולמית ביסמנובסקי חברת מועצת העיר משכה את הצעתה.

תוקם ועדה לבדיקת המלצותיה בהרכב הבא:

1. מר אביהוא בן משה, סגן ראש העיר

2. מר דני גולדשטיין, חבר מועצת העיר

3. ד"ר שולמית ביסמנובסקי, חברת מועצת העיר

4. גב' דליה לין, מנהלת אגף החינוך

5. מר יאיר דמארי, מנכ"ל מפעלי בית עמנואל

9. בקשת עו"ד גלעד שריר חבר מועצת העיר לדון בנושא: "תמיכה בענף הכדורסל לשנת 2017".

גלעד שריר, עו"ד
חבר מועצת העיר

Gilad Sharir, Adv.
Member of City Council

עיריית רמת-גן
Municipality of Ramat-Gan

25 באוקטובר 2016

לכבוד:
מר ישראל זינגר
ראש העיר

שלום רב,

הנדון: הצעה לסדר למליאת מועצת העיר בישיבה שלא מן המניין – תמיכה בענף הכדורסל לשנת 2017

הצעת החלטה: מועצת העיר מחליטה על הוספת התואר "עירוני" לקבוצת הכדורסל הפועל רמת גן-גבעתיים כך שהקבוצה תהפוך ל-הפועל עירוני רמת גן גבעתיים.

בברכה,
גלעד שריר
חבר הנהלת העיר

העתקים:
מר משה בדראגה- מנכ"ל העירייה
עו"ד רעות בנק אלון – מזכירות העירייה

רח' ביאליק 35, רמת גן | טל. 972-3-6753511 | פקס 972-3-6753444 Tel. | Fax: 35 Bialik St., Ramat Gan
E-mail: Gilad-S@Ramat-Gan.muni.il

מר ישראל זינגר: נושא מספר 9 – בקשה עו"ד גלעד שריר חבר מועצת העיר לדון בנושא: "תמיכה בענף הכדורסל לשנת 2017". בבקשה.

מר דני גולדשטיין: לפני זה, אני יכול משהו?

מר ישראל זינגר: בבקשה.

מר דני גולדשטיין: הצעה. לפני שהוא יתחיל. עוד 10 דקות עומדות להיגמר 4 שעות. אתם ביקשתם בפעם שעברה שאנחנו נאריך את הזמן. נשארו שני נושאים. אני חושב שזה יהיה מאד לא בוגר מצדכם לא לתת את שני הנושאים הבודדים שמתנהלים בצורה כזאת, אפילו אם זה ייקח חצי שעה נוספת, לחתוך את זה ככה. תחשבו עכשיו מה אתם הולכים לעשות.

מר אדם קניגסברגר: בוא ננסה קודם כל לגמור את הדברים. אני מבקש לא לדון בזה. תנו לגלעד לדבר.

עו"ד גלעד שריר: דווקא ממלא מקום ראש העיר, משה, שמסמן ב-10 הולכים, היה לנו הסכם עם חבר סיעתך, יו"ר המועצה, שהיה חד משמעי בעניין הזה, שהישיבות תוארכנה אם יתנהל דיון ענייני. הדיון הוא ענייני והוא מתנהל. יחד עם זאת, הנושא ה-10 ייקח בדיוק 40 שניות.

מר ישראל זינגר: חברים, אני רוצה להגיד משהו.

מר דני גולדשטיין: זה רק יצביע על בגרות ורצינות מצדכם.

עו"ד גלעד שריר: ועמידה בהתחייבויות גם.

מר ישראל זינגר: רגע, רגע, שניה. אישית אינני מתנגד, רק אני רוצה להזכיר לך שאפשר להביא גם 20 ואז זה לא מושך לגבי זה. הכמות הזאת היא הגדולה ביותר ונתנו לכולם. אז אני חושב,

מר אדם קניגסברגר: כבר לא דנים חודשיים.

עו"ד גלעד שריר: ראש העיר, אבל תן לי, ייקח לי,

מר ישראל זינגר: לא, זה מה שהחוק אמר. בוא נראה מה. אז אם כך,

עו"ד גלעד שריר: בוא נהיה ענייניים.

מר ישראל זינגר: אני מציע שנהיה ענייניים. ואם נראה, דני, ואם נראה שרק רוצים למשוך, הרי לי זה לא משנה, אני פה. בבקשה, גלעד.

עו"ד גלעד שריר: אני אנסה לקצר ולעמוד גם, בכדי שגם יהיה ניתן לנהל דיון אחרי ואני אתחיל מנושא 9, למרות שנושא 10 הוא לא נושא ארוך, הוא קצר, אבל בגלל שלמשה גם יש התחייבויות קודמות. אני חושב שהנושא הספציפי של קבוצת הכדורסל של הפועל רמת גן הובא כבר למספר דיונים, הן במועצת העיר תחת שמו הפועל רמת גן והן תחת התבחינים של הספורט. לאור הבעיות השונות שנוצרו מחד, עם התמיכה, ונקרא לילד בשמו – אפליה בתמיכה בין קבוצות הספורט השונות, בין קבוצות הכדורסל המקצועניות השונות שמשחקות באותה ליגה, באותה רמה, אבל לא מקבלות את אותה תמיכה לאור ההבדל שאותו אני מעלה היום בניסיון לפתור. לאור הפערים האלה והנושאים שנדונו, אני מציע את ההצעה כפי שמופיעה בהצעה לסדר, והיא בעצם למנוע או להפסיק את האפליה הזאת. כאשר מסתכלים על התבחינים של תמיכה באגודות הספורט, התבחינים קובעים ענפים מועדפים, שהתבחינים האלה מבחינים השקעה בענפים קבוצתיים כדי למקסם כל יחידת תקציב ומספר גדול יותר של ספורטאים. כמובן שכדורסל, בסעיף 14, נכנס כתבחין של ספורט מועדף. משה, אתה איתי?

מר משה רווח: כל מילה.

<u>עו"ד גלעד שריר:</u> על הכיפאק.

<u>מר ליעד אילני:</u> מותר לאכול פה?

<u>עו"ד גלעד שריר:</u> בדיוק מדברים על ספורט, אז זה שאתם מפצחים גרעינים זה 'פיקס'. מדובר גם על הישגיות מיוחדת. אני יכול להגיד שבהמשך, בתוך התבחינים, כמובן שנדרש שהאגודה תפעל ברמת גן באחד משלושת הענפים. לא מוגדר המונח מה זה אגודה פועלת, אבל אני מניח שאגודה שמחצית ממשחקיה ומעלה משוחקים בעיר רמת גן היא אגודה שפועלת בעיר. היא כמובן צריכה למלא את מדיניות העירייה ולשתף פעולה בנושאים כגון פרויקטים עירוניים, הנחות לספורטאים, משתתפים בעלי קשיים כלכליים, סיוע לאוכלוסיות מיוחדות וכיוצא בזה. אני אגיד בעניין הזה, שהקבוצה שפה ספציפית עולה לדיון, לפחות בשנתיים וחצי שבהם אני החזקתי את תיק השירותים החברתיים, התנדבה בעיר, חילקה מנות מזון, אפילו הקימה איתי שני פרויקטים של שחקנים זרים וישראלים שמגיעים לאמן ולחנך נוער בסיכון כדי לעודד אותו להצלחה, קרי, ללא ספק ממלאת את מדיניות העירייה ומשתפת פעולה בנושאים האלה. היא צריכה להמציא למפקח על התמיכות בעירייה כל מסמך או מידע דרוש – כמובן שאין צורך לדון בזה. זה התבחינים שאישרנו, אגב, בספטמבר שעבר, בסדר? כאשר כמובן שהתבחינים שנותנים את הניקוד והדירוג זה הענף, הוצאות התפעול ומספר הקבוצות במחלקת הנוער. אני חושב שבתוך זה גם נכנס עוד מבחנים נוספים שמאפשרים לבחון, וזה אחוז תושבי רמת גן מבין השחקנים בנוער שרשומים באיגוד, מקורות תקציב חיצוניים וכיוצא בזה. אפשר לעבור. אני לא אעבור על הכול כדי לא לבזבז את הזמן ולעמוד בלוחות הזמנים. הקבוצה הזאת, הוצאות התפעול שלה הן הקטנות ביותר אני חושב בכל הליגה הזאת שהיא הליגה השניה. הם כרגע גם בעמדה שיכולים לעלות לליגה הראשונה ועם הוצאות תפעול הכי נמוכות מבין שתי הליגות הבכירות מחד. ומאידך, עם כמות הקהל, אני חושב, כמעט הכי גבוה באותה הליגה בה הם משחקים. כמובן, רק בשביל לסגור את הנקודה הזאת, התבחינים האלה, הקיימים היום, יצרו פער של פי 6 בין קבוצת מכבי בעיר לבין קבוצת הפועל, ואני לא יכול להיות מזוהה כאיזה שהוא אוהד הפועל היסטורי, אבל קבוצת מכבי שמקבלת פי 6 ובסוף הם באותה ליגה, יש לנו בעיה. ואז הלכתי לתבחין שעל פיו הקבוצה שנקראת מכבי עירוני רמת גן מקבלת את אותו תקציב פי 6, וזה סעיף ד', למי שנמצא עם התבחינים, יכול לרדת לעמוד 14 בתוך התבחינים, סעיף ד'. סליחה, אני אגיד לכם תבחינים נוספים, בסדר, הקראתי חלק מהם, אחוז תושבי רמת

גן. וסעיף ד' אומר את הדבר הבא – עירוני – מדובר בהליך שנעשה ביוזמה או בתמיכה של הנהלת העיר ובאישור חברי מועצת העיר, ולכן אני מעלה את זה להצבעה פה, מתן מעמד של קבוצה עירונית נועד במקורו כתמריץ לאיחוד בין קבוצות. מהלך שלרוב אגודות הספורט נרתעות ממנו. העירייה כמדיניות שואפת לאגם משאבים במטרה להביא את הקבוצות לאיתנות פיננסית. אני מזכיר, הקבוצה שנקראת עירוני היום נמצאת השכם והערב בעיתונות הארצית, על סף פשיטת רגל. יחד עם זאת, בישיבה רק הקודמת החלטנו לתת לה עוד תמיכה לפני, וערבות לאשראי השוטף שלה, למרות שלא היה לנו גיבוי למקורות ולא היה אוטומאטי שהיא תאושר פה. קרי, לאיתנות פיננסית להישגים, עוד פעם, הקבוצה שאנחנו מדברים עליה היא בהישגים יותר גבוהים. להתבססות ולהוות מקור השראה ומשיכה לילדים הצעירים ברמת גן – הקבוצה הזאת שאנחנו מדברים ממלאת אולמות של למעלה מ-600 ו-700 ילדים, נוער ותושבי העיר. אפשר ללכת להתאחדות הכדורסל הארצית, הקבוצה הזאת היא המסוקרת ביותר בארץ, או היא בין ה-5, סליחה, בוא נתקן, היא בין ה-5 המסוקרות ביותר בארץ משתי הליגות הבכירות. אני מדבר אתכם, ליגות בכירות כוללות קבוצות כגון מכבי תל אביב, הפועל ירושלים, אלופת המדינה ראשון לציון. ויחד עם זאת, הקבוצה הזאת מרמת גן היא בין ה-5 המסוקרות ביותר. לכן אין ספק שהיא מהווה השראה ומשיכה לילדים הצעירים ברמת גן. אני ממשיך – אישור מועצת העיר לתוספת המונח עירוני לשמה של קבוצה, פירושו מחויבות של העירייה כלפי האגודה. לא אומרים מה המחויבות, רק מחויבות ערכית. בין השאר גם למתן דגש על פעילות הקבוצה ברמת גן, כולל היתר גיוס חניכים בבתי הספר, אישור להשתמש במתקנים העירוניים או במתקני בתי הספר שכיום רק נתונים לקבוצה אחת וכאן נוצרת אפליה. פרסומים משותפים תוך שימוש בשם העיר. התוספת בתבחין העירוני היא 65% על המונח הזה עירוני. כלומר, הקבוצה שמכונה היום עירוני כונתה עירוני באיחוד בין בית"ר למכבי, איבדה את השם מכבי, אבל לאחר מספר שנים החזירה את מכבי והיום היא מכבי עירוני. יש לי את המסמכים ממכבי. אני חושב שכולכם מכירים, אז אין צורך להעלות אותה. היא מקבלת 65% יותר בתבחין למרות שהיא מכבי עירוני. בפועל, היא לא עומדת בעצם בדרישות האחרות ומכאן עלתה הבקשה להשוות את התנאים, לאפשר לקבוצה שעומדת בדרישות של המונח עירוני לענות על המונח עירוני. אין הגבלה, לא בתחום הספורט לכמות הקבוצות שיוגדרו עירוני ולא בין התחומים ולא בתוך התחום. אני חושב שההצעה הזאת היא ראויה, היא נכונה, היא לא מגדילה את סעיף התמיכות לאף אחד, היא לא מוציאה, אין בה עלות כספית, יש בה רק חלוקה שוויונית יותר בין המשאבים העירוניים. אני חושב שהיא ראויה, נכונה ויפה שעה אחת קודם.

מר אדם קניגסברגר: אפשר לשאול שאלה קצרה?

מר ישראל זינגר: אני רק רוצה להעיר משהו.

מר אדם קניגסברגר: שאלה, בשביל להבין – האם הקבוצה הזו מקבלת,

מר ישראל זינגר: רגע, רגע, רגע, שניה אדם. אני רק רוצה להגיד, מכיוון שיש דיון, הם פנו לבית המשפט,

מר ליעד אילני: צריך להצביע, רגע, יש לך 4 שניות.

מר ישראל זינגר: לא אמנע, אמרתי לבד.

מר ליעד אילני: לא קשור. חוקית.

מר ישראל זינגר: התחלנו ב-ושתי דקות. פנו לבית המשפט, לכן כל דיון שפה עלול לפגוע במה שיהיה בבית המשפט. לכן, לא נקיים דיון.

עו"ד דוד שואקה: ראש העיר, אני חושב שאליצור הגישו עתירה, לא הפועל רמת גן.

מר ישראל זינגר: הפועל רמת גן פנו לבית המשפט ופנו אלי אישית, פנו לבית המשפט, אני לא יודע אם זה עתירה,

מר ליעד אילני: הפועל רמת גן עוד לא פנו לבית המשפט.

מר ישראל זינגר: פנו לבית המשפט. פנו במכתב אליך לגבי חוקיות. כנראה שהעניין יידון בבית המשפט ולכן אפשר. אז אם כך, מכיוון

שהתחייבתי, והתחייבתי למרות שאני חושב שפה היו הרבה דברים שהם לא רלוונטיים, אז אני מציע להאריך את זה. אני חוזר, בנושא הזה, דיון בגלל שאינני יודע אם זה יתפתח לעתירה, אבל היתה פניה של עורך דין כלפי, כלפי העירייה, והתקבלה גם תשובה. הנושא, מן הסתם, יידון בבית המשפט. אני אומר את דעתי, ולכן לא נקיים דיון. יש תשובות. אינני רוצה לתת פה תשובות שיש לי, טובות או לא טובות זה עניין אחר, כדי לא לפגוע בעירייה שאולי תצטרך להגיב בבית המשפט. אדם, בבקשה.

<u>עו"ד גלעד שריר:</u> רגע, אבל אם אי אפשר לקיים דיון אז אי אפשר לקיים דיון. או שכן או שלא.

<u>מר ליעד אילני:</u> אפשר לקיים דיון. לא הוגשה שום עתירה.

<u>מר ישראל זינגר:</u> אני חוזר ואומר, אני לא יכול לתת פה, יש כמה עובדות שאינך מכיר מהעבר איך ומה, מה זה עירוני ודברים אחרים. מכיוון שהנושא ללא ספק,

<u>מר ליעד אילני:</u> ישראל, אבל תצביע. צריך הצבעה. בטח שצריך הצבעה.

<u>מר משה רווח:</u> להאריך?

<u>מר ליעד אילני:</u> בוודאי.

<u>מר ישראל זינגר:</u> לגלעד – יש היבטים, מכיר את זה, אני יכול להגיד רק שני דברים – אחד, שלא יפגע בטיעון זה או אחר של העירייה בבית המשפט שמן הסתם זה יעלה, שבעצמי אני קבעתי פגישה עם יושבי ראש נמרוד, ואני לא זוכר מי השני, נדמה לי עופר, לגבי שיתוף, תמיכת העירייה בנושא זה. יש מספר היבטים משפטיים. הנושא של עירוני או לא, רמת גן גבעתיים, הם נושאים שמה שאנחנו יכולים לומר פה, יכול להיות שבבית המשפט יצטרכו דברים אחרים. ולכן, אני לא חושב שזה המקום להקים דיון. אדם, מה רצית קודם להגיד?

מר אדם קניגסברגר: אני רציתי לשאול שאלה – האם האגודה הזאת מקבלת תמיכה מגבעתיים?

מר ישראל זינגר: כן.

מר אדם קניגסברגר: כמה היא מקבלת מגבעתיים?

מר ישראל זינגר: אני אגיד לך מה, אני לא רוצה להגיד יותר, אני אומר רק מה שאני יודע בוודאות, וגם שוחחתי עם רן קוניק. קבוצות הנוער, מחלקת הנוער של האגודה הזאת, הן בעצם שייכות לעמותה של עיריית גבעתיים.

מר ליעד אילני: כי אתה לא מאפשר,

מר ישראל זינגר: בגין זאת הם מקבלים, כאילו לקחו להם את מחלקות הנוער שהן שייכות לגבעתיים בשפה פשוטה, ובית הספר לכדורסל, ולכן עיריית גבעתיים מסייעת להם. אז זה מעין, סליחה על הביטוי, שלא אתפס במילה שאולי משפטית לא נכונה, מעין לא אנדרוגינוס, כי היא קבוצה בהחלט ראויה, כל מה שנאמר אני לא סותר. אבל יש כמה בעיות משפטיות שדיון פה רק עלול להזיק אם העירייה תעמוד בבית משפט.

עו"ד גלעד שריר: אבל זה תבחין אחר, ראש העיר.

מר אדם קניגסברגר: סליחה, אני אולי כאן מפריע לידידי, אבל אני אומר דבר כזה. אם האגודה מקבלת תמיכה מעיריית גבעתיים, אני חושב שזה יהיה הוגן, מה שנקרא, שיחלוקו. אני לא יודע כמה ילדים יש,

מר ישראל זינגר: זאת היתה כוונתי לפני שנתיים, לפני שנה. עכשיו, בעקבות הצעות של כמה, יש 5 חברים פה, שנוכחים פה, מכל הסיעות ומכל השורות כמו שאומרים, שהתעניינו, ולכן אני קבעתי פגישה

עם יושבי ראש הקבוצה, בהתייחס לפנייה לבית המשפט שלהם. כי אי אפשר לעמוד עם סד של פנייה לבית המשפט.

מר ליעד אילני: זה לפני שהם עתרו? עוד לפני שהם הגישו מכתב?

מר ישראל זינגר: בהחלט. כן.

מר אדם קניגסברגר: אז אני אומר עוד פעם, אם באמת זה קבוצה ששייכת גם לגבעתיים וגם לרמת גן, והאחוזים כרגע לא מעניינים, אז עיריית רמת גן צריכה לתמוך ב-לפחות 50% בתמיכה הכללית וגבעתיים 50%.

מר ישראל זינגר: אני לא נכנס למספרים, לא רוצה להרחיב.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: תציג קריטריונים.

מר ישראל זינגר: כתוצאה מכך, גלעד, יש קריטריונים שונים לעיריית רמת גן וגבעתיים, אבל אינני מוסמך להרחיב כרגע.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: אדם, יש לראש העיר פגישה איתם, תנו לו להיפגש איתם.

מר ליעד אילני: מה פגישה? אבל אם זה בהליך משפטי, אז הוא,

מר ישראל זינגר: טרם.

מר ליעד אילני: טרם? אז אני רוצה לדבר. תודה.

עו"ד גלעד שריר: אני לא רוצה להעלות שום דבר לדיון עירוני שעלול לפגוע בעירייה. אני חושב שמה שהעליתי אמור להועיל לעירייה, לעיר ולתושבים. אם יש לך חשש שזה עלול לפגוע בעירייה או, לא יודע, היועץ המשפטי,

מר ישראל זינגר: זה מה שאמרתי.

עו"ד גלעד שריר: או מרגיש ככה היועץ המשפטי, אני מוכן, למרות שאני לא בעד, גם לא לדון בזה. יחד עם זאת, אני לא מסכים איתך, אני לא חושב שזה יכול לפגוע, אני חושב שזה יכול לקדם, אבל אני לא אקח את הסיכון עלי אם לדברי היועץ המשפטי זה מה שנעשה. רק לשאלתך, אדם, ואז תפתח לדיון או לא תפתח, תחליטו מה זה, אבל אני דיברתי על תבחין ספציפי שיש את המילה עירוני בתוך השם. יש תבחין אחר בנושא קבוצות הנוער. הם כמובן נפגעים ולא מקבלים את התמיכה בגלל שיש להם תמיכה אחרת בנוער והשם גבעתיים וכיוצא בזה.

מר ישראל זינגר: גלעד, זה בדיוק שייך גם למה שבאמת פנו אלי ואני חוזר שיש לי חשש סביר,

עו"ד גלעד שריר: אגב, אפשר לפתור גם את כל החששות עם החלטה כזאת.

מר ישראל זינגר: חברים, לא.

מר עזרא נחום: אתה מושך את ההצעה?

עו"ד גלעד שריר: לא משכתי עוד כלום.

מר ישראל זינגר: לא, אני שואל, אני אומר שדיון כזה לא יכול לעשות טוב לעירייה. יש כוונה, באמת זה חוצה פה את כולם, לסייע לנושא הספורט, בעיקר למחלקות הנוער. פה יש בעיה כפולה, כמו שאמרת, לכן

צריך לדון פה, צריך לדון עם ראשי הקבוצה ולבדוק עם העירייה השנייה, ולקבל החלטה. ואינני חושב שזה נכון לדון בזה עכשיו. ואני פונה אליך.

עו"ד גלעד שריר: ראש העיר, אני לא יכול לקבל את הצעתך כשהתמיכה, מרבית התמיכה היא לא אצל הנוער, מרבית התמיכה היא לקבוצת הבוגרים בעירוני. יש את המספרים – 1,106,000.

מר ישראל זינגר: טוב, אינך בקיא בעובדות, בבקשה.

עו"ד גלעד שריר: אני בקיא, אני מקריא ויש,

מר ישראל זינגר: בבקשה, סיימת. מי רוצה לדבר? גמרנו. צר לי. צר לי. דיברתי מקודם על התייחסות. ברגע שאמרתי שזה עלול להזיק, לי זה לא לי, לעירייה, אז אין לי בעיה, ניקח את הזמן.

עו"ד גלעד שריר: אבל,

מר ישראל זינגר: גמרנו. סיימת. מי רוצה לדבר?

מר ליעד אילני: אני.

מר ישראל זינגר: ליעד. זהו.

מר ליעד אילני: קודם כל, לומר לעניין הטכני של השעה – חברים, היה הסכם עם שמוליק לרמן, שהוא לא נמצא פה היום,

מר ישראל זינגר: אני מקיים אותו.

מר ליעד אילני: רגע, בסדר, אין לי טענות אליך, אני רק אומר את זה לשאר החברים שמרגישים כבר שהדיון מעיק עליהם. שמוליק סיכם שאם ישיבה תיערך עד שעה 11, זה בסדר. אני רק מזכיר, וזה בסדר גם אם

הייתם מפזרים את הישיבה לפני כן, שאחרי ישיבה שלא מן המניין מגיעה ישיבה שמן המניין, ששם יש הרבה יותר הצעות על סדר היום מאשר 10 ההצעות שנמצאות פה היום, וגם אנחנו יכולים לפזר ב-10, וזה בטח לא עושה שירות טוב לאף אחד.

<u>מר ישראל זינגר:</u> ולעצם העניין.

<u>מר ליעד אילני:</u> לעצם העניין, אגב חוק, אני רואה שאתה החלטת לכבד סוף סוף את החוק. החוק מגדיר שאני יכול לדבר, גם אם אני רוצה עכשיו, על מה שקורה בסוריה.

<u>מר ישראל זינגר:</u> יו"ר המועצה יכול להחליט בכל עניין לגופו. תמשיך.

<u>מר ליעד אילני:</u> זה בצפון קוריאה, לא ברמת גן. בכל אופן, לענייננו, גלעד, אני לא יודע אם ההצעה שלך, אגב, היא תקפה מבחינה חוקית. אני לא יודע, יכול להיות שכן. כי לבוא ולהגדיר, להוסיף עירוני, אני לא יודע קודם כל אם הפועל רוצים שיוסיפו להם עירוני, לא רוצים שיוסיפו להם עירוני. דבר שני, העירייה צריכה לחתום על הסכם. זאת אומרת, אפשר לבוא להגיד שאנחנו נקדם הסכם. אני רק אגיד לך משהו, אני מצר, אדוני ראש העירייה, על כך שאתה, וזה קורה בכל הצעה לסדר שהיא, אתה גאון הדור. אנחנו לא מבינים, אנחנו לא בקיאים, אנחנו לא למדנו. יש לי חדשות בשבילך, יש פה חברים מאד מאד רציניים, שעושים שיעורי בית ובודקים ויורדים לשורש העניין בכל נושא ונושא. אני רק רוצה לומר פה, בסוגיה של הנוער, מי שקובע את התבחינים זו העירייה ומי שיכולה לשנות את התבחינים זו העירייה. ולפני חצי שנה כמעט העליתי הצעה לשנות, דיברתי על שינוי התבחינים וסירבתם לכך. אפשר לשנות את התבחינים והתבחין הראשון שצריך להיות משונה,

<u>מר ישראל זינגר:</u> רגע, אל תפריעו לו.

<u>מר ליעד אילני:</u> אפשר לשנות תבחינים בכל רגע שנמצא לנכון. פעם בשנה לפחות.

עו"ד גלעד שריר: אישרנו את זה בספטמבר ואישרנו גם בינואר.

מר ישראל זינגר: חברים, אל תפריעו לו. בבקשה.

מר ליעד אילני: הסוגיה של קבוצות נוער, היום הפועל רמת גן גבעתיים לא מקבלת תמיכה כמו עירוני רמת גן, בגלל, בעיקר הסוגיה של קבוצות הנוער, שזה תבחין מאד מאד עיקרי. מי קבע שהיא לא יכולה להקים קבוצות נוער? זו עיר מספיק גדולה, עם 160,000 תושבים, שיכול להיות שיהיו קבוצות נוער גם וגם. אני עיינתי, לפי החוק, בהסכם בין בית"ר למכבי רמת גן, שמתוקפו הוקמה עירוני רמת גן, רק דבר אחד לא ראיתי שם – שעיריית רמת גן היא צד להסכם. ואם עיריית רמת גן היא לא צד להסכם, מה פתאום הם קוראים לעצמם עירוני? באיזו זכות? אז קחו את זה לתשומת לבכם.

מר ישראל זינגר: התקבלה החלטה במועצה.

עו"ד גלעד שריר: תיאורטית יש החלטת מועצה. אני לא יודע מי זוכר אותה. גם זה לפני תקופתך.

מר ישראל זינגר: תודה. אני מבקש, מכיוון שרצית להצביע, אני מבקש הצבעה.

מר עזרא נחום: מי בעד אישור הצעתו של עו"ד גלעד שריר? ירים את ידו בבקשה. 5 בעד. מי נגד? ירים את ידו. 9 נגד. 5 בעד, 9 נגד, הצעתו לא התקבלה.

החלטה:

הוחלט ברוב קולות – 9 נגד, 5 בעד, לא לקבל את הצעת ההחלטה.

גלעד שריר, עו"ד
חבר מועצת העיר

Gilad Sharir, Adv.
Member of City Council

עיריית רמת-גן
Municipality of Ramat-Gan

25 באוקטובר 2016

לכבוד:
מר ישראל זינגר
ראש העיר

שלום רב,

הנדון: הצעה לסדר לשליחת מועצת העיר ביוזמתה שלא תתקיים – הפסקת אפליה

הצעת ההחלטה: מועצת העיר מחליטה על הפסקה לאלתר של אפליה במוסדותיה השונות הפועלות ברחבי העיר הן מבחינת חתבים והן מבחינת העלות כך שכלל תמאזניות, על חייתוזיות השונות והמגוונות שלהן, תוצעה כבר השנה לכלל הילדים בכתיר שווה.

בברכה,
גלעד שריר
חבר הנהלת העיר

העתקים:
מר משה בודאנה- מנכ"ל העירייה
עו"ד רשות בנק אלן – מזכירות העירייה

רח' ביאליק 35, רמת גן | טל. 972-3-6753911 | פקס 972-3-6753444 | Tel. 972-3-6753911 | Fax: 972-3-6753444 35 Bialik St., Ramat Gan
E-mail: Gilad-S@Ramat-Gan.muni.il

10. בקשת עו"ד גלעד שריר חבר מועצת העיר לדון בנושא: "הפסקת אפליה".

מר ישראל זינגר: נושא לדיון 10 – בקשת עו"ד גלעד שריר חבר מועצת העיר לדון בנושא: "הפסקת אפליה". אמרת שזה ייקח 40 שניות, אני מקווה.

עו"ד גלעד שריר: תבדוק. אני חושב שהנושא כבר נדון. נדחה. הבקשה הזאת ספציפית כבר הוגשה באמת לפני איזה 3 חודשים. הוא נדון. אני רק אחזור על הבקשה שביקשתי ממך, גם בישיבות הקודמות, גם בארבע עיניים. להבנתי, בשביל לפתור את הבעיה השנה מדובר על בסביבות 200-250 אלף שקל בהערכה גסה. תרים את הכפפה, תפתור את הבעיה. גם ככה כבר פתרת אותה לשנה הבאה. אני לא רואה כל מניעה. חבל על כל המכתבים של כל הח"כים שמסתובבים ויועצים. יש הזדמנות, כי זה נכון ומותר לטעות ומותר לתקן את הטעות.

מר ישראל זינגר: מה שעניתי לך, אני אגיד פה. לא הזדמן לי עוד. אני אבקר לא בהודעה מוקדמת, בעיקר בבית הספר ששם התעוררה הבעיה, ולאחר מכן אודיע לך וגם למועצה מה קורה. תודה רבה. הישיבה הסתיימה.

החלטה:

עו"ד גלעד שריר חבר מועצת העיר משך את הצעתו.

_____	_____
מר ישראל זינגר	**מר משה בודאגה**
ראש העירייה	**מנכ"ל העירייה**